

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 23rd March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Merger of Kurunthudaiyarpuram with Palayamkottai Municipality.

* 1504 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to merge Kurunthudaiyarpuram in Melapalayam Municipality with Palayamkottai Municipality;

(b) if so, the stage at which the matter stands at present; and

(c) for how long the proposal has been pending?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) Yes, Sir.

“(b) Preliminary notifications as required under section 4 (1) (b) and (c) of the Madras District Municipalities Act, 1920, have been published for the receipt of objections, if any.

“(c) The proposal has been pending with Government since May 1954.”

Araniyar Project.

* 1677 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of persons who are to be dispossessed on account of the execution of the Araniyar Project; and

(b) the scheme of the Government to rehabilitate those that are to be dispossessed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) The population affected by the execution of the Araniyar Project in both the Chingleput district of this State and the Chittoor district of the Andhra State is 3,800.

“(b) The rehabilitation proposals cover (i) provision of house-sites, lands for agricultural purposes, irrigation channel from the reservoir and drinking water wells, grant of takavi loans

[23rd March 1955]

and subsidy for sinking wells for irrigation, supply of seeds, timber tree plants, bulls, manure and fodder and other amenities required for displaced persons. The proposals are under the consideration of the Collector. He will soon be inspecting the sites jointly with the concerned departmental heads so that the scheme may be finalized without undue delay. The Special Deputy Collector has so far paid a sum of Rupees 41,237-1-6 towards compensation and the Collector has promised to see that payment of compensation is made without delay."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, in the areas affected by the lower Bhavani Project, house-building materials were sold at one-fourth price. In this case also, I understand that the trees in the areas acquired which are in possession of the tenants are to be auctioned. Will the Government give the same concession or at least confine the bidding of the trees to the persons affected by this acquisition? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" All concessions that were given in respect of compensated articles would be given so far as this area is concerned. The question of giving the trees at concessional rates is also being considered."

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—" Sir, there was some trouble in getting some lands on the border area from the Andhra State. Have Government succeeded in getting those lands by negotiating with the Andhra Government? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Yes, Sir, it has been settled."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, does the Hon. Minister intend visiting the locality to ascertain at first hand the conditions there and the steps necessary to rehabilitate the people who are affected? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Yes, Sir. I visited the locality last Sunday."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, arising out of the answer given by the Hon. Minister that the dispute with regard to getting lands from the Andhra peasants in the Chittoor district has been amicably settled, may I know whether the compensation rate that was fixed before the State was partitioned was at one level and whether the peasants in the Chittoor district have clamoured for a different rate? If so, did our Government succumb to their agitation and did our Government pay a higher rate of compensation now? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, this relates to Araniyar Project; not to the border areas of which the hon. Member has been thinking."

23rd March 1955]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, the Hon. Minister is trying to confuse the question. I am only referring to the Araniyar Project and not to the border areas. The Araniyar Project, if it is executed, will submerge some lands belonging to the peasants living in the Andhra area in Chittoor district and these lands have got to be purchased by the Madras Government. What is the rate of compensation that is to be paid to them? Was it fixed at one level before the Andhra State was formed and did the peasants there agitate, after the Andhra State was formed, through their Cabinet? Did our Government succumb to that agitation and pay higher rates? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I would like to have notice.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, is the Araniyar Project closely and physically connected with the border areas? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir. One or two villages of the Andhra State will be submerged.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the problem of rehabilitation was, to some extent, satisfactorily settled in connexion with the Lower Bhavani Project. May I know whether the facilities and concessions afforded to displaced persons in that area will be extended to persons of this area also? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir, that is the idea.”

Rural dispensary at Nileshwar.

*1555 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) When the rural dispensary at Nileshwar in South Kanara was opened; and

(b) when it was closed and why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) 5th June 1954.

“ (b) 1st August 1954; the rural medical practitioner resigned. The dispensary is functioning again from 24th February 1955.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, may I know why there was such a long delay to post another doctor in the vacancy caused by the resignation of the first doctor? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The question must be addressed to the concerned district board, Sir. No satisfactory arrangements were made for housing the dispensary. The previous doctor resigned. The dispensary was located in his own house and had to be closed.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, why was this dispensary opened in June 1954 and closed in August 1954 and what were the reasons? Was any arrangement made thereafter for giving medical relief to the people of the area concerned? ”

[23rd March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, I have already answered that. It is the responsibility of the local board to open such dispensaries. No house was provided, no medicines were supplied and when the practitioner resigned, it had to be closed down.”

Relations between the Public and the Police.

* 1556 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the efforts made by the Government to infuse in the general public a sense of confidence and security as mentioned in paragraph 50; item (i) at page 17 of the Report on the Administration of the Police of the Madras State, 1953?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ A statement^a furnishing the information is placed on the table of the House.”

8-40
a.m.

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—“ May I know whether any reports or whether any periodical returns are to be submitted by the Police officials to the departmental head about the activities and efforts of the subordinate Police officials to infuse a sense of confidence and security in the general public? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I suppose so, Sir.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Government, it is stated, have asked the Police to celebrate ‘ Courtesy Weeks ’ for the purpose of infusing confidence and security in the general public. May I know whether the Government are aware of the fact that these ‘ Courtesy Weeks ’ intended for the purpose of infusing a sense of confidence and security in the general public should not be observed in such a manner as to make the bad characters in society to mistake such observances for weakness on the part of the Police and take the law into their own hands against the interests of the community and will the Government take steps to prevent such things? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This aspect is also borne in mind when we celebrate ‘ Courtesy Weeks ’.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ May I know whether the Government have reviewed the results of the observance of Courtesy Weeks by the Police? If this has resulted in the promotion of good relationship between the public and the Police, will the Government observe Courtesy Weeks more frequently than at present? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ As far as the report goes, the Courtesy Week has yielded good results. But, perhaps, if Courtesy Week is observed more often than is necessary it may lose its significance.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ May I know whether the Hon. the Minister for Finance will take steps to order the reintroduction of the system of District Superintendents of Police

23rd March 1955]

holding Press Conferences periodically which system had been in vogue before for the purpose of fostering good relationship between the Police and the public? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am not quite sure whether Press Conference by District officials and especially by the Police officials will be conducive to promote better relationship with the public."

SRI S. RAMALINGAM :—" மேஜையின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்டேட்மெண்டின் ஐந்தாவது பாராவில் 'Local leaders are being contacted by the Police officers' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'Local leaders' என்றால் கட்சி வித்தியாசம் பாராட்டாமல் ஸ்தலத்தில் எந்தக் கட்சித் தலைவர் இருந்தாலும் அவரைப் போலீஸ் அதிகாரிகள் சந்தித்துப் பேசுகிறார்களா? அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சித் தலைவரை மாதிரம் சந்தித்துப் பேசுகிறார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Local leaders' என்று சொல்லும்போது அவர்கள் அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. அந்தந்த பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய முக்கியஸ்தர்களை போலீஸ் அதிகாரிகள் சந்திக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபையில் இருப்பதினால் 'leaders' என்றால் எப்பொழுதும் அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் தான் நம்முடைய ஞாபகத்திற்கு வருகிறது."

SRI K. ARANGANATHAN :—" பொதுவாக சில போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், இதர போலீஸ் அதிகாரிகள் மக்களிடத்தில் நடந்து கொள்ளுகிற முறையினால் சில இடங்களில் போலீஸிடம் மக்களுக்கு நம்பிக்கை குறைந்து வருகிறது என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If particular instances are brought to my notice, I shall look into the matter."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" May I know whether the Hon. Minister is aware of the practice in Police stations of asking the parties visiting the stations to make complaints to bring stationery, etc., and will the Hon. Minister be pleased to see that these practices on the part of the Police Officers are not resorted to? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am not quite aware of this even in my career as a lawyer. But anyhow I shall have it enquired into."

SRI A. RATNAM :—" சென்னையிலுள்ள போலீஸார்கள் உஷார் கமிட்டி யோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளார்கள். ஆன் காட்டும் ஒற்றர்கள் குற்றம் செய்பவர்களைப் பிடித்துக் கொடுப்பதற்கு அவர்கள் பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்கிறார்களேதவிர, நல்ல தலைவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைச் சரியானபடி பெறுவதில்லை என்பதை அமைச்சர் அறிவார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" தலைவர்களோடு ஒத்துழைப்பு' என்றால், அரசியல் கட்சித் தலைவர்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தலைவர்கள் என்று சொல்லும் போது அந்தந்த பிராந்தியங்களில் உள்ள முக்கியஸ்தர்களைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம். அந்தந்த இடங்களில் உள்ள முக்கியஸ்தர்கள் அங்குள்ள மக்கள் கட்டுப்பாடாக நடந்துகொள்வதற்கு செல்வாக

[23rd March 1955]

குள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். ஆகவேதான் அந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ள முக்கியஸ்தர்களோடு தொடர்பு கொள்ளவேண்டுமென்று இருக்கிறது. போலீசார் குற்றத்தைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டியிருப்பதால் தொடர்பு கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். தொடர்பு கொண்டால் தான் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, in certain villages, the very leaders of the so-called villages whom the Police contact are themselves responsible for the bad state of affairs in such villages and that is the difficulty experienced by the people. Will the Government instruct the Police that in such cases they should take special care and see that justice is done? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. I think the Police are aware of this state of affairs in certain localities and I do not think they are encouraging those leaders who are themselves committing breaches of the peace or are breaking the law. I am sure the difficulty pointed out by the hon. Member will be borne in mind.”

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR :—“ Leader என்ற பதத்திற்கு bad character என்ற அர்த்தம் ஏற்படும்படியாக கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. ஆகவே Leader என்ற பதத்திற்கு bad character என்ற அர்த்தத்தை அகராதியில் சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? ”

MR. SPEAKER :—“ அகராதியைத் தயார் செய்வது அரசாங்கம் அல்லவே.”

SRI K. T. RAJU :—“ அந்தந்த பிரதேசத்தில் செல்வாக்குள்ள முக்கியமான நபரைப் பார்த்து அவரோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். பிரதேசத்தில் செல்வாக்குள்ளவர் அரசியல் கட்சித் தலைவராகவும் இருந்தால் அப்படிப்பட்டவரை போலீசார் கலந்தாலோசிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இது விஷயத்தில் அங்கிருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரியுடைய யுக்தத்திற்கு விட்டுவிட வேண்டுமேயொழிய நாம் இங்கிருந்து ‘இவர்களைத்தான் கலக்கவேண்டும், இவர்களை கலக்கக்கூடாது’ என்று பொதுப்படையாக உத்தரவு அனுப்புவது அசாத்தியம்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, as a person practising on the criminal side, I can say from personal knowledge that the so-called Members of the Village Vigilance Committees are merely acting either as stock witnesses or informers for the Police and they are doing more harm to the public than service. Further the services rendered by these Members of the Village Vigilance Committees to the Police are very negligible. The Police are expected to investigate cases and find out the truth themselves and not depend upon these persons . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member come to the question portion.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Most of these people exploit the name of the Police and profit themselves. Therefore, may I ask the Government whether there is any proposal to abolish these Village Vigilance Committees? ”

23rd March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is no such proposal under the consideration of the Government. I am not under the impression that all Village Vigilance Committees are functioning very well. It may be that Members of certain Village Vigilance Committees misuse their position. It is so in all walks of life and not only in the case of Village Vigilance Committees.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கிராமங்களிலுள்ள பெருநிலச்சுவான் தார்கள்தான் முக்கியஸ்தர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால், இந்தக் காலத்தில் பல சிசான் தகராறுகள் நடந்துகொண்டிருப்பதால் கிராமத்திலுள்ள சாதாரண ஹரிஜன விவசாயிகளிடமும் போலீஸ் அதிகாரிகள் தொடர்பு கொண்டு சட்டத்தையும், அமைதியையும் பராமரிப்பதற்கு சர்க்கார் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு ‘இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்’ கொடுப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The changing times will be taken note of by Police Officers also.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ கிராமங்களில் உள்ளூர கட்சிகள் நிறைய இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு விஜிலன்ஸ் கமிட்டியில் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை மாத்திரம் போடுவதால் மற்ற கட்சியை ஒடுக்குவதற்கு சாதகமாக உபயோகப்பட்டு வருகிறது என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ கமிட்டியின் மூலமாக உள்ளூர இருக்கக்கூடிய கட்சி உபயோகத்திற்கு இது பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Taking advantage of the instructions issued to the Police to have close contact with the people, certain high ranking Police officials are tempted to preside over meetings organized by leading mirasdars. When these people organize musical performances or other functions, they invite the Police officials to preside on those occasions and the Police officials also preside and deliver lectures. This will create misunderstanding in the minds of the poor people about the attitude of Police Officers towards those people who have organized such performances, and thus the object of the Government to see that the Police maintain close contact with all the people will be defeated. Will the Government instruct Police officials not to preside over or deliver speeches at certain meetings, especially musical performances? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think there is anything wrong in officers participating in social functions as such. As a matter of fact, that is the only means of mixing with the people and I do not see how they can have other opportunities available to them to mix with the people. But in delivering lectures, they should be careful not to enter into controversial politics or matters and I am sure they are observing that code.”

8-50
a.m.

SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU :—“ விஜிலன்ஸ் கமிட்டிகளில் தக்க சேவை செய்வதற்குத் தகுதியுள்ள நபர்கள் முன்வருவதில்லையாகையால் போலீசார் விஜிலன்ஸ் கமிட்டிகளுக்கு யோக்கியதையுள்ளவர்களைப் பொறுக்கியெடுப்பதற்கு சிரமம் இருக்கிறதென்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவார்களா ? ”

[23rd March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ சிரமம் இருக்கிறதென்பது தெரியும். சிரமத்தை நீக்குவதற்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் உதவி செய்தால் அந்த சிரமத்தை சுலபமாக நீக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.”

DR. K. B. MENON :—“ Are Government aware that because of these Vigilance Committees and because of agents in remote villages that Policemen do not even go on beat and do not get their books signed? Will the Government see that these Policemen go to villages in uniform and get their books signed? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Government have not received any such complaint. But we have to bear in mind that the number of Policemen as compared to the area and population is very small in our country and therefore it is not only the Policemen who should be responsible for the maintenance of law and order, but the community as a whole also and it is only in this respect that we have constituted the Vigilance Committees. I am sure, Sir, it should be possible to utilize the services of these Committees very usefully.”

SRI S. VADIVELU :—“ போலீஸ் இலாகாவை பயன்படுத்திக்கொண்டு விஜிலன்ஸ் கமிட்டிகளிலுள்ள சிலர் கள்ளத்தனமாக சாராயம், பிராந்தி குடிக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படிப்பட்டவர்களை கமிட்டிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளாமலிருப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இதுமாதிரி பொதுவாக கேள்வி போடுவதினால் யாருக்கும் பயன் கிடையாது. கிராமங்களிலிருக்கக்கூடியவர்கள் அயோக்கியர்கள் என்ற தப்பான அபிப்பிராயம் உண்டாவதற்குத்தான் கனம் அங்கத்தினர் போடுவதுபோன்ற கேள்வி எதுவாக இருக்குமேயொழிய, எந்தவிதமான பிரச்சினையையும் இது தீர்க்காது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் எங்காவது நடந்திருக்கிறதென்று குறிப்பாக கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்திருந்தால் அதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரலாம்.”

Closure of Wimco Match Company, Dharmadam.

* 1557 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Wimco Match Company of Dharmadam was closed on 1st January 1955, while an industrial dispute was pending before the Appellate Tribunal;

(b) if so, what action the Government propose to take against the management of the company for violating section 33 of the Industrial Disputes Act; and

(c) how many workers are now unemployed as a result of the closure of the factory?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) Since the factory was closed for bona fide trade reason, no action against the management was considered necessary.

“ (c) It is reported that 208 workers are unemployed as a result of the closure.”

23rd March 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—“ My question is whether there was any dispute pending before the Industrial Tribunal; the answer to that being in the affirmative, may I know whether to close the factory without informing them constitutes a violation of the Industrial Disputes Act, and if so, whether it is the policy of the Government to permit this violation and if it is not the policy of the Government, whether the Government took any action against this violation of section 33 of the Act? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is not a question of any policy that the Government is pursuing or not pursuing; the Government have been advised by Legal Advisers that there have been decided cases by the High Court according to which no action could be taken against the management for closure due to *bona fide* trade reasons.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I see no reason why there should be failure of Match companies now. The Hon. Minister gave the reason for the closure of this Wimco branch as *bona fide* trade reasons and what are they? May I know whether there are other branches in this State that have also failed? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ In this particular case, I find that they were not able to get raw materials for economic prices.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the question is not whether the Government could take action for closure of an institution for *bona fide* reasons, but the question is whether it is legal for a factory management to act of its own accord when a matter is pending before the Appellate Tribunal.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir, Government took the whole question into account and obtained legal opinion. The Government were advised that they could not take any action.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சட்டத்தை மீறியதற்காக அந்த கம்பெனி மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, so far as the Government are concerned, they do not think it necessary.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ As for the closure of the factory, may I know when the notice was put up by the factory, when it was actually closed and whether it is not the duty of the management to give proper notice to the workers and whether the management has given retrenchment benefits to the workers according to law? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, this factory intimated to the Government that it was proposed to retrench 208 workers with effect from 1st January 1955; one month's notice was given under the relevant provisions of the Industrial Disputes Act and the wages were also paid for

[23rd March 1955]

the notice period, before the expiry of the one month. Government were advised that they could not take any action."

Maistries in the anti-malarial scheme.

* 1558 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the scale of pay of maistries in the anti-malarial scheme;

(b) whether there has been any revision in the scale since 1947;

(c) whether the Government have any proposal to abolish the cadre of maistries and include them in the category of Field Assistants; and

(d) whether any representations have been made by maistries regarding the unsatisfactory conditions of service.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Rs. 20—1—30.

“(b) Yes, Sir.

“(c) No, Sir.

“(d) Representations were made by the maistries to the Director of Public Health.”

Compensation to constables for accidental deaths while on duty.

* 1559 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are paying any compensation to the families of the constables who meet with their death in accidents while on duty; and

(b) whether the Government will be pleased to place a copy of the relevant Government Order on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No, Sir. But the families of Government servants, including police constables who are killed or die of injuries, received while on duty are eligible for pension and gratuity under the Madras Extraordinary Pension Rules.

“(b) Does not arise.”

Veterinary hospital for Kattumannarkoil.

* 1560 Q.—SRI K. ARANGANATHAN (on behalf of Sri G. Vagheesam Pillai): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a Veterinary hospital in Kattumannarkoil in Chidambaram taluk; and

(b) if so, when?

23rd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) A proposal for opening a Veterinary dispensary at Kattumannarkoil is under the consideration of the Government as part of a Part II Scheme for 1955-56. If the scheme is sanctioned, the dispensary will be opened during 1955-56.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“May I know whether the Government are aware that the blackquarter disease is prevalent on a large scale and therefore it is essential to open a dispensary not only at Kattumannarkoil but in other places also in South Arcot district?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir, Government will examine that aspect and consider whether more dispensaries could be opened in South Arcot district.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“What is this blackquarter business, Sir?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The hon. Member may get enlightenment from his neighbour.”

Quarters for nurses in Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli.

* 1561 Q.—

MR. SPEAKER :—“The hon. Member Sri Rangaswami Reddiar is not in his place; the answer will be printed in the proceedings.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the nurses working in the Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli, are provided with Government quarters for their residence;

(b) if not, where and how they are housed at present;

(c) whether any of the nurses are given quarters intended for Assistant Surgeons working in the said hospital; and

(d) whether there is any proposal to construct Nurses' Home adjoining the hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) Yes, Sir; all unmarried women nurses are provided with quarters. Seven of them are accommodated in a Government building within the hospital compound and the remaining eight nurses in a leased building outside the compound close to the hospital. Married nurses, whether men or women, are permitted to live outside with their families by making their own arrangements for accommodation.

“(c) Yes, Sir; the building referred to was originally intended for the Resident Medical Officer of the hospital. As separate accommodation has been provided for him in one of the House Surgeon's quarters, it was utilized as quarters for nurses.

“(d) Not at present.”

[23rd March 1955]

Education of children in villages.

* 1562 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to mention the steps taken by the Government to prevent the waste involved in a large number of children in villages after studying for five years in schools lapsing into illiteracy in a few years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The principle accepted is that a child who studies for five years in an elementary school and successfully completes the 5th standard attains permanent literacy and that there is no likelihood of the child lapsing into illiteracy afterwards as feared by the hon. Member.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“கிராமப் பகுதிகளில் ஐந்தாவது வகுப்புவரைப் படித்துவிட்டு, மேற்கொண்டு படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாததினால், அவர்களுக்கு வேலை ஒன்றும் இல்லாமல் நாளடைவில் அவர்கள் படித்த கல்விகளையெல்லாம் மறந்துபோய்விடுகிறார்கள். ஐந்து, ஆறு வருட காலமாக கஷ்டப்பட்டுக் கற்ற கல்வி மறந்துவிடுவதினால் அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல முறையில் அறிவை வளர்ப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“அதற்காகத்தான் கிராமப் பகுதிகளிலே புஸ்தகாலய இயக்கங்களை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதன் மூலமாக கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு நல்ல நூல்களை படிப்பதற்கு ஏற்ற சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது.”

DR. K. B. MENON:—“Because of break in the five-year period, the child does not get proper training and good foundation even in the three R's in the first five years. Are the Government taking any steps to correct that?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, the Government are aware of the seriousness of the situation, because according to statistics only 40 per cent of the children reach and complete the fifth class. It is really a wastage to undergo schooling for a few years and then withdraw from school. As a matter of fact, this is one of the problems referred to the Elementary Education Committee to suggest suitable ways to avoid this waste.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Are the Government aware of the fact that even after five years' study in the school, the pupils do not reach the fourth or fifth standard, that is, the pupils are retained in the first, second or third classes alone and they do not reach the fifth standard, as the Hon. Minister presumes that they do in the five years. For, there are detentions, there are premature withdrawals due to poverty and all that.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That was the question posed by Dr. Menon and I answered that it is a problem which will have to be tackled.”

23rd March 1955]

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ கிராமங்களில் படித்துவிட்டு வரும் 9 a.m. போது பாடங்களை மறந்துவிடுகிறார்கள் என்பதற்காக ரூரல் காலேஜ்களை கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தக் காலேஜ்களின் தன்மையைப் பற்றி சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் என்ன? அவைகள் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வந்தால் இன்னும் அதிகப்படியாக ரூரல் காலேஜ்களை திறப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ரூரல் காலேஜ் இரண்டு இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஒரு காலேஜ் மூப்பட்டுவிட்டது. மற்றொரு காலேஜ் நடந்து வருகிறது. அதன் அனுபவத்தைத் தெரிந்துகொண்ட பிறகுதான் இன்னும் அதிகப்படியான காலேஜ்களை திறப்பதற்கு ஆலோசிக்கப்படும்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the Hon. Minister said that there was the library movement for them to keep abreast of present-day knowledge. Are the Government aware that there are libraries only in a very few villages and the books available in those few libraries are of little use for persons of this type? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, attempts are now being made to spread the library movement. As a matter of fact it is spreading. Within the last one year it has made considerable expansion. As far as the books are concerned, it all depends upon the books available. More and more books are being written and made available for the rural folk now.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ கிராமங்களில் பெரும்பாலும் ஐந்தாவது படித்தவர்களுக்கு சாதாரணமாக அமைதியே புஸ்தகங்கள் தான் படிப்பதற்குக் கிடைக்கின்றன. நல்ல புஸ்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் படிப்பதற்கு நல்ல புஸ்தகங்களை வெளியிடுவதும் இல்லை. ஐந்தாவது வகுப்புவரை படித்தவர்கள் படிப்பதற்கென்று தகுதியுள்ள புஸ்தகங்களை வெளியிடுவதற்கு தக்க பரிசு கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஐந்தாவது வரையில் படித்தவர்களுக்கு தமிழ் புஸ்தகங்களை படிப்பதற்கு வேண்டிய தகுதி அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் நம்பலாம். சாதாரணமாக அவர்கள் எந்தப் புஸ்தகங்களையும் படிப்பதற்கு முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, the high schools in the rural areas get a number of text-books as gifts and they have fairly good libraries suitable for rural folk. Will the Government see that these high school libraries are made circulating libraries for the benefit of the villages to which the high schools cater? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, one of the recommendations of the Secondary Education Commission is that the high school libraries should be made available to the general public also. That is under the consideration of Government.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ‘லிடரகி’ என்பதற்கு சர்க்காருடைய கொள்கை பிரகாரம் வெறும் பெயரை மட்டும் எழுதுவதா அல்லது எழுதப்படிக் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்பதா? ”

[23rd March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ எழுதப்படிக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான் ‘லிடரசி’ என்பதற்கு அர்த்தம். வெறும் கையெழுத்தப் போடுவது மட்டும் தெரிந்திருந்தால் அதற்கு ‘லிடரசி’ என்று அர்த்தம் அல்ல. கடன் வாங்குவதற்கு வெறும் கையெழுத்து மட்டும் போடத் தெரிந்திருந்தால் போதாது.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, may I know to what extent mobile libraries are used in this behalf? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the district library authorities are establishing mobile libraries also and they are doing very useful service.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, in view of the fact that the libraries meant for adults may not be of any use for children and in view of the fact that juvenile literature is very scarce in this country, will the Government take steps to encourage the growth of juvenile literature? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. The Government are taking all steps possible to encourage children's literature. As a matter of fact special prizes are awarded for such books.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, the Hon. Minister said that the library movement prevalent in the mufassal areas will contribute to the continuance of literacy of the students leaving the 5th standard. Is the Hon. Minister aware of the fact that practically all the libraries in the State do not stock any books worth the name and which are useful for the children leaving the 5th standard? I am a member of the Library Committee and so I know that as a matter of fact they stock only such volumes of books which will be useful for adults and people who have gone up to the standard of S.S.L.C. May I point out to the Hon. Minister that a student leaving the 5th standard is not in a position to read the books available in the market and request him to instruct the library authorities to purchase such books which will be useful for such children? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, a student may not be able to read all the books. But, it should be possible for the student to read simple books which are published in the regional languages. As for the Libraries stocking books which would be useful for these children, I may say that the hon. Member himself is a Member of the Library Committee and there is sufficient initiative left to the library authorities to purchase any books which will be useful to the community as a whole.”

SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU :—“ பஞ்சாயத்து போர்டுகளால் நடத்தப்பட்டுவரும் புத்தகசாலைகளுக்கு குறைந்தபட்ச கிராண்டும் தனிப்பட்டவர்களும் இதர பொது ஸ்தாபனங்களும் நடத்தும் புத்தகசாலைகளுக்கு அதிக பட்ச லைப்ரரி கிராண்டும் கொடுப்பது சர்க்காருடைய கொள்கையா? ”

23rd March 1955]

அப்படி சில வருஷங்களாக நடந்து வருகிறதே; இந்த முறையை மாற்றி கிராம பஞ்சாயத்துகள் நடத்தும் புத்தகசாலைகளுக்கும் அதிகப்படியான கிராண்டு கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா !”

MR. SPEAKER :—“ தனி கேள்வியாகப்போடவேண்டும். மூல கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.”

SRI G. GOVINDAN :—“ சுற்றிப் பிரயாணம் செய்யும் லேப்ரரிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு பதிலாக சர்க்காருக்கு ஒரு வாசக சாலையை ஏற்படுத்த சர்க்கார் முயற்சிக்குமா? அப்படி ஏற்படுத்தினால்தான் கிராம வாசிகள் அதிகமாக வாசிக்க வசதி ஏற்படும். ஆகையால் சர்க்காருக்கு ஒரு லேப்ரரியை ஏற்படுத்த சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member may put a separate question.”

Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Nattika Firka.

* 1563 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether Nattika Firka Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society has cleared all dues to the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir. A sum of Rs. 30,976-4-8 is due to Government from the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Nattika Firka, towards the cost of foodgrains up to 31st December 1954 and Rs. 26,006-4-4 towards interest up to 30th November 1954.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Will the Government consider the question of adjusting the Government dues? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.”

Allowance to village accountants for land census work

* 1564 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have under consideration any proposal to sanction an allowance to village accountants for the additional work in connection with the census of landholders or whether there is any proposal to appoint additional hands to cope with the work? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ No, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, it was stated yesterday by the Hon. Minister that a number of accountants have been suspended because they could not turn out the work in the prescribed time. Now, the Government are imposing additional work and additional punishments. May I know why the Government cannot give them some additional remuneration in that respect? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, it may be given, but in this case it is thought that it is not necessary.”

[23rd March 1955]

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ Have the Government received any representation from the village karnams requesting the Government to meet at least the cost of stationery and the cost of oil which they had to use due to their late sitting in connection with the census work and if so what action the Government propose to take in the matter? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I am not aware of any representation to that effect. But there was a representation to the effect that three months' pay should be given.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, the village officers have sent a petition to the Members of the Legislative Assembly and I think a copy of the same might have been sent to the Hon. Minister also. At one breath it was stated that the village officers were part-time Government servants but in another breath it was stated that they were regular Government servants and they will have to do all sorts of work. When they are asked to do all sorts of work, may I know why the Government cannot grant them some over-time allowance? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, we are now concerned with karnams and not with village officers as a class. As regards the grant of some extra allowance to them, I have already given my answer.”

DR. K. B. MENON :—“ When the Government give them additional work without additional remuneration, may I know why they do not at least give some additional time? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The question is whether the additional work is such as to warrant additional allowance.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“ Can the Government tell us whether these records are worth relying upon? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I do not understand what exactly the hon. Member means.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“ Sir, most of the karnams do not know how to prepare these accounts with the result that they have made many incorrect statements. Will the Government kindly look into the matter and tell us whether they are satisfied that the records are prepared on right lines? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ In a few cases, there may be mistakes. Even the hon. Member may commit some mistake. But that does not mean that he does not know anything.”

SRI C. H. KANARAN :—“ May I know why the Government cannot appoint special village accountants to help the present village accountants so that the accounts may be kept perfect? ”

23rd March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, the work is expected to be perfect and all right.”

SRI K. V. RAMASWAMY :—“ ஏற்கெனவே கிராம அதிகாரிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய சம்பளம் மிகவும் குறைவானது. லாண்டு சென்ஸஸ் வேலையும் சேர்ந்த பிறகு அவர்களுக்கு வேலை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. சம்பளம் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் உற்சாகத்தை இழந்து வீடுகளில் உட்கார்ந்து கொண்டே லாண்டு சென்ஸஸ் எடுத்து அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இதனால் பல தகராறுகள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை உண்டாகிறது. இதை அனுசரித்து சர்க்கார் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ? ”

9-10
a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ This is only a passing phase. As regards shirking work, there are superior officers to look into it.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Consequent on the order of the Government to take a land census, some of the village karnams attending to work in villages ten or twelve square miles in extent found it impossible either to do their work properly or to complete the census work in time. As a result of this, even the usual pay of the karnams has been withheld which has made them less efficient in the discharge of their duties. In the light of these facts, will the Government reconsider the question and come to a reasonable decision? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir. In such hard cases, the Government will do justice.”

SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—“ While the Government servants in the Secretariat and the Collectorates are paid additional allowance for additional work which they are often required to do, how do the Government expect the village karnams to do this responsible additional work on which the Government are going to rely and act in the matter of reorganising the existing land revenue set-up? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Even in the offices referred to by the hon. Member, additional allowance is not always given. In the case of the village officers, in connection with certain other items of work they did, they were given some allowance. But in this case, no allowance was given.”

Growing of trees by Harijans on Government lands.

* 1565 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any scheme was received from the Collector of Chingleput for the growing of trees by Harijans on all Government poramboke lands by granting them a subsidy for three years;

(b) if so, the action taken by the Government in the matter;

[23rd March 1955]

(c) the amount required for the implementation of the scheme; and

(d) the number of Harijans to be benefited thereby?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The answer is in the affirmative.

“(b) The remarks of the State Standing Committee for Tree Planting on the Collector's suggestions are awaited.

“(c) & (d) As no definite scheme has yet materialized, these details are not available at present.”

SRI A. RAINAM :—“செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன? சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் செடிகளையோ, மரங்களையோ பயிரிட்டால் அந்த நிலங்களை பயிரிட்டவர்களுக்கே சொந்தமாக கொடுத்துவிடுகிறோம் என்று சர்க்கார் சொன்னது உண்மையா? ஏன் இதுவரை ஹரிஜனங்கள் மரம் வளர்ப்பது போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடவில்லை?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ஹரிஜனங்கள் ஏன் இதுவரையில் இந்த வேலையில் ஈடுபடவில்லை என்பதற்கு நான் பதில் சொல்ல முடியாது. சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்கள் செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதற்கும் என்னிடம் விவரம் இல்லை. ஆனால் கலெக்டர் அனுப்பிய சிபார்சுகளை சர்க்கார் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்து வருகின்றது.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“The scheme as I understood it from the Collector was to plant more trees on waste lands and only incidentally to give occupation rights to Harijans. May I know whether the scheme that is contemplated is only for giving occupation rights to Harijans or for planting trees wherever there is vacant land?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“So far as the Madras Government proposals were concerned, I do not think there is any question of occupation rights. According to one of the proposals, small portions of vacant lands should be leased for periods not exceeding three years during which the lessees may raise trees within such fencing or under such watching as they may like to arrange. After three years the fencing will be removed and the lands will revert for communal purposes but the trees will be the property of the persons who planted them. According to another proposal suggested by the Collector, the idea is to allow payment of fixed rates for trees planted anywhere on public land provided they are protected by mud walls or other fencing.”

SRI K. VINAYAKAM :—“The scheme as contemplated by the Collector of Chingleput must be given active consideration as far as tree planting by private individuals in village is concerned. But our fear is that the scheme has not been given due publicity in the villages. Will the Government take steps to instruct the Collector of Chingleput to give due publicity to the scheme before any decision is taken on it?”

23rd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I agree with the hon. Member that these proposals are worth considering. But till the proposal is agreed to, no publicity is necessary. I do expect when the Government take a decision following the recommendations of the Tree Planting Committee, necessary publicity will be arranged for by the Collector.”

SRI A. RATNAM :—“ இந்தத் திட்டம் கலெக்டரிடமிருந்து சர்க்காருக்கு எப்பொழுது வந்தது ? இதுவரையில் அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டாமலிருந்ததற்குக் காரணம் என்ன ? ஹரிஜனங்கள் வசிப்பதற்கு வீடுகள் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்காமல், ஏன் புறம்போக்கு நிலங்களில் மரங்களை வைத்து நடுவதற்கு ஊக்கம் காட்டப்படுகிறது ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்தக் கேள்வி மரம் வைப்பதைப்பற்றியே தவிர வீடு கட்டுவது பற்றியல்ல என்று முன்பே சொன்னேன். ஆகவே இதைப்பற்றி வேறு எதுவும் சொல்வதற்கில்லை.”

Maternity assistants for minor panchayats in Malabar.

* 1566 Q.—**SRI V. R. KRISHNA AYYAR :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many minor panchayats in Malabar have applied to Government for permission to appoint midwives within their areas ; and

(b) how many of them have been refused such permission ?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Nine, Sir.

“ (b) None Sir.”

Water-supply channel from the Sathikuttimaduvu.

* 1567 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation, dated 9th February 1953, has been received from Sri M. Dharmalingam, M.L.A., requesting the Government to include the proposal of digging a water-supply channel from the Sathikuttimaduvu which is on the western side of Kadivedu village near Nagalapuram in the plan drawn up by the Planning and Development Board of Chingleput district ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No such representation has been received by the Government or by the Collector.

“ (b) Does not arise.”

Filter point tube wells.

* 1568 Q.—**SRI R. S. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of filter point tube wells provided till 1954 in the State ; and

[23rd March 1955]

(b) how many of them are in Tirunelveli district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 1080.

“(b) None.”

Strike in Madurai Mills.

* 1569 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that on 14th January 1955 about 1,500 workers working in Madura Mills, Madura, were forcibly ejected by the Police from the mills; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) No worker was ejected by the Police from the Mills on 14th January 1955. The facts are that on 14th January 1955, more than one thousand workers staged a stay-in-strike inside the Madurai Mills, Madurai. They continued to stay inside the mills on the next day also. On the night of 15th January 1955, the Collector, and the District Superintendent of Police of Madurai, and the Deputy Inspector-General of Police with other police officers, who were present in the mills to maintain law and order apprehended serious disorder and so persuaded the workers to disperse. The persuasions proving of no use, at about 1-15 a.m. on 16th January 1955, the Collector declared them to be an unlawful assembly and commanded them under section 127, Cr.P.C., to disperse immediately. Four workers who were found instigating others to disobey the orders of the Collector were arrested. The rest dispersed peacefully and no force was used.”

* 1570 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state why the Police interfered with the workers of Harvey Mills, Madurai, during January 17th, 1955 and forced the workers who were going on a stay-in-strike peacefully and threatened them to clear out from the mill?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There was no stay-in-strike in the Harvey Mills (also known as Madurai Mills), Madurai, on the 17th January 1955. But there was a stay-in-strike in the Mills from 13th to 15th January 1955. The attention of the Honourable Member is invited to the answer to question No. 1569 (starred) by Sri K. P. Gopalan, M.L.A.”

* 1571 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state how many workers working in Madura Mills, Madura, were arrested by the Police on 14th January 1955 in a labour dispute between the management and workers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“No arrest was made on 14th January 1955, but four workers of the Madurai Mills were arrested on the night of 15th and 16th January 1955.”

23rd March 1955]

* 1572 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Collector of Madurai has declared the strike of Madura Mills workers, Madura, on 14th January 1955 illegal; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Sale of Neera by Jaggery Co-operative Societies in Malabar.

* 1573 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

9-20
a.m.

(a) whether the Government received any representation from Sri P. K. Gopalakrishnan, M.L.A., on 10th December 1954 for the grant of permission for the sale of Coconut Neera by Jaggery Co-operative Societies in Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The matter is under consideration of the Government.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“When the matter was referred to the concerned department of the Government of India, a reply was received stating that they do not find any reason why permission be denied as the same is done by a registered society. In view of this will the Government expedite the consideration of the matter and allow the sale of neera by jaggery co-operative societies in Malabar? As a matter of fact the jaggery producers find it difficult to get a market for jaggery. Only if the sale of neera is allowed, the jaggery co-operative societies can work without any loss. In view of these things will the Government expedite the consideration of this question?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“The Government of Madras are not aware of the fact that the matter was referred by the hon. Member to the Government of India. But the representation that was made to us was referred to the Collector of Malabar and the Board of Revenue. We await their reply.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“When it is the declared policy of the Government that the opening of neera parlours is not inconsistent with the prohibition policy of Government, will the Government give permission to panchayats to open neera parlours as recommended by the Ramamurthy Committee set up by the Government of Andhra?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“That is a different question. However I would like to consider it.”

[23rd March 1955]

Small-scale Industries.

* 1574 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Madras Government have prepared any scheme for the development of small-scale industries for the financial year 1955-56; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Schemes for the development of small-scale industries in Madras State are under preparation.

“(b) Does not arise.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“What are those industries?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Director of Industries and Commerce is preparing specific schemes for Madras State and his proposals are awaited. In this connection, he has also been asked to consider the following schemes :—

(i) Establishment of model workshops at Kallupatti, Gandhigram, in Palghat area and in the Chingleput district covering carpentry, blacksmithy, tanning, manufacture of bricks, tiles, glazed-ware, etc. It is proposed to attach a mobile unit to each of these workshops;

(ii) establishment of co-ordinating central workshops in the following places :—

(a) In the Coimbatore area,

(b) Palghat-cum-Shoranur,

(c) Dindigul,

(d) Kumbakonam,

(e) Rajapalayam,

(f) Kasaragod, and

(g) Tirunelveli;

(iii) establishment of small factories for the manufacture of ancillary parts such as metal products, cycle parts, electrical appliances, stationery articles, etc., and

(iv) establishment of an industrial estate at Neiveli later and also Avadi earlier if possible.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Since the raw materials for the production of lipstick are easily available in this country, will the Hon. Minister kindly interest himself in this item also?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“If the hon. Member would take some more interest in the matter and send us his views, we will consider them.”

23rd March 1955]

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ On what basis is the difference made between small-scale industries and cottage industries? For instance there are various agencies dealing with industries. In the matter of granting loans may I know whether all industries would be taken together by the Board of Industries and the necessary loans given? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The main difference between a small-scale industry and cottage industry is that cottage industries would be carried on by individual members whereas small-scale industries will be carried on in small factories.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ What is the definition of small-scale industries? Does that depend on the amount of capital subscribed? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I will straight-way define what is a small-scale industry in order to illustrate to the hon. Member. Cottage industries are carried on by individual members in their homes whereas small-scale industries are carried on in factories.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In following certain schemes for the encouragement of industries, will the Government see that the jaggery industry in Malabar employing 50,000 persons is properly protected? Will the Government also see that the earthen industry which is on the verge of collapse for want of community kilns is given proper help? Will these things be taken into consideration and necessary action taken to revitalise that industry? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Government will examine these suggestions and I would ask the hon. Member to make as far as possible any specific proposals he has, and send them to me for consideration.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Can any individual seek protection and ask for subsidy if he starts any small-scale industry or is it necessary that a corporate body alone should be organized? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Notice, Sir.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ What is the small-scale industry that is to be started at Kumbakonam? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not know why the hon. Member should take particular interest in Kumbakonam. Anyhow I do not have the particulars with me now.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ கோயமுத்தூர் ஜில்லா, தார்பூரம் தாலுகாவிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு வேலையில்லாதபோது வேப்பங் கொட்டையைப் பொறுக்கி, அதிலிருந்து எண்ணெய் எடுத்து, குறைந்த விலைக்கு விற்று ஜீவித்து வருகிறார்கள். வேப்பங் கொட்டையை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்தி ‘நீம்’ சோப்பு செய்யக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்வார்களா? ”

[23rd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ அதையும் ஆராய்ச்சி செய்யலாம்.”

Family Planning.

* 1575 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether Government have examined and evolved any plans for educating the people on sex and family planning?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“ The Government have proposed to print pamphlets on family planning in the regional languages and distribute them to the public with a view to educate them on the safe and cheap methods of birth control. The eight family planning clinics proposed to be opened will also demonstrate the use of birth control equipment and contraceptives.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“ Will the Hon. Minister enlist the services of rejected and wornout bachelors in the House for propaganda work in this behalf? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“ The hon. Member may furnish to me a list of such bachelors.”

SRI P. CHELLATHURAI:—“ ஆண்-பெண் உறவு பற்றியும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றியும் விளக்கமாகச் சொல்லும் “கொச்கோகம்” என்ற சிற்றின்ப தமிழ் இலக்கியத்தை அரசாங்கத்தார் அச்சடித்து மக்களுக்கு இலகுவான விலையில் கொடுப்பதற்கு முன்வருவார்களா? ” (சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER:—“ கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும் யோசனை குடும்பக் கட்டுப்பாடு விஷயத்திற்கு எதிரிடையாக இருக்கிறதே ” (சிரிப்பு.)

Art Silk Industry.

* 1576 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have allotted any amount for the development of art silk industry out of the Handloom Cess Fund; and

(b) if so, the amount allotted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ (a) & (b) The Government of India have not yet allotted any amount from the Cess Fund for the development of the art silk weaving handloom industry in this State.”

Panel of economists for Second Five-Year Plan.

* 1577 Q.—**SRI C. KANDASAMY:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government was consulted in regard to the panel of economists to advise the Planning Commission on problems connected with the Second Five-Year Plan; and

23rd March 1955]

(b) if so, whether this Government suggested or will suggest any name to represent this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

High Power Handloom Committee.

* 1578 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the High Power Committee is functioning now; and

(b) how many times it met in 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) It has not met so far after its reconstitution.”

SRI K. P. GOPALAN :—“In view of the peculiar conditions prevailing in the handloom industry in Malabar, will the Government be pleased to take the representative of the Handloom Workers' Union in Malabar on this committee?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I shall consider that.”

Compensation to villagers of Mudiur due to Arniyar Project.

* 1579 Q.—

MR. SPEAKER :—“The hon. Member Sri M. Dharmalingam is not in his place. The question and answer will be printed in the proceedings.”

SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the Rehabilitation Committee constituted in the Mudiur village, which is to be submerged in the Arniyar Project, requesting the Government to make special arrangement to rehabilitate them and pay them proper compensation; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes.

“(b) The Collector of Chingleput is examining the requests in consultation with the several Departmental Heads in the district. As regards the payment of compensation, the Collector is taking effective steps to push through the work as expeditiously as possible.”

Indian Science Congress.

* 1580 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of officers of the Agricultural Department engaged in Scientific Researches deputed to attend the Indian Science Congress during the years 1952-53, 1954 and 1955;

[23rd March 1955]

(b) the number among these so deputed who actually attended the meeting during these years; and

(c) the number of research and other scientific papers contributed by the various officers of the Department to the Indian Science Congress during each of the above years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Two Officers of the Agricultural Department engaged in scientific research were permitted to attend at their own cost the Indian Science Congress Session held in 1952. No Agricultural Research Officer was permitted to attend the Indian Science Congress Sessions held during 1953, 1954 and 1955. In 1952 and 1955, the Headquarters Deputy Director of Agriculture (Engineering), who is a member of the Indian Science Congress was given permission to attend at his own cost the meetings of the Congress.

“(b) None of these officers attended the meetings which they were deputed to attend.

“(c) Three.”

Madras, Cuddalore and Nagapattinam Ports.

* 1581 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any information about the probable date of starting the work to improve and to extend the Madras Port;

(b) whether there is any scheme to improve cargo traffic and to construct cargo traffic boats at Cuddalore and Nagapattinam; and

(c) the steps taken to improve the passenger traffic at Nagapattinam Port?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Some of the works relating to the improvement of the Madras Port are either under execution or nearing completion. Some other major improvement works are scheduled to begin in the next three or four months. Works under the port extension scheme are expected to start in about 18 months.

“(b) & (c) The existing facilities at the ports being considered more than sufficient to cope with the available trade, there is no proposal to take up any special scheme to improve the cargo and passenger traffic at the ports, except carrying out certain Port Development Works.

As regards cargo boats, Government have no proposal to construct them. All cargo boats at ports in the State are privately owned and their number is considered sufficient.”

23rd March 1955]

SRI A. RATNAM :—“ கடலூர் துறைமுகத்தில் கப்பலிலிருந்து சாமான்களை இறக்குவதற்கும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் புல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, புதுச்சேரி துறைமுகத்தில் ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ? ”

MR. SPEAKER :—“ புதுச்சேரி துறைமுகம் சம்பந்தமான கேள்வியை அங்கத்தினர் கேட்கிறார். முதல் கேள்விக்கும் இதற்கும் பொருத்தமில்லை.”

SRI A. RATNAM :—“ Cuddalore is near Pondicherry. Therefore this question can be put, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ How can the Minister answer that? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The Madras Port Trust authorities proposed to extend the Port to the south, opposite to the Secretariat building of the Madras Government. I want to know whether that scheme has been deferred. I believe the Madras Government raised some objection to extend the Port on the southern side. Was that scheme deferred or is it in operation? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ It has not been deferred. It is proposed to start it in 18 months' time.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Are the Government aware that by improving and extending the Madras Harbour towards the south, the northern portion of the City of Madras is being eaten away, i.e., there is erosion on the northern portion of Madras City? ”

9-30
a.m.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I can't understand the logic or reasonableness of the question. The Government of India have negotiated with this Government and they are effecting the extension. How can the hon. Member say that the extension towards the south causes erosion on the north? ”

Neyveli Lignite Project.

* 1582 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any Committee has been formed to make further investigation into the Neyveli Lignite Project before the middle of 1955; and

(b) the immediate and ultimate benefits of the lignite project?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) As the investigations are only experimental there are no immediate benefits except some water pumped out from the quarry for irrigation purposes. If large scale mining is commenced, several industrial plants, for example, a Thermal Plant for generation of power, a fertilizer plant for the manufacture of ammonium sulphate and urea, a briquetting plant

[23rd March 1955]

and a low temperature carbonisation plant for briquetting and carbonising lignite for domestic and industrial purposes and Ceramic industry can be set up in the area."

* 1583 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any large-scale retrenchment of workers, employed by the Government in Neyveli Lignite Project, was made with effect from 10th January 1955;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether any steps were taken for providing alternative employment to these retrenched workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) The excavation work in the pilot projects was completed on 9th December 1954 and consequently persons employed for the purpose were discharged in batches from 10th January 1955.

“(c) The workers were discharged on the completion of the work for which they were recruited and the Government cannot provide them with alternative employment.”

* 1584 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Minister for Agriculture paid a visit to the Neyveli Project area on 9th January 1955;

(b) if so, the purpose of his visit;

(c) whether he received a deputation of the representatives of the Labour Union; and

(d) if so, the action taken on the representations made by the deputationists?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—(a) Yes, Sir.

“(b) For inspection of the further investigation work in progress.

“(c) Yes, Sir.

“(d) A statement^a showing the action taken is placed on the table of the House.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி என்னத்தன்மை உடையது, அதனால் என்ன பொருள்கள் செய்யமுடியும் என்று நுணுக்கமான ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டாகிவிட்டதென்று அமைச்சர் கூறும் பதிலிலிருந்து தெரியவருகிறது. நிலக்கரியை வெட்டி யெடுக்க தடையாக உள்ளது எதிர்படும் தண்ணீர் ஒன்றே. இந்தத் தண்ணீரையும் வெளியே இறைக்க வெளிநாடுகளிலிருந்து இபந்திரங்கள் வாங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டாகிவிட்டதென்றும் அமைச்சர் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே திட்டவட்டமாக தெரிந்துள்ள ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளைக் கொண்டு சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்புக்கனியை எடுக்க முடியுமா முடியாதா என்று இது வரையில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? பெரிய அளவில் சேலம் இரும்புக் கனியை வெட்டி எடுக்காவிட்டாலும் ஒரு மாதிரி திட்டம் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் இப்பொழுதாவது முயற்சி செய்யுமா?”

23rd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கேள்வி எத்தனையோ முறை கேட்கப்பட்டுவிட்டது. பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கத்தில் ஆராய்ச்சி இன்னும் முடியவில்லை. ஆராய்ச்சி முடிந்த பிறகு திட்டம் தயாரிக்கப்படும். அப்பொழுது சேலத்தில் இரும்பு எடுக்கும் திட்டத்தையும் எடுத்துக்கொள்வோம்.”

MR. SPEAKER :—“ Questions are over.”

[*Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.*]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* EXERCISE OF THE POWER UNDER SECTION 53 OF THE MALABAR TENANCY ACT, 1951, AS AMENDED, BY ACT OF 1954, BY THE COLLECTOR OF MALABAR.

MR. SPEAKER :—“ The hon Member Sri Narayana Kurup has given notice of a motion under rule 40 of the Assembly Rules.”

*** SRI M. NARAYANA KURUP :—**“ Sir, I draw the attention of the Hon. the Minister for Revenue to the failure of the Collector of Malabar to exercise the jurisdiction vested in him under section 53 of the Malabar Tenancy Act, 1951, as amended by Act of 1954.”

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—**“ Sir, under the Malabar Tenancy Act, 1929, as amended by the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, if before the expiry of the period of twelve months from the commencement of the Act or such further time as the Collector may from time to time allow in respect of the lands situated in any tract or village, the tenant of a holding pays to the landlord the entire rent payable in respect of that holding for the six agricultural years beginning with the year 1947-48 and ending with 1952-53, the landlord shall not be entitled to recover from the tenant any outstanding arrears of rent due in respect of the holding for any previous agricultural year. The Malabar Tenancy (Amendment) Act came into force from 19th March 1954. Hence, the period of limitation prescribed above expires on 18th March 1955, unless the Collector extends the time.

“ Now, the Collector was requested to examine the necessity for extension of the time prescribed and issue orders on or before the 18th March 1955. Now six months' time has been given and the Collector has been given the necessary instructions.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I thank the Government for the prompt action taken.”

*** SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—**“ I would like to inform the House as well as the Hon. Minister through you, Sir, that on the representation of the Kisan Sangham, the Collector of Malabar has already passed orders extending the time for payment of the arrears of rent by six months.”

[23rd March 1955]

III.—LETTER FROM THE SECRETARY TO THE STATE
LEGISLATURE IN RESPONSE TO THE RESOLUTION
PASSED BY THE HOUSE ON HIS RETIREMENT.

MR. SPEAKER :—“ The House would remember that yesterday we passed a Resolution placing on record our appreciation of the services rendered by Sri R. V. Krishna Ayyar. A copy of the Resolution was sent to him and I have received a reply from him, dated the 22nd March 1955. The reply reads as follows :—

Dear Mr. Speaker,

I am very thankful to you and the other members of this Honourable House for the kind Resolution passed on the 22nd March 1955 expressing appreciation of such services as I have had the good fortune to render to this Legislature since January 1924 and for the generous terms in which the Resolution is couched. I am simply overwhelmed with gratitude for the eulogistic references made to me and my work by the various members who spoke in support of the Resolution. I am perfectly conscious that the remarks made by them were due more to their kindness and consideration to me than to any desert on my part, and therefore I value them all the more as a token of their goodwill towards me. I thank you and the members for your earnest wishes for my peace and happiness in my retired life.

I shall ever cherish and preserve as an invaluable treasure the copy of the Resolution and the speeches of members in respect of it, so kindly forwarded to me by you and shall always look back to my association with this Assembly, yourself and the other members of this Assembly with sincere feelings of pride, satisfaction and gratitude.

Yours sincerely,
(Sd.) R. V. Krishnan.

(Cheers.)

“ Now, we shall resume discussion on the Demand relating to State Legislature.”

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE
YEAR 1955-56—*cont.*

(1) DEMAND X—STATE LEGISLATURE—*cont.*

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I have always been complaining about the difficulty of the Opposition to function effectively. No democracy can be effective unless the Opposition is allowed facilities to function properly. My own feeling is that the Party in power is not using the Opposition and that ways and means should be explored by which the Opposition could co-operate more effectively with the Government. To cite one instance, we are completely starved of facts. We come here with empty hands and empty heads and coming as we do like that, it is not possible for us to function effectively. If at all by accident we talk some sense, that is lost in the Press. The Press blacks it out and the non-hyphenated sense spoken by the Ministers gets precedence over the sense the Opposition talks. In order to make facts available to the Members, I have a few suggestions to make. In the first place, the library is a very good one but we are unable to make use of it for want of time. There was a Government Order recently restricting the privileges of Members in getting copies of Government publications.

23rd March 1955] [Dr. K. B. Menon]

“ My submission in that connexion is that the Chief Secretary to the Government or any other Secretary of the Government should issue no orders concerning this House without consulting the House. That order was a surprise to all of us. I submit to the Hon. Speaker and the Hon. the Leader of the House that such subjects should be discussed with the leaders of all Parties in this House and a compromise solution should be arrived at. As far as the library is concerned, because it is situated a little distance away from the Assembly, I submit that a skeleton library should be kept in a room in the Assembly House itself where members could go and refer to the books in emergencies. What books should be kept there and how it should be maintained are subjects which should be gone into and decided.

9-10
a.m.

“ Another suggestion that I would like to make is that a Bureau of Information should be set up where the Members could go and get information. It may be attached to the Bureaus of Information and Publicity which are maintained at a number of places in our country. As it is there are practically no facilities for the members of the Opposition to arm themselves with facts. Without facts it is not possible for us to function.

“ Now coming to facilities provided for hon. Members within the Government Estate I have one or two suggestions to place before this House. We have no lounge attached to the Assembly. Sometimes distinguished visitors come here with whom we may like to talk and whom we may like to entertain. Or people from our constituencies may come whom we may want to receive and talk to. But we have no place to meet them and discuss subjects with them. Conveniences of that kind, I believe, should be provided.

“ The dining room or the dining place near the Assembly, I should call is a scandalous thing. It is very dirty. It is a surprise that people dining there do not vomit. I am sure no Hon. Minister goes there for lunch. Though it has been there for the last two or three years, the floor is spread with sea-sand three years old and all over scraps of food are seen scattered here and there. The place is not kept clean and neat. It is not a place where one could go and eat. Three years have passed and now that the Assembly quarters are fixed, Government would move in the matter and provide these very elementary convenience to hon. Members.”

MR. SPEAKER:—“ Is the hon. Member referring to the dining hall in the new building or in the old building? ”

* DR. K. B. MENON :—“ It is the canteen opposite, where we go for our noon lunch . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Not the one near the new building . . . ”

DR. K. B. MENON :—“ No. It is the canteen I am referring to . . . ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I don't think I have gone there . . . ”

[23rd March 1955]

* DR. K. B. MENON :—“ I invite the Hon. Minister to that place. I shall stand a treat to him. Let him come with me and see . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Only the Hon. Minister.” (Laughter.)

* DR. K. B. MENON :—“ I invite you, Mr. Speaker, also to that place. I will stand a treat and take you both there along with me. You can see for yourself how the place is kept. The whole place is very unclean. There is no facility for washing one's hands. No soap is kept. There is no towel to clean your hands. There is nothing. It is absolutely a third rate hotel, where no one would like to go to take his food. We go there because do not like to go roaming about from place to place in the hot sun. These elementary conveniences should be provided, is my submission.

“ One more suggestion before I close. The same suggestion was made by some other hon. Members. It appears that there are rooms available in the Old Secretariat at Ootacamund. It is suggested that for a reasonable rent rooms should be lent to hon. Members showing them some preference so that they could go and spend a week or so in Ootacamund during the summer. I believe it is occupied, or part of it is occupied by Government staff. But I wish Government would explore possibilities of making some rooms available to hon. Members.

“ Referring again to an earlier suggestion I made that hon. Members of this House should have information I want to say one more word. There is a slogan going now : ‘ Know your State ’. Facilities should be provided by Government for us to know our State. There are very many hon. Members in this House who have not gone probably out of their district and do not know how and what things are going on outside their district. It is not only a problem of knowing one's own State. There is also the problem of knowing your neighbouring State. The Government should consider this matter also and explore ways and means of providing necessary facilities to the hon. Members in this regard also.

“ Thank you, Sir.”

9-45
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் கொடுத்திருப்பதன் நோக்கம் சில முக்கியமான பிரச்சனைகளை சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்ப தற்காகத்தான். அப்படி அந்த பிரச்சனைகளுக்கு போருமுன், சில விஷயங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“ இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளை மிகவும் கண்யமாகவும், அதே சமயத்தில் எந்த பிரச்சனையின் மீதும் அங்கத்தினர்களின் உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்காமலும் விவாதங்கள் நடத்துவதற்கு பெரும் அளவு உதவியாய் இருந்த உங்களுக்கு முதலில் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சபையில் விவாதங்கள் நடக்கும் காலத்திலும் சரி, இன்னும் மற்ற கமிட்டிகள் முதலிய வற்றில் கலந்து விவாதிக்கக்கூடிய காலத்திலும் சரி, அங்கத்தினர்கள் அவரவர்களுடைய கொள்கையை

23rd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

உறுதியாக வாதாடினாலும், தனிப்பட்ட முறையில் அங்கத்தினர்கள் பிரச்சனை எவ்வளவு உஷ்ணமாக விவாதித்தாலும், உடனே அவற்றை மறந்து, துவேஷமின்றி பழகும் அம்சம் இரண்டு தரப்பு அங்கத்தினர்களிடமும் காணப்படுவது ஒரு விசேஷமான அம்சமாகும். இதை மனப்பூர்வமாக பாராட்ட விரும்புகிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் எதிர் கட்சியினர் சர்க்கார் கட்சியை தாக்குவதும், சர்க்கார் கட்சிகாரர்கள், குறிப்பாக மந்திரிகள், எதிர்கட்சியினரையே அதிகமாக தாக்குவதும் உண்டு. இருந்தாலும், சர்க்கார் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும், எதிர்கட்சியை சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும், சபையை விட்டு வெளியே போகும்போது பரஸ்பரம் நெருங்கி பழகுவதும், பிரச்சனைகளை பற்றி விவாதிப்பதும் நல்ல அம்சமாகும். அவற்றிற்காக எல்லா அங்கத்தினர்களையும் பாராட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு கூட இந்த கமிட்டிகள் நியமிப்பதிலும், அதற்கு அங்கத்தினர்களை தேர்ந்து எடுப்பதிலும், பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் முடிவு காண்பது மிகவும் உதவிகரமாகியிருக்கிறது. இந்த சபையில் நாம் பல கட்சிகளாக இருந்தும் கூட, இந்த முறை தேர்தலையின்றி எல்லா கமிட்டிகளும் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டிருப்பது, வரவேற்கக் கூடிய அம்சமாகும். இதில் குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களை நான் பாராட்டவேண்டும். மேலும் சர்க்கார் கொரடா இருக்கிறதே 'Chief whip' அவர் இந்த விஷயத்தில் எல்லோருடனும் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு, வரக்கூடிய சிக்கல்களை தீர்த்துவைப்பதில் உதவிகரமாக இருந்திருக்கிறார். அன்றாட நடவடிக்கைகளைப்பற்றி பேசுவதற்கு பெயர் கொடுப்பதில் பெரிய தகராறு எனக்கும் அவருக்கும் சில சமயங்களில் வந்துவிடும். சர்க்கார் கட்சியிலும், எதிர் கட்சியிலும் சமமாக எண்ணிக்கை போடவேண்டுமென்று அவர் சொல்லுவார். சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று விரும்புவதை வரவேற்கிறேன். இந்த சபையில் பல சந்தர்ப்பங்களில், மந்திரிகள் மட்டும் ஒரு கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் போலவும், மற்ற காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இன்னொரு கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் போலவும், நடவடிக்கைகளை விவாதித்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன். சர்க்கார் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள், கட்சிக்கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு ஒட்டிவித்தபோதிலும், சர்க்கார் நடவடிக்கைகளைப்பற்றி மனம் விட்டு பேச்சு முறையில் பேசுவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது, எதிர் கட்சியாளருக்கு பேச அதிக சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவேண்டும். எதிர்கட்சி என்ன சொல்கிறது. என்பதை சர்க்கார் அறிந்து கொள்வது மிகவும் முக்கியம். சர்க்கார் கொரடாவுக்கு பேச்சாளர்களின் ஜாபிதாவை கொடுப்பதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்கிறேன். எங்கள் பக்கம் இவ்வளவு பேர் பேச வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் என்ன செய்யட்டும் என்று கூறுகிறார். ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கட்சி விட்டுக்கொடுத்து, எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு பேச அதிக சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும்படியான முயற்சிகளுக்கு ஆதரவாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுதான் விவாதத்திற்கு இன்னும் அனுசூலமாக இருக்குமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு கூட, அங்கத்தினர்களுக்கு சர்க்கார் செய்யவேண்டிய உதவிகள் பல இருக்கின்றன. எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் Dr. K. B. Menon சில விஷயங்களை குறிப்பிட்டார்கள். நான் வேறு சில விஷயங்களை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“ஆண்டு தோறும் இந்த Administration Report மிகவும் காலம் தாழ்ந்து வருகிறது. இந்த விஷயத்தில் எல்லா இலாக்காக்களும் அனேகமாக ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கின்றன. இந்த முறையாவது நான் ஒரு யோசனை சொல்லவிரும்புகிறேன். ‘இது வரையில் வெளியிடாத நிர்வாக அறிக்கைகள் போகட்டும், விட்டு விடுங்கள் இனி அவற்றை வெளியிட பணச் செலவு செய்யவும் வேண்டாம், பிரயாசையும் வேண்டாம். இந்த வருஷ அறிக்கையையாவது, அதாவது 1954-55 அறிக்கையை, இந்த வருஷம் செப்டம்பர் அல்லது அக்டோபர் மாத முடிவிற்குள் கொடுக்க முயற்சி செய்யுங்கள், அல்லது டிசம்பர் மாத முடிவிற்குள்ளாவது கொடுக்க முயற்சி செய்யுங்கள். அப்போதுதான் அங்கத்தினர்களுக்கு அடுத்த பட்ஜெட் டைமியாவது (time) விவாதத்தின்போது அந்த அறிக்கை

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1955]

உதவியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு வருஷமும், அந்த வருஷம் முடிந்த 4, 5 மாதத்திற்குள் அல்லது அடுத்த வருஷம் முடிவதற்குள், நிர்வாக அறிக்கை வெளியிடப்படுமானால், அடுத்த வருஷ விவாதத்திற்காவது அது உபயோகமாகயிருக்கும். ஆகவே இந்த கால தாமதத்தை போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதோடு கூட, சர்க்காரால் பிரசுரிக்கப்படும் புத்தகங்களை அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்குவது சம்பந்தமாக இப்போது ஒரு புதிய உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. அங்கத்தினர்கள் சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் பங்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு, சர்க்காரால் பிரசுரிக்கப்படக்கூடிய எல்லா புத்தகங்களையும் அவர்களுக்கு கொடுப்பது மிகவும் அவசியமாகும். இதற்கு முன்பு அப்படித்தான் நடந்து வந்தது. இந்த சபை ஆரம்பித்த பிறகு கூட, இரண்டு வருஷங்களுக்கு அங்கத்தினர்கள் அந்த உரிமையை அனுபவித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திடீரென்று 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்பு **Chief Secretary** உத்திரவின் பேரில் ஒரு உத்தரவு வந்தது. அதன்படி ரூபாய் 2½க்கு மேற்பட்ட விலை யுள்ள புத்தகங்கள் அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இப்போதெல்லாம் நாங்கள் சீட்டு அனுப்பினாலும் புத்தகங்கள் எங்களுக்கு வருவதில்லை. ஒரு சமயம் சர்க்கார் பிரசுரிக்கும் புத்தகங்களை ஒன்றுமே கொடுப்பதில்லை என்ற முடிவிற்கு வந்து விட்டார்களோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

“இன்னொரு விஷயம், Stationery கொடுப்பது பற்றியது. அங்கத்தினர்களுக்கு **Letter Head** கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அன்றன் னைக்கு ஒன்று, இரண்டு என்று வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றிருப்பது சரியில்லை. ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் இவ்வளவு என்று நிச்சயித்து அந்த Quota-வை, பெரிய சைஸ் Block-லும், சிறிய சைஸ் Block-லும் போட்டுக்கொடுத்தால், இலாக்காக்களுக்கு எழுதக் கூடிய கடிதங்களுக்கும், சர்க்கார் காரியாலயங்களுக்கு எழுதக்கூடிய கடிதங்களுக்கும் உதவியாயிருக்கும். ஆகவே, ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு மாதத்திய தேவையையோ அல்லது மூன்று மாத தேவையையோ சேர்த்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

“இன்னும் கேள்வி நேரங்களில், அங்கத்தினர்களுக்கு உபயோக மாயிருப்பதற்கு கேள்வியும் பதிலும், அவ்வப்போது படிக்கப்படுகிறது. ஓரளவிற்கு திடீரென்று பதில் தெரிந்து கொள்வதில் உற்சாகம் இருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் உபயோகமான உப கேள்விகள் போட்டு, பிரச்சினைகளின் மீது சர்க்காரின் உண்மையான கவனத்தை திருப்ப வேண்டும் என்று நேர்க்குமுடையவர்களுக்கு, கேள்வியும் பதிலும் முன்னதாக தெரிந்திருப்பது மிகவும் அவசியம். அதற்காக, அங்கத்தினர்கள் கேள்விகளை அனுப்பியவுடன், பதில்களையும் அச்சடித்து அனுப்பவிட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. பதில்களை அச்சடித்து சபை கூட்டம் கூடும் தினத்தன்று, சபை கூடுவதற்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன் சபையிலவைத்து விட்டால், அக்கரையுள்ள அங்கத்தினர்கள் அல்லது எந்தெந்த அங்கத்தினர்கள் கேள்விகளை கொடுத்தார்களோ, அவர்கள் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, உபகேள்விகளுக்கு வேண்டிய விஷயங்களை சேகரிக்க உதவியாக இருக்கும். இந்த மாதிரி முறை இதற்கு முன் இந்த சபையில் இருந்து வந்ததாக நான் அறிந்திருக்கிறேன். ஆகவே, மீண்டும் இந்த பழக்கத்தை நாமும் கையாள முடியுமா என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“இன்னும், கேள்விகளை தமிழிலேயும், மலையாளத்திலும், கன்னடத்திலும், அதாவது அந்தந்த அங்கத்தினர்களையே கேள்வியையாவது, தமிழில் எழுதிக்கொடுத்தவர்களுக்கு தமிழிலும், மலையாளத்தில் எழுதிக்கொடுத்தவர்களுக்கு மலையாளத்திலும், கன்னடத்தில் எழுதிக்கொடுத்தவர்களுக்கு கன்னடத்திலும் அச்சடித்து கொடுக்க முடியுமேயானால் ஒரே ஒரு பாஷை மட்டும் தெரிந்த அங்கத்தினர்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாயிருக்கும். இந்த யோசனையையும் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

23rd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

“இந்த யோசனைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதோடு கூட இன்னும் சில முக்கியமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன அவைகளைப்பற்றியும் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். அதுவும் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய காரியாலயம் சம்பந்தமாக. இந்த மூன்று வருஷங்களாக பார்த்து வருவதில் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய காரியாலய சிப்பந்திகள் அங்கத்தினர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் உதவிகரமாக இருக்கிறார்கள். அதற்காக அந்த இலாகா காரியதரிசியையும், மற்ற சிப்பந்திகளையும், கடைசி சிப்பந்திகளையும் பாராட்ட நான் விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இந்த சட்ட சபையின் நடவடிக்கைகள் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக அதிகரித்து இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. தினங்களை எண்ணிப் பார்த்தாலும் சரி, கூட்கூடிய மணிக் கணக்கை எண்ணிப் பார்த்தாலும் சரி தோடக்கூடிய கேள்வியின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தாலும் சரி இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது அவைகளின் அளவு இரண்டு மடங்குகளுக்குமேல் அதிகரித்து இருக்கிறது என்பது தெரியும். இருந்த போதிலும் அவ்வப்போது திறமையாக பல அங்கத்தினர்கள் கேட்கும் செய்திகளையும் மற்றவைகளையும் தங்களுக்கு தொந்தரவாக நினைக்காமல் புல செக்ஷனில் வேலை செய்யக் கூடிய அதிகாரிகளும் குமாஸ்தாக்களும் மற்ற சிப்பந்திகளும் உதவிகரமாக இருந்ததை நான் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் இந்த காரியாலயமானது சர்க்காருடைய குறுக்கீடு இன்றி சுயேச்சையாக நடக்கிறது என்கின்ற நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். அதன்மேல் சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரு நம்பிக்கையும் தைர்யமும் இருக்க வேண்டும். இந்த சபையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு பயந்துகொண்டு நடக்க வேண்டியது இல்லை. அப்பொழுது எந்த விதமான தகராறும் இருக்காது. கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய நேரடியான கவனத்தில் கீழ் இருக்கிறது என்ற நிலைமை இருந்தால் சிப்பந்திகளுக்கு செக்யூரிட்டி இருக்கும். அப்படி செக்யூரிட்டி இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையும் சிப்பந்திகளுக்கு இருக்கும். தாசனியமும் இருக்க வேண்டியது இல்லை. பயந்துகொண்டு நடக்க வேண்டியதும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக சிப்பந்திகள் தங்களுடைய கடமைகளை சுயேச்சையாக நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை எதிர்பார்த்துத் தான் அரசியல் சட்டத்தில் 181-வது ஆர்டிகுள் அந்த சபைக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சபாநாயகருடைய காரியாலய சிப்பந்திகள், உத்தியோகஸ்தர்கள், அவர்களை நியமிக்கக்கூடிய முறை அவர்களுடைய வேலை ஒழுங்கு, அவர்களுடைய கட்டுப்பாடு, அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுத்தல், தண்டனை முறை, இவற்றை எல்லாம் நிர்ணயிப்பதற்கு சபைக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மூன்று வருஷங்களாகியும் கூட அைதப்பற்றிய மசோதாவை சர்க்கார் இதுவரையிலும் கொண்டு வரவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் சர்க்கார் இதுவரையிலும் எடுக்கவில்லை. ஆகையால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்கார் கட்சியின் தலைவரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமானது.

“இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை என்ன? இந்த இலாகாவில் சாதாரணமாக சிப்பந்திகளை நியமிக்கும்போது கூட சீப் செக்ரட்டரியையோ அல்லது அங்குள்ள டிப்டி செக்ரட்டரியையோ அனுமதி கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த செக்ரட்டேரியட்டின் தலைவர் என்ற அர்த்தம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. சபாநாயகரும், இந்த இலாகாவின் நிர்வாக தோரணையில் தலைவராக இருக்கும் காரியதரிசியும், இவர்கள் இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து இந்த இலாகாவை நிர்வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். சம்பந்தில் உரிமைப் பிரச்சனை வந்தபோது கூட நீங்கள் கொடுத்த விளக்கத்திலிருந்து இந்த காரியாலய சிப்பந்திகளுக்குக்கூட கோலீசின் இடையூரிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறுவதற்கு அவசியம் இருந்தது என்பது தெரியும். அப்பேர்ப்பட்ட அந்தஸ்து இந்த சபைக்கு இருக்கிறது என்பது தெரியும். ஒரு கட்சி மட்டும் அதிகாரத்தில் இருக்கிறது என்ற நிலைமையை விட்டு சபை பூராவும் உள்ள அங்கத்தினர்களுடைய உரிமை

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1955]

யைப் பாதுகாக்கவேண்டும். அதற்கு இந்த காரியாலயம் சுயேச்சையாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி இந்த இலாகா சுயேச்சையாக இருந்தால் அதற்கு எப்படி நிதி ஒதுக்குவது எப்படி டிமாண்ட் கொடுப்பது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கேட்கலாம். நிதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்த இலாகா நிதி இலாகாவுடன் சம்பந்தப் பட்டு இருக்கலாம். ஆனால் மற்ற விஷயங்களில் சபாநாயகர்தான் இந்த இலாகாவிற்கு தலைவராக இருக்க வேண்டும். அவருக்குக் கீழ் காரியதரிசி என்கிற ஒரு நிலைமை இருந்தால்தான் இதன் சுயேச்சையை நாம் பாதுகாக்க முடியும். சபாநாயகருக்கு ஒரு ப்யூன் வேண்டும் என்றாலும்கூட அப்படி செக்ரட்டரியின் சார்ஷன் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இந்த நிலைமை ஏற்படாவிட்டால் இந்த இலாகா சிப்பந்திகள் எப்படி சுயேச்சையாக வேலை செய்ய முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு லீடர் ஆப் தி ஹௌஸ் மீ சப்பரமணியமாக இருக்கலாம். நாளைக்கு வேறு யாராகிலும் லீடராக வரலாம். மனசாட்சி ஒருவருக்கு இருப்பதுபோல் மற்றவருக்கு இருக்காது. அவரவர்களைப் பொறுத்துத்தான் இந்த இலாகா நடக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. அவர்கள் சொன்னபடி கட்டுப்பட்டு நடப்பதாக இருக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் இருக்கக்கூடாது. இந்த இலாகா சுயேச்சையாக இல்லாவிட்டால் சபாநாயகர் தன்னுடைய கடமையை சரிவர நடத்த முடியாது. இந்த இலாகா சுயேச்சையாக இயங்கினால்தான் சபையினுடைய உரிமையை பாதுகாக்க முடியும். அவை முன்னிட்டு இந்த இலாகாவை பிரிப்பதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் யோசனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் நமக்கு விசேஷமான அதிகாரம் கொடுத்திருந்த போதிலும் நடைமுறையில் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? அப்படிப் பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வராததன் காரணத்தால் இந்த விசேஷமான உரிமையை நாம் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. மற்ற இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் சர்வீஸ் கமிஷன் இருக்கிறது. அப்படியே அரசியல் சட்டத்திலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இலாகாவிற்கு மட்டும் ஆர்ப்புடிகள் 187-ஆவது பிரிவில் விசேஷமான அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதின் நோக்கம் இதுதான். தனி அந்தஸ்து இந்த இலாகாவிற்கு வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“இன்னும் தேர்தல் சம்பந்தமாக 22 லட்சம் ரூபாய் இந்த மான்யத்தில் கேட்கிறார்கள். பல ஐட்டங்களைக் கொடுப்பது தவறு என்று சொல்லலாம். கல்வி இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால் பல நிர்வாகங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு மான்யமாக கேட்கிறார்கள். லேபரரி போன்ற பல விஷயங்கள் அதில் இருக்கிறது. அதேபோல் தேர்தல் நடத்தக்கூடியசெலவும் அதாவது 22 லட்சம் ரூபாய் இந்த இலாகா மான்யத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தேர்தல் இலாகாவையும் இந்த லெஜிஸ்லேசர் இலாகாவுடன் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அப்படி இந்த இலாகாவுடன் சேர்த்து இந்த இலாகாவை பலப்படுத்தலாம். அப்படியே பலப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி பலப்படுத்தி இந்த இலாகாவை தனியாக வைக்க வேண்டும். அரசியல் சட்டம் வந்த ஆரம்ப காலத்தில் இப்படி பிரிப்பதற்கு முடியாமல் இருந்திருக்கலாம். அதற்கு அவகாசம் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். இப்பொழுது மூன்று வருஷங்களாகியுள்ளது. இந்த மூன்று வருஷ அனுபவத்திற்குப் பிறகு சந்தேகங்களையெல்லாம் நீக்கிவிட்டு இனிமேல் பிரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் தேர்தல் நடக்கப் போகிறது. அதனால் அந்த இலாகாவையும் இதோடு சேர்ப்பது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே தேர்தல் சம்பந்தமாக இலாகாவையும் இத்துடன் சேர்ப்பது நல்லது என்ற யோசனையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது வோட்டர்களைச் சேர்க்கும் முறையில் சர்க்கார் சரியாக கவனம் செலுத்தவில்லை. வோட்டர் லிஸ்டுகளை தயாரிக்கும்போது சேர்த்தல், அடித்தல், முதலிய வேலைகள் தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அடுத்த வருஷம் தேர்தல் வரப்போகிறது. அதற்குள் முனிசிபல் தேர்தலும்

23rd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

நடக்கப் போகிறது. அதற்குள் இந்த வோட்டர் லிஸ்டை சரியாக தயாரிக்கவேண்டும். பழைய லிஸ்டை வைத்துக்கொண்டு 'சேர்த்தல், திருத்தல், அடித்தல்' என்றில்லாமல் புது லிஸ்டை தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வோட்டர்களை எப்படிச் சேர்க்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது வோட்டர்களைச் சேர்க்கும் முறையை பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கிறார்கள், கெஜட்டில் பிரசுரிக்கிறார்கள். அதனால் கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. வோட்டர்களை எப்படிச் சேர்க்கிறார்கள் என்று இன்னும் ஜனங்களுடைய கவனத் திருப்ப போகாமல் இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகளையும் பொது ஸ்தாபனங்களையும் சேர்த்து அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பின் பேரில் வோட்டர் லிஸ்டை தயாரிக்கவேண்டும். இதை ஒரு இயக்கமாக நடத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ரேடியோ முதலிய சாதனங்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறையாவது வோட்டர் ஜாப்தாவை தயாரிக்கவேண்டும். ஏற்கனவே தயாரித்த ஜாப்தாவை வைத்துக்கொண்டு 'சேர்த்தல், அடித்தல், திருத்தல்' என்று இல்லாமல் புதியதாக தயாரிக்கவேண்டும். அடுத்த பொது தேர்தலுக்குள் ஒரு புது ஜாப்தாவை தயாரிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் எல்லோரும் தேர்தலில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு வோட்டு செய்ய உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ அப்போதுதான் தேர்தலில் பங்கெடுக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், சில யோசனைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன். அதாவது கேள்விகளுக்கு பதில் அனுப்புவதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விதிப்படி, ஏழு நாளைக்குப் பிறகு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் எத்தனை நாளில் பதில் கேள்விகளுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று விதிகளில் இல்லை. இருந்தாலும், பெரும்பாலும் கேள்விகள் அனுப்பி பதில் வருவதற்கு, 4 மாதம், 5 மாதம், 6 மாதம் கூட ஆகிவிடுகிறது. அவ்வளவு காலதாமதம் இல்லாமல் துரிதமாக கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் சொன்ன ஆலோசனைகளுக்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-05
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, we are all interested in seeing that our Legislature functions efficiently and properly, and it is from that point of view that various suggestions have been made by the hon. Members during this debate. I shall deal with the question of the Constitution of a separate Secretariat for this Legislature to which reference was made by hon. the Deputy Leader of the Opposition. If we read Article 187 of the Constitution and if the hon. Member understands how the Legislature Secretariat works even now, he will agree with me that as a matter of fact there is a separate Secretariat for the Legislature now. Article 187 lays down—

‘ (1) The House or each House of the Legislature of a State shall have a separate secretarial staff:

Provided that nothing in this clause shall, in the case of the Legislature of a State having a Legislative Council, be construed as preventing the creation of posts common to both Houses of such Legislature.

(2) The Legislature of a State may by law regulate the recruitment, and the conditions of service of persons appointed, to the secretarial staff of the House or Houses of the Legislature of the State.’

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1955]

Therefore, as far as a separate Secretariat for the Legislature is concerned, it is mandatory and even now it is in existence. The only thing is we have not made laws regulating the recruitment, and the conditions of service of persons appointed to this Secretariat. That is the only difference. As far as a separate Secretariat is concerned, it is in existence. For the purpose of regulating the recruitment and the conditions of persons appointed to this Secretariat, we are still acting under sub-clause (3) of Article 187. Even if we make a law under sub-clause (2), the Secretariat as such will have to deal with this department and there will have to be a section in the Secretariat dealing with this department. For example, let us take the High Court. It is independent and it has got its own establishment. But still in the Secretariat there is a section dealing with the Judiciary where proposals from the High Court are being scrutinized and then they are passed on to the Minister concerned for final orders. So that cannot be removed at any time. This House is ultimately responsible for every expenditure incurred whether on the Judiciary or on the Legislature or under any other Head, and every expenditure will have to come up before this House. So, in that sense, a Minister has to be responsible for the entire expenditure. Therefore at the Secretariat level, there has to be a section to deal with the proposals coming from the various departmental heads. There is nothing wrong or derogatory if the proposals coming from the Head of a Department are scrutinized at the Secretariat level and it should not be taken as interfering with the independence or the separate existence of a department as such. We should not confuse ourselves in this respect. Even if a law is made regulating the recruitment and the conditions of service of persons, so far as proposals which require the sanction of the Government are concerned, they will have to be scrutinized by the Secretariat Department and then go to the Minister concerned for final orders. We cannot avoid that and further we should not confuse the two things”

10-10
a.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ To avoid all these difficulties, can we not make the working of this department a charged item? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ For that, we will have to amend the Constitution. After very careful consideration and after taking into account the practices prevailing in the various countries, this Article 187 was incorporated”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ In the case of any other department, e.g., the Public Works Department, the Secretary in charge of that department is treated as the Head of the Department. The scrutiny of every proposal is done by him and the proposal, after his scrutiny, goes to the Finance Department for allotment of funds. But, in the case of the Legislature Secretariat even though the Hon. the Speaker or the Secretary makes a proposal to the Government, the proposal will have to be first scrutinized by the Deputy Secretary of the Department in the Secretariat dealing with our Secretariat and then only the proposal is finalized.”

23rd March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is why, the Legislature Secretariat is a separate department. It has a separate existence altogether. The point to be considered is this. If this Legislature Secretariat is part of the Secretariat itself, then in that case, proposals from this Secretariat can go to the Finance Department as in the cases of other Departments of the Secretariat and then they may go to the Minister for orders. If we say that this Legislature Secretariat is an independent body, then at the Secretariat level some department will have to be in charge of this Legislature Secretariat and that department will have to scrutinize the proposals coming from the latter. That is the point, Sir. When we agree that this Legislature Secretariat should be a separate and independent department altogether just as the High Court, then we cannot say that the proposals put forward by this department should go to the Finance Minister straightaway. If we want such a thing, then this department should form part of the Secretariat itself. But we want a separate Secretariat for the Legislature. Once we concede that this Legislature Secretariat is a separate entity by itself, then we must concede also that the proposals emanating from this Secretariat must go to the general Secretariat for the purpose of obtaining sanction of the Government. If no sanction is necessary for a particular proposal, then it is quite a different matter. But if sanction of the Government is required for a proposal, then it will have to be considered at the Secretariat. We should understand this implication, namely, either we should make this Legislature Secretariat, part of the entire Secretariat—that is not our intention because we want a separate existence for the Legislature Secretariat—or once we concede the separate existence, any proposals emanating from a separate body for the purpose of being sanctioned by the Minister, the Minister concerned will have to be assisted by a Secretariat Department in the matter of scrutiny of the proposals before they are ultimately and finally sanctioned by him. Therefore, it should not be said that simply because proposals come from this department they should not be scrutinized by the Secretariat Department. It was said that Deputy Secretary was scrutinizing the proposals. Why Deputy Secretary alone? The proposals are first examined by the Assistant Secretary, then they are examined by the Deputy Secretary and then if they are important, they are examined by the Chief Secretary also and finally they go to the Minister concerned and that procedure should not be taken as any interference with the separate existence of this Legislature Secretariat.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I know whether necessary powers cannot be vested in the Speaker for sanctioning expenditure and the Speaker to be made ultimately responsible for the Legislature Secretariat.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ For doing that, I am afraid, there is no provision in the Constitution. There is no provision for making a bloc grant to the Hon. Speaker for the purpose of meeting expenditure in connection with this department.”

[23rd March 1955]

MR. SPEAKER :—“ I hope the House will not misunderstand me if I intervene. The point raised by the hon. Member Sri Kurup can be met thus. Please refer to Article 187 of the Constitution which says : ‘ The Legislature of a State may by law regulate the recruitment, and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the House or Houses of the Legislature of the State ’. This House can make a law providing for the expenditure incurred on this department a charged item under Article 202 of the Constitution.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ But even that can only be done with reference to the salaries of the staff which is a fixed amount. Suppose, Sir, we want to expand this department. Then, we will have to come again before this House for sanctioning that. Once we treat the expenditure on this department as ‘ charged ’ and if the expenditure exceeds the amount allotted, then the matter will have to come again to the Minister concerned for the purpose of getting sanction. We cannot create a charge in respect of an unknown amount. It should be a known amount and with reference to a known staff. If there is increase or decrease in the staff, then difficulties will arise. The real difficulty is not in getting the necessary amount voted for running the Legislature Secretariat. But it is with reference to the working of the department itself. I do agree that a certain amount of autonomy should be given whenever proposals come from the Hon. Speaker or the Hon. Chairman or from the Legislature Secretariat. Unless there are *prima facie* reasons to differ, the proposals that come from them should be automatically sanctioned and such conventions can be there. But, still the Minister cannot divest himself of his responsibility by saying that he would not scrutinize any proposal that comes from this Secretariat and that he would blindly sign whatever proposals that come from them. So long as the Minister has got responsibility in the matter, he has to scrutinize the proposals and he has to satisfy himself that the expenditure on these proposals are justified. If the Legislature says that the Minister should be divested of that responsibility then it is a different matter altogether. But such a thing cannot be done under the Constitution and the Finance Minister or the Minister concerned in charge of this department will have to be ultimately responsible to this House and through this House to the people for incurring expenditure properly. Therefore, let us not confuse the separate existence of the Secretariat staff and the administrative set-up with the sanctioning of the various proposals emanating from this department. Ultimately it will have to be the responsibility of the Minister concerned to see whether more staff should be sanctioned for this Secretariat or not. I do agree that the proper functioning of this Secretariat is necessary and that if a proposal comes up after full scrutiny, ordinarily, the Minister concerned should not interfere with it and should sanction it. But, still I cannot agree to the proposition that the Minister in charge of this Department should simply sign whatever proposals come from this department. Even with regard to matters connected with the High Court which has also got an independent existence, whenever

23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

proposals come for increase of staff or for up-grading of any post, they will have to be scrutinized first by the Secretariat Department and then the Minister concerned will have to satisfy himself that the proposals are justified. Therefore, we should not confuse between the two issues. Therefore I am of opinion that even if a law is passed as provided for under Article 187 (2) of the Constitution, 'that is by law regulate the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the Houses of the Legislature of the State', the Minister is ultimately responsible to this Legislature and we will have to function as it is now.

"As far as the smooth and efficient functioning of the Legislature Secretariat is concerned, any suggestion which may come from the Hon. the Speaker or which may come from the hon. Members will be properly considered by the Government. It is not the intention of the Government to interfere with the efficient functioning of the Legislature. We are vitally interested in seeing that this Secretariat functions properly and efficiently because then only the Legislature also can function efficiently. That is my humble view. I have always an open mind in the matter. I am only stating what I am able to understand from the reading of the Article as such. If I am convinced otherwise by argument, I am always open to conviction."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"I want to know how the independence of the Lok Sabha Secretariat is maintained actually? I wish to know also whether any other State has implemented the provisions contained in that Article?"

THE HON. C. SUBRAMANIAM :—"I have no information. I am sure, the Hon. Speaker will have information on the subject."

MR. SPEAKER :—"I hope the House will not misunderstand me if I intervene. Normally the Hon. Speaker should not intervene in all these matters. As the request came from the Hon. the Leader of the House, I may read the following for the information of the House.

"This is from the Silver Jubilee Commemoration volume of the Lok Sabha Secretariat. As soon as we attained independence, a Selection Board was appointed to go into these matters. 10-20 a.m.

"After the transfer of power, the Selection Board of the Secretariat raised the point that the appointment of officers in the Department of the Assembly should come within the purview of the Selection Board. When the proposal came up, Mr. Mavalankar recorded a note on the subject and the main observation in that was that officers in the Secretariat of the Assembly, as it was at that time, should not work under the favours of the frowns of the executive government, that is to say, they should not in any way, either in the matter of appointment, discipline, control or in any

[Mr. Speaker]

[23rd March 1955]

other matter, be subject to the jurisdiction of the executive government. Sardar Patel, who was then the Hon. Minister, entirely agreed with this view.

“ An Economy Committee was appointed by the Government to suggest economics in the Government of India Secretariat and Departments. The Economy Committee wanted to examine the affairs of the Legislative Assembly Department also. Then the Speaker Mr. Mavalankar said : ‘ There is no harm in the Economy Committee examining the estimates of the Assembly Secretariat, but it should be on two clear conditions, namely, that the report would be submitted to the Speaker and would not form part of the official report to the Government and that it would then be for Speaker to consider how far it was possible for him to implement the recommendations of the Economy Committee. That position of the Speaker was fully accepted by the Economy Committee and nobody raised any objection ’.

“ I do not want to say much at this stage. As soon as the voting is over, I shall say a few words, for I want to set up good examples; by any action or words of mine the debate should not be influenced.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I completely agree with what you have read just now, Sir. But the point is this. If a post has to be sanctioned, we have to consider its implications. Now we have got a Secretary and let us assume that the post of a Joint Secretary has also to be sanctioned; with regard to that appointment, if a law had been made vesting in the Speaker ultimate authority for making the appointment, certainly the Government could not interfere; so also with reference to disciplinary proceedings. For example, in the case of any action against a Subordinate Judge, the Chief Justice has full powers and it is not the Government that does that work. With reference to all these things the Government need not come into the picture and Government should not come into the picture. But then the question arises, when a proposal is made for the creation of a new post which means further expenditure, whether simply because the proposal comes from the Legislature Secretariat, it should be automatically sanctioned by the Government or whether the Government have got a say in the matter. That is the relevant point for consideration. All the other things, the appointing authority or the supervising authority or persons who are competent to take disciplinary proceedings, are different matters which are regulated by statutory rules. Supposing, the reporting staff should be expanded or the number of Assistant Secretaries has to be increased by two more. We have a responsibility in the matter of scrutinising the proposal and ultimately sanctioning it. Should the proposal be automatically accepted simply because it comes from the Legislature Department? Should not the Government have a say in the matter? That is the relevant matter which has to be taken into consideration. In that respect, even in the Lok Sabha—I do not know the provisions in the House of Commons, I can say this

23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

much that any expansion in the staff will have to go through the Government and therefore through the Secretariat Department concerned, the Home Department or whatever department it is—and now I think it is the Ministry of Parliamentary Affairs—and the Finance Ministry will have to scrutinise it and ultimately the Minister will have to pass orders sanctioning the expansion of the staff. It is only that aspect with which I am concerned. The other things are all procedural matters, such as whether the Public Service Commission should make the appointment or the Speaker should make the appointment and who should be the officer having the power of superintendence, who should have disciplinary control and all that. These are all matters of detail. But I am concerned with the other thing, namely, sanctioning of new posts and fresh expansion. As far as that is concerned, my respectful submission, subject to correction, is that the Minister should be the ultimate authority and Minister being responsible to the Legislature, the Legislature should be the ultimate authority and the Minister on behalf of the Legislature will have to act. That is my position, of course, subject to correction. I am always open to conviction and I am asking whether I am right. If the Speaker or anybody else could enlighten me . . .”

MR. SPEAKER :—“ How can I? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Not here, Sir, privately. If the Speaker or anybody else could convince me that my understanding of the position is wrong, I am always prepared to correct myself. But from the point of view of fundamental principles, I am afraid my position *prima facie* is correct. That is what I can say and I will not go any further.

“ Therefore, whatever the position is, we are all interested in seeing that the Secretariat works properly and does its work efficiently also and for that as far as the Government are concerned, they will co-operate with every body concerned to take whatever steps are necessary.

“ As for the law to regulate the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the Legislature, certainly I shall look into that aspect and try to bring in a legislation at as early a date as possible.

“ Then, mention was made about the facilities to be given to members of the House. Whether they function as members of the Opposition or otherwise, they are all members of this House. In that connection, the hon. the Deputy Leader of the Opposition made a suggestion that members belonging to the Opposition should be given greater opportunities of participating in the debates. I respectfully differ from him. I am also a member of this House and I am also a member belonging to this side. As such, I wish to say that after all every member represents a constituency and he owes a duty to his constituency; if only the Opposition members should be given greater facilities for participating in the debates, it would mean that constituencies which have returned members

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1955]

belonging to Government Benches are put at a disadvantage and constituencies which have returned a member who happens to sit in the Opposition will have a greater advantage, and therefore, hereafter, it will amount to saying that constituencies, if their cases are to be properly represented, should return members belonging to the Opposition and not members belonging to Government. That will be the position. Therefore, every member should have equal opportunities apart from the fact whether the one belongs to Government Benches or the other belongs to Opposition Benches."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, we know that the Government muzzle the opinion of their Party members. For instance, in asking questions they have to conform to certain formalities; they are not free to express themselves by asking questions if they want. Why should they ask for facilities to be extended in the matter of making speeches which will more or less be supporting the Government and not really ventilating the grievances of their constituencies?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"On the other hand, the point of the hon. the Deputy Leader of the Opposition was that even members of our side have greater complaints to make than the members belonging to the Opposition as such. I do not know which is more correct. I would leave that to be settled between themselves. And what is happening outside this Legislature is not a matter to be taken into consideration here. Giving up of certain privileges by certain hon. Members is their concern. But can we say, 'you belong to the Government party; privileges should be afforded only to members belonging to the Opposition Benches and not to members belonging to Government Benches?' All should be given equal opportunities and that is my contention, especially during Budget debates and consideration of general matters. I am afraid we will have to give equal opportunities to all the members and there is no question of discrimination being made in favour of the Opposition and against members belonging to the Government Benches as such."

* DR. K. B. MENON:—"May I point out to the Hon. Minister that Members of the Party in power will have opportunities to make representations to the Minister concerned in their own party meetings, whereas members of Opposition parties will have the opportunity of making representations to the Minister concerned only in the House and therefore relatively speaking greater facilities may be given to members belonging to Opposition?"

* SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் பிரதம மந்திரியாக இருந்தபோது ஒரு தடவை அங்கத்தினர்களுக்கு தொகுதி மனப்பான்மை இருக்கக்கூடாது, ராஜ்ய மனப்பான்மைதான் இருக்க வேண்டுமென்று மணிக் கணக்கில் பேசி இருக்கிறார்கள். அந்த கொள்கையிலிருந்து எப்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் மாறினார்கள் என்பது தெரியவில்லை."

23rd March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. I have not changed from that. But still every member owes a duty to his constituency and it was a well-recognized principle and privilege. As a matter of fact no particular constituency should be favoured to the exclusion of the other areas and that alone was what Rajaji was pressing. Therefore, it does not mean that hon. Members should not talk about their constituencies. As a matter of fact, they are the persons who are competent enough to speak about the affairs of their individual constituencies. Therefore, that was not to be shut out. But in making an approach, they should not say ‘everything should be done for my constituency to the exclusion of other constituencies’. Therefore, when making suggestions with regard to their constituencies, they should have a broader outlook as to what is possible and what is not possible and in respect of their own constituencies, they should not ask for the impossibilities. That is the only view put forward by Rajaji and I do not think I am going against that view.

“ With reference to the point raised by Dr. K. B. Menon, I wish to say that there has been a wrong understanding of the situation. Every Member is entitled to approach any Minister. Irrespective of the party to which a Member may belong, he may approach any Minister and make representations. Sir, it is wrong to say that simply because certain Members belong to a particular party they have greater advantages over other Members. It is true that for the purpose of functioning as a political party, we meet and discuss certain matters. But in the matter of making representations to the Ministers, there is absolutely no difference between Members belonging to the Opposition and the Members belonging to the party in power. I don't think it is right to take advantage of the occasion and say that there has been discrimination. Even on the floor of this House, every Member is given equal opportunities and every Member has got equal privileges and these privileges should be possible of being exercised by all the Members irrespective of the fact that the Members belong to this party or that party or this side or that side.” 10.30 a.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I agree that it is left to the Member to exercise certain of the privileges and to forego certain other privileges. But, if he always exercises his privileges in a certain manner, there is some difficulty. That is what I wish to point out in this connection.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, we are now concerned only with the provision of opportunities for the Members to participate in the debate. It is on that point and no other point, I referred to the privilege of the Members of the House which they could exercise. Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition said that the Members belonging to the Opposition should be afforded greater facilities and I was controverting that point particularly with reference to the general discussion of the Budget. I do not think we need go further into that matter.”

[23rd March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I never said that the privileges of the Members belonging to the Government Benches should be restricted. I only suggested that the Members belonging to the Opposition should be given greater facilities. Now, in fixing the number of speakers if ten Members are allowed to speak, there is a convention to allow five Members from the Government benches and five Members from the Opposition. I only wanted that this proportion may be increased so that the Opposition Members' number may be 6 and the number of speakers from the other side may be fixed at 4. This was the suggestion I made, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member must remember that there are larger number of Members in the Government side.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, we must also take into account the fact that the Ministers take a lot of time.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, even the present convention, viz., allowing five Members from the Government benches and five Members from the Opposition, is itself a concession. The Government party consists of 140 Members and the entire Opposition consists of 90 Members. If we are to fix the number of speakers according to this proportion, the number of speakers from the Opposition will be less than 5. So, the very fact that the equal number of speakers as from the Government benches are allowed in the case of the Opposition shows that equal opportunities are given. This itself is a concession to the Opposition. The Hon. Speaker, in calling the Members to speak, will take all these things into account. This need not be put as a matter of right or as a matter of concession or convention. In regard to all these matters, I am sure, you, Mr. Speaker, will take everything into account and afford equal opportunities for all the Members. Therefore, this should be left to the Hon. Speaker. After all, the convention is that a Member should catch the eye of the Speaker. So, whoever catches the eye of the Speaker will be called upon to speak. There is therefore no question of our giving any concession or right. Ultimately, the Speaker is the custodian of the privileges of all the Members, whether they belong to this side or that side. Sir, as long as you are occupying the Chair, I have absolutely no doubt that these privileges will be well protected and nobody will have any complaint to make that his privileges have been violated to any extent or there has been some discrimination.” (Cheers.)

* **SRI N. RATHINA GOUNDER** :—“ ஒரு பிரச்சினையை சட்ட சபைக்கு கொண்டு வருகிறார்களென்றால், எல்லா காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் கூடி ஆலோசித்து முடிவுக்கு வந்த பிறகே, மதிப்புறகுறிய மந்திரியவர்கள் சட்ட சபைக்கு அந்த பிரச்சினையை கொண்டு வருகிறார்கள் என்று அர்த்தமாகும். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில், எங்களைப் போன்ற எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு பேச வாய்ப்பு இல்லை. சட்ட சபையிலாவது பிரச்சினையைப் பற்றி பேச அதிக வாய்ப்பும் சலுகையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not wish to dilate upon this point any further, especially after what I have already said with regard to this matter.”

23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

“ Then, Dr. Menon said that greater facilities should be given to the Members to get factual information. I completely agree with him. I would like to know from him whether such factual information was not furnished to the Members who asked for the same. My own impression is that whenever factual information was asked for, it was immediately furnished. It is only with reference to suggestions for taking certain action, we will have to scrutinise them and naturally this will take some time. But, if there has been any difficulty in getting factual information, it may be brought to my notice and I will take steps to see that whenever a Member asked for certain factual information it was expeditiously furnished to him, whether there is legislature session or not. Because, we know that the information will be useful to the Member concerned to enable him to take effective part in the subsequent session of the House, I am prepared to concede that point raised by Dr. Menon. If there were any difficulties in getting factual information from the Government those could be removed. I would request the hon. Members opposite, and particularly Dr. Menon, to let us know what exactly is the difficulty experienced by them in getting factual information and from which quarter they are experiencing this difficulty in a marked manner.

“ Sir, with reference to administration reports which give some information relating to the various departments not only to the Members of this House but also to the public, I do agree that there has been considerable delay in the publication of these reports of certain departments. I am glad that the hon. Deputy Leader of the Opposition has made the suggestion that we may give up the publication of the administration reports of previous years and that we should concentrate upon the publication of the administration reports for the current year so that they may be available to the Members without delay. I have already considered this point based on the suggestion that we should give up the publication of the administration reports for the years 1951–52 and 1952–53 and should take up the current year's administration reports and expedite the publication of the same. The Secretariat is examining the question. After full examination, unless there is a statutory requirement that these administration reports of previous years also should necessarily be printed and published, we may give up incurring expenditure in publishing those reports and shall see that that they are brought up to date. Anyhow, the suggestion of the hon. Deputy Leader of the Opposition is worth considering. As I said, I have already taken up the matter even before the hon. Deputy Leader of the Opposition made his suggestion here. I shall examine the whole matter and see what could be done.

“ As for the other points made by the hon. Members that they should be given all facilities when they come here and attend the session, I do agree that all facilities should be given to them. That is the stand I have always been taking. But, in spite of our best efforts some matters could not be properly attended to and some others have not been expeditiously executed. I may give the assurance that I shall look into the matter and see how far the

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1955]

living conditions in the hostel and in the canteen here could be improved. The main difficulty is that this building was intended to be only for the temporary location of the Assembly. Even when this building was put up, the persons who were responsible for taking a decision in the matter thought that this was intended for the temporary location of the Legislature and they were contemplating upon putting up a permanent structure later on. But unfortunately, our present financial position is so bad that we cannot think of putting up another structure immediately. That is the main difficulty. So, we will have to take a decision whether we are to continue here and make improvements to this building by putting up other structures or whether we are to shift to another place. (The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam was seen telling something to the Hon. Minister.) There is another matter to be considered. As has been pertinently pointed out to me by my Colleague, we do not know the future of this State, how it is going to be reorganized and what would be the strength of the future House. So, before taking a final decision in this matter, I am afraid we will have to await the final decision on the question of reorganization of States. We must await the report of the States Reorganisation Commission. So, only after a final decision on the question of reorganization of States is taken, we can take a decision as to whether we should make improvements to the structures that are already in existence for the purpose of giving various facilities such as library, lounges, lobby, canteen and all those things or whether we should shift elsewhere and put up new structures. All these points have to be considered *de novo* after a decision with regard to the reorganization of States is taken.

10-40
a.m.

“ But in the present context, I shall try my best to look into the matter personally and see what improvements can be made. I am giving this assurance and now that there is an Assurances Committee, I am sure it will pull me up if I do not fulfil my assurances. (Laughter.) I do not think there is any other matter which I need touch upon now. All the valuable suggestions made by the hon. Members in the course of discussion on this Demand will be looked into and if possible implemented.

“ With these words, may I request the hon. Member, the Deputy Leader of the Opposition, who has moved the cut motion in order to bring to the notice of the Government certain facts, to withdraw it now that he has achieved that object? ”

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Sir, the Hon. the Minister gave an assurance that all resolutions, etc., passed by this House would be respected. The House Committee has passed many resolutions and on them the Government have passed orders negating the recommendations made therein. I want to know under what law or rule, they are issuing the Government Orders negating or modifying our resolutions.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The recommendations of the House Committee are only recommendatory. They are not binding on the Government. Ultimately the Government have to

23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

scrutinize them and pass orders thereon. And all orders are passed and issued in the form of Government Orders. Particularly with reference to the fixation of rents for the rooms in the Hostels here, the Government have to take an ultimate decision. I am glad that this point was not referred to in the debate which has just concluded. Not merely with regard to this, but with regard to several other suggestions and recommendations made by the House Committee, I shall certainly see that final orders are issued on them soon. The hon. Member need not go under the impression that whatever is suggested by the House Committee should be automatically implemented. In fact, I have passed orders on several of the recommendations made by the House Committee. But unfortunately they have not been executed and that is what I found yesterday when I went through the papers. I would like to give this assurance also that whatever orders have been passed will be executed immediately."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" This is a Demand, Sir, pertaining to this House and not any Departments of the Government. We should not vote against ourselves. Also, in view of the assurance given by the Hon. the Leader of the House, I am not pressing my cut motion."

The cut motion was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the Demand to vote. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,74,900 under Demand X—State Legislature '."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—" The cut motion having been withdrawn willingly and the House having voted the Demand, I wish to explain certain matters to the House, if the House is willing to hear me."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" With pleasure, Sir."

MR. SPEAKER :—" I did not want to open my mouth earlier when the Demand was under discussion because I felt that either by action or by word, I should not influence the debate in any way. Now, it is all over. There is a provision in the Constitution, Article 187, which was incorporated in it at the request of the Presiding Officers themselves. When the Draft Constitution was under discussion in the Constituent Assembly, a special conference of Speakers was held and at that conference, we passed two resolutions requesting the framers of the Constitution to incorporate the Article I have referred to in the Constitution. I shall explain what this provision means. These provisions are in one particular respect not properly understood. It is stated in the Constitution that until provision is made by law regarding conditions of service and other matters relating to the Secretariat, rules will be made by the President in consultation with the Speaker. In our case,

[Mr. Speaker]

[23rd March 1955]

it is in consultation with the Speaker and the Chairman. Normally, rules will be framed in consultation with the appropriate authorities. The provision regarding law was put in to emphasize that in case of difference of opinion between the Speaker and the appropriate authorities which could not be resolved by negotiation, the Speaker can say: 'Well, I do not agree with the Government; let the matter be placed before the Parliament and let the Parliament decide in the shape of an Act what is wanted.' Suppose I want five Secretaries and the Government do not agree with me. I can say, let the Legislature decide it and I will carry out its decision. That is what it means."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Kindly excuse me, Sir. The position has to be clearly understood. Clause (2) of the relevant Article says that the Legislature of a State may by law regulate the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the House or Houses of the Legislature of the State. It means, 'in what way recruitment is to be made, whether it is by the Public Service Commission or by any special committee appointed for the purpose, what should be the qualifications for those who are to be appointed, etc.' It is intended only to regulate the recruitment and conditions of service of persons concerned."

MR. SPEAKER:—"Suppose I want two more clerks."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"They require sanction. I beg respectfully to submit that this clause will not apply to such cases."

MR. SPEAKER:—"I shall quote further. This Article is there only to emphasize the sovereignty of the Legislature."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Sir, you were good enough to say that if there was any difference of opinion between you and the Government the House would decide the issue. I want to know one thing. Suppose the Government do not agree to a particular course. On grounds of prestige at least, they will press the point and try to carry it through. Similarly, the Speaker also will try to maintain his stand. If the decision is in favour of the Government, they will feel glad about it. If it goes against them, they will feel: 'Oh, it has gone against us; we must resign'."

MR. SPEAKER:—"That will not be an occasion for Government to resign."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Similarly, if the Government vehemently oppose a thing and ultimately the stand taken by the Government is agreed to by the House, what will be the position of the Speaker? Will it not then amount to a vote of no confidence against the Speaker? In both the cases, what will be the position of the Government and the Speaker? This is what I want to know."

[23rd March 1955]

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ There is no such complication as the hon. Member Mr. R. V. Swaminathan apprehends. If the Government are of a particular opinion and the Speaker does not agree with the Government, the matter is to be decided by the House. That is all. The House is going to be the ultimate arbiter.”

MR. SPEAKER :—“ I would like to refer the hon. Member, Mr. Swaminathan to an article I wrote in a magazine published by the hon. Member from Tirunelveli, Mr. Somayajulu, in which I had explained when a Ministry should resign.

“ I may add that it is only to emphasize the sovereignty of the Parliament—in our case the Assembly—that this Article has been explicitly provided. It was put beyond a shadow of doubt that ultimately the Speaker had the right to compel the Government to take matters on which his opinion was not accepted by the Government before the House.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, the matter comes before the House, if there is difference of opinion between the Speaker and the Government. When there are two Houses of Legislature and if there is difference of opinion between the Speaker and the Chairman, then what is the position? I want to know it.”

MR. SPEAKER :—“ This House is considered the ultimate authority to decide such matters. The final word is with this House.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Not in every matter, Sir. It is only in financial matters, this House is the ultimate authority. In other matters, it is different. The other House has got equal powers to go through other matters, with the limitations prescribed in the Constitution. Therefore, I do not think we should claim that this House is supreme.”

MR. SPEAKER :—“ The last word is with this House.”

SRI C. RAJAM RAMASAMY :—“ Suppose the House does not approve of the opinion of the Speaker, will it not amount to want of confidence in the Speaker? ” 10-50 a.m.

MR. SPEAKER :—“ No, it is merely an opinion of the House. Suppose I say I want two more clerks. The House says ‘ No, you can continue with the present clerks and the Assistant Secretary ’. Then it is not showing want of confidence in the Speaker.

“ Let us not discuss this matter further. I will call a meeting of the Leader of the House as well as the Leader of all parties in my room. We will discuss all things there.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ May I say to you, Mr. Speaker, that we are grateful to you for your proposal for calling a meeting and for what you have said? I do hope when you call for a meeting, Sri R. V. Krishna Ayyar will be available to advise us properly.”

[23rd March 1955]

MR. SPEAKER :—“ We shall take up the next item, Demand XXI—Industries and Cinchona.”

(2) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,50,94,200 under Demand XXI—Industries and Cinchona.’

“ The demand for Cinchona amounts to Rs. 13,04,300 leaving Rs. 1,37,89,000 for Industries. Expenditure of a capital nature on schemes of industrial development is provided for under a separate demand, viz., Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development. It would perhaps be convenient to deal with both the Demands together.

“ 2. Sir, hitherto our energies were directed more towards Irrigation and Power Schemes both of which fall in the Public Sector and so far as Industries are concerned we have been content with the operation of few Government undertakings set up in the past, providing facilities for industrial and technological education and training, helping in the exploitation of underground water resources and generally assisting in the setting up and operation of private industrial units in the Private Sector. The time has now come to devote greater and, in fact, special attention to Industrial Development.

“ 3. The Industrial Policy of the country is sufficiently well-known and this policy is naturally being pursued by the State Government also. Briefly stated, the policy is that only Industries based on defence requirements, and certain others of strategic or national importance such as Communications, and Iron and Steel, the capital requirements of which may be rather beyond the competence of private enterprise, have been reserved for State ownership and operation. The development of the remaining Industries in the Private Sector, by private enterprise, will be fostered and actively assisted. It may be that, here and there, small units, practically of the pilot plant type, may be set up in this State by Government to show the way and to encourage private enterprise to set up similar but larger units, where such units could be economically established and operated. For instance the establishment of the Kerala Soap Institute undoubtedly played no small part in fostering the growth of the Soap Industry in the South.

“ If effort is to be properly canalised and wastage prevented, whether in the matter of economic production, or in the matter of transport of raw materials and finished goods, a measure of regulation of industrial enterprise is necessary. Such regulation is being made by the Central Government under the powers conferred by the Industries (Development and Regulation) Act, 1951. By means of salutary control, the spinning capacity in the State in the Textile Industry is being expanded and in order to maintain

23rd March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

and encourage production of textiles on handlooms, the setting up of power looms is being discouraged. Special measures are also in operation to assist and develop the Handloom industry. The Sugar Industry is another which is being expanded in the State, and every effort is being made to encourage the establishment of factories producing basic chemicals such as caustic soda and soda ash.

“ The Madras State is perhaps particularly suited for the development of Small-scale Industries. In this field we hope to plan a substantial development, providing for the training of artisans, both in the use of improved tools and in the adoption of improved techniques of production in a few central workshops which are proposed to be set up at suitable centres in the State. Mobile workshop units are also proposed to be attached to each workshop. It is also intended to encourage the production of components of a finished product, or the execution of individual processes, in a number of undertakings, governed and controlled by a central undertaking which would assemble the component and execute the finishing processes and finally market the fully manufactured products. The establishment of Industrial Estates to provide facilities such as land, water, power, workshop accommodation, etc., for such units, as well as independent integrated units of industries, would also be encouraged. These measures would provide for increased employment opportunities for the people of the State and action has already been initiated to draw up a specific plan and programme of development.

“ In the Public Sector our energies will be fully occupied by the proposed Neyveli Project which will be an integrated scheme for the mining and utilization of Lignite in the South Arcot district and will cover the generation of a large block of Thermal Power, the production of briquetted lignite for use as industrial fuel and carbonised lignite for use as domestic fuel, a fertilizer plant, and possibly also a plant for the production of diesel and synthetic oils. The provision of power and the availability of good clay from the mining operations should facilitate the production of insulators, sanitaryware and other ceramic products. As a matter of fact, when the Neyveli Scheme fructifies it would be possible to develop the Ceramic Industry in the area on a cottage basis also, to provide employment for a number of people. The manufacture of carbonised lignite is likely to facilitate the establishment of an Iron and Steel Industry to utilise the iron ores in the Salem district. The availability of a large block of power should make the production of aluminium a practicable proposition. But these industries will have to come later, after an integrated scheme at Neyveli has been decided on and execution commenced.

“ 4. All the above will call for a large amount of finance and hard work on the part of the people of the State and those outside it in a position to lend funds. The programme I have outlined above will itself tax our capacity for development to the utmost and if we achieve what we intend to do within the next six or seven years, we should consider ourselves very fortunate indeed.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1955]

“ In the meantime every effort will be made to put the Handloom Industry on a sound footing with the help of money from the Handloom Cess Fund and every encouragement will be given to the Private Sector to set up economic units of production in the various fields of Industry.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,50,94,200 under Demand XXI—Industries and Cinchona.’

“ May I know what Dr. K. B. Menon wants to say? I shall allow him after the cut motion is moved.”

DR. K. B. MENON :—“ I want to reiterate our old request through you, Mr. Speaker, that this statement read out by the Hon. Minister which contains valuable information may be circulated to all of us tomorrow or placed on the table of the House for our information. That has not been done now.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I thought this was a simple statement of policy and therefore I did not have it circulated.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member, Mr. Menon wants it to be circulated to hon. Members only tomorrow. I hope the Hon. Minister will have it cyclostyled in his department (instead of giving us the trouble) and have it circulated to hon. Members by tomorrow.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Mr. K. P. Gopalan may move his cut motion.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 1,50,94,200 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Rs. 100.’ ”

11 a.m. MR. SPEAKER :—“ The debate will continue till 12-30. The Hon. Minister will be called at 12-30 and he will finish his reply by 1 p.m.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Speaker, Sir, it is the key slogan of the people of our country that our country should be industrialized. There can be no difference of opinion on this matter. It is the duty of all the patriotic citizens of our country irrespective of the Party to which they may belong, to raise the level of the country and to give their co-operation in implementing all plans aimed at the industrialization of our country. Even the freedom or independence of a country depends upon its industrial position. I need not state here that industrialization is the only way of solving the problem of unemployment which is the most outstanding problem facing our country to-day. So many plans

23rd March 1955] [Sri K. P. Gopalan]

have been submitted to the Central and State Governments by industrialists and the Planning Commission for the industrialisation of our country. I can assure the Hon. Minister that we stand for industrialisation of the country and that the Government can get all help and co-operation from all parties for the achievement of this object. I am glad that the Government have taken up the Neiveli Lignite Investigation Scheme. When the question of the possibility of constructing a steel plant in Salem was raised, the Hon. Minister said that he would consider it very sympathetically. As far as Malabar is concerned, I wish to state a few words here. I have personally known that in some places in Nilambur (South Malabar) coal deposits are found. If an experiment is made in this regard, it will benefit not only the Government but the people of the whole State. I am also told that in Coimbatore and Attapadi mica is found. A few weeks ago news appeared in the Press that in Wynaad sulphate was available and that in Salem bauxite was available. If we use the natural resources available in the State, this State can be industrialized.

“ In the Five-Year Plan the money allotted to the Madras State so far as industrial development is concerned is Rs. 1,72 lakhs. It is a very meagre sum considering the backwardness of this State in the industrial sector. The Hon. Minister said that special attention would be paid to the development of cottage industries. It is a very good thing indeed. But I wish to point out that even the amount allotted to this State from the Handloom Cess Fund is not fully utilized. According to what the Hon. the Minister for Industries himself said the other day, Rs. 1 crore are still unspent. For grants to co-operative societies, in 1954-55 the Government allotted a sum of Rs. 35,65,500. In this Budget only a sum of Rs. 5,66,900 is allotted. It is a very meagre sum. The sum allotted for the promotion of cottage industries is only Rs. 57,000 which is a very meagre sum. Provision for capital outlay on industrial development is Rs. 32 lakhs and odd. I suggest that more money should be allotted for the promotion of cottage industries. Then only the pace of industrialization of our country can be increased.

“ A provision of Rs. 9,80,000 is made for grant of State-aid to industries. This sum is not at all sufficient. I was told that from Ramanathapuram the Manager of Gowri Textiles and Dhan Textiles approached the Government for the grant of subsidy of Rs. 50,000. If this subsidy is granted to them, they can straightway provide work for about 200 people and promote their industry. In the past—I am not going to blame this Government for it—to the Sudarsana Oil Mills a loan of Rs. 10 lakhs was given but it was not properly utilized. I know in one instance one gentleman who was given a loan by the Government did not use it for industrial purposes. I am told that with that amount he purchased some land in Wynaad. Therefore, the Government should see that such loans are properly utilized for the benefit of the people of the State.

[Sri K. P. Gopalan] [23rd March 1955]

"The Hon. Minister referred to the Kerala Soap Factory. I am glad that it is working very well. But I want to point out some defects. Three days back I went to a shop nearby. I wanted to purchase Kerala shaving stick. I asked the shop-owner what the position in regard to Kerala soap was. I asked him whether it was popular in the market. He said that two things were lacking. One was that there was no proper advertisement in the papers. On the other hand, the European soap factories were advertising their products very well. In regard to the Kerla Soap, even the label was not attractive. There are no proper canvassing arrangements. These were the defects pointed out by the shop-owner. The same thing was said by the workers of the Kerala Soap Factory. The Government should see that all the institutions under them are run in a businesslike manner. In 1949, the Madras Government constituted a committee under the chairmanship of Sri Parthasarathy to consider the question of industrialization of the State. That committee has submitted a report. Of course, we cannot accept and implement all the suggestions made in that report. But some of them can be implemented. The Hon. Minister said the other day that the purchasing power of the people had gone down. Therefore, he said, if any industry was to be placed on a sound footing, the purchasing power of the people must be raised. In our country, the prosperity of industry depends also upon the prosperity of agriculture.

11-10
a.m.

"In this connexion, I wish to state that Government should be the chief promoter of all industries. Government should provide all the initial expenses necessary to start some industries at least. They should give all possible help in the starting of new industries. There must be an industrial planning board for the whole State. An industrial survey must be made. Experts must be appointed to work under them, to advise them in the proper planning of industrialization of our State. Investigations must be made at various centres in the State for finding out the possibilities of starting and promoting more industries. The expenses in connexion with these should be borne by the Government. They must have also close and constant contact with the industries.

"Regarding the handloom industry I wish to make a few suggestions. After we attained Independence, I feel, we must have more of the Swadesi spirit in us. We should start a country-wide movement to encourage the purchase of goods manufactured in our own country. That is the first thing. Next, the suggestion made by Rajaji should be accepted, namely, certain varieties of saris and dhotis should be reserved for the handlooms. That is a famous proposal. That should be accepted. Then the price of yarn supplied to weavers should be lowered very much. Sometime back even on the floor of this House there was a discussion about starting a spinning mill at Tirunelveli to supply yarn exclusively for the benefit of the handloom weavers in the State. Government should consider this suggestion seriously and think of starting two or three spinning mills in our State and see that yarn is supplied

23rd March 1955] [Sri K. P. Gopalan]

to the weavers at a lower rate. Loss, if any, incurred by the mills in supplying the yarn at reduced rates, should be borne by the Government. I agree the position of the handloom weavers has now improved somewhat. But I suggest that the condition of the industry throughout the State should be examined further and Government must find ways and means to promote that industry in our country.

“I wish to refer to another thing in this connexion. The other day when the question of rationalization was discussed on the floor of this House, the Hon. Minister for Labour said ‘If there could be rationalization without tears, that could be adopted’. Rationalization was introduced during the war period. Rationalization means: ‘Retrench the workers and increase the work load.’ I say, workers are ready to produce more but not get retrenched themselves. I would appeal that the work load of the workers should not be increased. Rationalization is introduced only to keep up the profits made by the capitalists. My suggestion is Government should have a policy to restrict the profits made by capitalists. They should not be allowed to make more than 15 per cent profits, because our State needs more money for the benefit of the workers and the people and also for the promotion of industries.

“So far as Malabar is concerned there are great possibilities for the starting of many cottage industries and others also. There are plenty of bamboos available in the forests and a paper mill can be started there. Near about Nilambur there is possibility of mining gold. You have also iron ore there. Regarding jagery there are more than 13,000 tappers. They can be employed usefully if sugar could be manufactured out of this. In addition to all these, there are the metal-making and mat industries. I wish to draw the attention of the Hon. Minister to all these facts and request him to take necessary action for starting new industries and encouraging existing ones.”

* **SRI T. K. RAMA** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும், மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேசுவிரும்புகிறேன். இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தில், கைத் தொழில்களுக்கு பிரதானிய நிலைமையை கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். விவசாயம் சில மாதங்களில்தான் நடக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு, விவசாயம் இல்லாத காலத்தில், புதிய தொழில்கள் உண்டாக்குவதற்கான, செய்வதற்கான வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். புதிய தொழில்களை அவர்களுக்கு கற்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட, அத்தொழில்களால் உண்டான பொருள்களையும் பண்டங்களையும் விற்பனை செய்வதற்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பமும் உதவியும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். நான் குறிப்பாக இரண்டு தொழில்களைப் பற்றி கூற விரும்புகிறேன். நம் நாட்டிலே, பட்டு நூல் அதிகமாகத் தேவையாக இருக்கிறது. நமக்குத் தேவையான பட்டு நூலில் ஒரு பங்குதான் நாம் உற்பத்தி செய்கிறோம். இரண்டு பங்கு பட்டு நூலை ஜப்பானிலிருந்தும், சைனாவிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்கிறோம். நம் மாகாணத்தில் வளர்ந்து விருத்தி அடையக் கூடிய இரண்டு வித பட்டுப் பூச்சிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று முசுக் கொட்டை இலையை உண்ணும் பூச்சி. அது கொள்ளைகால், ஹோசூர்

11-15
a.m.

[Sri T. K. Rama]

[23rd March 1955]

முதலிய இடங்களில் வளர்க்கப்பட்டு பட்டு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இந்தத் தொழிலை, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சில பகுதிகளுக்கும், மதுரை ஜில்லாவில் சில பகுதிகளுக்கும் இரண்டு மழை பெய்யக்கூடிய சீதோஷண நிலமை நிதானமாக இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களுக்கும், விஸ்தரிக்கலாம். இன்னொரு பட்டுப் பூச்சி, ஆமணக்கு இலையை சாப்பிடும் பூச்சி. 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு, இந்த பூச்சியின் முட்டைகளை, கொட்டை முத்து உற்பத்தியாகும் பிரதேச விவசாயிகளிடையே விநியோகித்து, பட்டு பூச்சிகள் வளர்க்கப்பட்டு, பட்டு கூண்டுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. ஆனால், அந்த காலத்தில் பட்டு கூண்டுகளை பிரித்து பட்டு நூலாகச் செய்யும் யந்திரங்கள் இந்த தேசத்தில் இல்லாததால், ஒரு வருஷ பரீட்சையுடன் கைவிட்டு விட்டார்கள். கொட்டை முத்து செடிகள் வளரும் பிரதேசங்கள் நம்மாகாணத்தில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கொட்டை முத்து விளையும் இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த பூச்சியின் முட்டைகளைக் கொடுத்து பட்டுக் கூண்டுகளை தயாரிக்கலாம். இந்த பூச்சுகளை வளர்த்து பட்டு கூண்டுகளை தயாரிப்பது மிக எளிதான காரியம். ஏனென்றால் முசுக் கொட்டை இலை சாப்பிடும் பட்டுப்பூச்சிகளைப்போல், பேணி காப்பாற்றவேண்டிய கஷ்டம் கிடையாது. ஆமணக்கு செடிகளின் இலைகளின் முட்டைகளை விட்டுவிட்டால், கொஞ்ச நாட்களில் இப்பட்டு பூச்சிகள் கூண்டு கட்டிவிட்டு பூச்சுகள் பறந்துவிடுகின்றன. இது விவசாயிகளுக்கு ஒரு உப தொழிலாக அமையும். இப்போது மைசூரில் இக்கூண்டுகளிலிருந்து பட்டு நூல்களை தயாரிக்கும் யந்திரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே விவசாயிகளை இந்த புது முயற்சியில் ஈடுபடுத்துவது நல்லதாகும். இரண்டாவதாக, பட்டுச் சேலைகளில் ஜிகை வைத்து நெய்கிறார்கள். நம் பெண்களுக்கு சரிகை பட்டு சேலைகளை உடுக்க விரும்பும் அதிகம். 35 வருஷங்களுக்கு முன்பு சென்னையில் ஒரு ஜிகை உற்பத்திச் சாலை இருந்தது. வெளிநாட்டு போட்டியாலும், சர்க்கார் ஆதரவின்மையாலும், அது நசித்துவிட்டது. இப்போது பெரும்பாலான ஜிகை நூல் சூரத்திலிருந்து வரவழைத்து தறிகளுக்கு உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகையினால் சென்னையில், இச்சரிகை நூல் தொழிற்சாலையை நாம் மறுபடியும் ஆரம்பித்து நடத்தலாம். சர்க்கார் அதற்கு ஆதரவு தருவதாக இருந்தால், பல தனிப்பட்ட வியாபாரிகள், அதை ஆரம்பித்து நடத்த முன்வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இச்சந்தர்ப்பத்தில், சில சிறிய கைத் தொழில்களை நகரங்களில் ஏற்படுத்தி விருத்தி செய்வதற்கு முனிசிபல் சுகாதாரச் சட்டம் இடஞ்சலாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த இடஞ்சலை நீக்குமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதுரை நகரசபை, இது சம்பந்தமாக மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பே பல தீர்மானங்கள் செய்து சர்க்காருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். சிறு குடிசை தொழில்கள் சங்கங்களும், இது சம்பந்தமாக பல மனுக்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். பல தொழில்களுக்கு, சட்டத்தால் ஏற்படும் கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இப் பிரச்சனைகளை வெகு காலமாக பரிசீலனை செய்து வருகிறது. இதுவரை ஒரு முடிவும் வரவில்லை. இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் உடனடியாக கவனித்து வேண்டியதைச் செய்வார் என்று நம்புகிறேன்.

“குறிப்பாக சில தொழில்களைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில வருடங்களுக்கு முன்பு ரங்கூன் வைரங்கள் வரவழைத்து விற்பனை செய்தார்கள். இந்த வைரங்களை நடுத்தர வகுப்பினர் அநேகமாக உபயோகிக்கிறார்கள். இந்த வைரங்களை, பட்டை தீர்க்கும் சுமார் அறநூறு பட்டரைகள், திருச்சியில் இப்பொழுது இருக்கின்றன. கையினாலேயே பட்டை போட்டு, மெருகும் தீட்டுகிறார்கள். இந்த யந்திரங்களை மின்சார சக்தியைக்கொண்டு இயக்கினால் அதிகப்படியாகவும் உயர்தரமாகவும், சர்க்காருக்கு உற்பத்தி செய்யலாம்.

“திருப்பூரில் பனியன்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஜப்பானில் பனியன்கள், தங்கள் சொந்த வீடுகளிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இவைகளை சேகரித்து விற்பனை செய்ய வேறு வியாபார ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அவைகளை வெளி நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள், உள்நாட்டிலும் விற்பனை செய்கிறார்கள்.

23rd March 1955]

[Sri T. K. Rama]

“ஆனால் நம் நாட்டில் தொழில் பிரதேசங்களில் தனி ஆலைகள் கட்டி நடத்தவேண்டுமென்று சட்டங்கள் குறுக்கிடுகின்றன. இன்னும் பட்டு நூல் முறுக்குப் போடுதல், சிறு லேத் பட்டரைகள், மூக்குக் கண்ணாடி தீட்டுதல், கண்ணாடிக்குப் பட்டை போடுதல் முதலிய பலவகைத் தொழில் இயந்திரங்களுக்கு மின்சாரசக்தி கொடுத்தால் இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி பெருகும். பொருள்களும் நல்லதரமானதாக உண்டாகும். அந்தத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்போர்களுக்கும் அதிக ஊதியம் கிடைக்கும்.

“ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நகரங்களை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் வாழும் பகுதி, சிறு தொழில்கள் நடக்கும் பகுதி, பெரும் தொழில்கள் நடக்கும் பகுதி என்று பிரித்திருக்கிறார்கள்.

“சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அதிகமாக மூலதனம் போட்டு தனியாக ஒரு தொழிற்சாலையை கட்டிக்கொண்டு அவற்றில் இந்த சிறிய தொழில்களை செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. அவர்கள் தாங்கள் வாழ்கின்ற வீடுகளிலேயே, குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு பேர்களின் உதவியைக்கொண்டே ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் மூலதனம் போட்டு மிஷன்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு இந்தத் தொழில்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகளுக்குப்போய் தங்கள் தொழில்களைச் செய்தார்களானால் யந்திர ஸ்தாபன அனுமதி கொடுக்கப்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால் மேலே விவரித்த பல தொழில்கள் வளர்ச்சி அடையாமல் இருக்கின்றன.

“இரண்டு மூன்று உதாரணங்களைக் கூறினால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும். சேமியா செய்ய இரண்டு மூன்று பேர்கள் சேர்ந்து மாவை காலால் மிதித்து பிசைகிறார்கள். ஏராளமாக வியர்வை, பிசையப்படும் மாவிலே சொட்டி கலந்து அசுத்தப்படுத்தி விடுகிறது. இயந்திரத்தால் செய்ய 3 குதிரை வேக மின்சார சக்தி வேண்டியிருக்கிறது. சேமியாவும் சுத்தமாக இருக்கும். அதிகமாகவும் உற்பத்தி செய்யலாம். ஆனால் இந்தச் சிறு தொழில்களுக்கு குடி இருப்பு பிரதேசங்களில் மின்சார சக்தியைக் கொடுக்க முடியாமல், ஹெல்த் ஆக்கும், முனிசிபல் சட்டமும் குறுக்கிட்டு அபிவிருத்திக்கு வழியின்றி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, 11-25
Sir, it has been given out that the Second Five-Year Plan will be a.m.
concentrated more on such of the industries which will give more employment to the people. Sir, it was expected that even the First Five-Year Plan would afford employment for 20 lakhs of people and fuller employment for 36 lakhs of rupees through the running of cottage industries. But we know that our State is one of the States where unemployment is on the increase. Therefore, in considering at least the Second Five-Year Plan, it is very necessary that full emphasis should be laid on cottage industries because it is only there that the salvation for unemployment lies. Gandhiji said that without a cottage industry the Indian peasant was doomed. We all know it and the Government also know it but they have not yet decided, what a cottage industry should be and how to run it to a fruitful conclusion. Unless we are able to provide cultivators and peasants some avocation in their homes in the days of their idleness, we cannot hope to improve the employment position in the country.

“ In this connexion, of course we cannot think of any cottage industry than the handloom industry. The Government in consultation with the Central Government have been taking various

[Sri M. Narayana Kurup] [23rd March 1955]

steps to improve it. But the issues raised time and again on the floor of this House go to show that the handloom industry is still in a very precarious condition in spite of the handloom cess fund and other help afforded to it. It has been pointed out that as a result of various measures taken by the Government, production has increased considerably but consumption has not gone up correspondingly with the result that there is a glut in the handloom market. Now we are finding out ways and means to dispose of them and unless we are able to find out markets for their disposal, inevitably the industry would collapse. In this connexion, I have to put a pertinent question to the Government. Are the Government doing justice to the handloom industry and are they meeting their own requirements from the handloom industry? I want to know from which source the Government are meeting their requirements of soap and cloth. Are they getting them from their own industries or are they getting them from cottage industries? In this connexion, I wish to refer to the Kerala Soap Institute. At one stage there was retrenchment of workers of that Soap factory because there was overproduction of soap in that factory. The Government require large quantities of soap for the Jail department and other departments and they must get them from their own factories or from our own cottage industries. While the Government ask the people to buy handloom goods like cloth, they themselves do not do it. Even though sometimes it may entail some loss to the Government, they must set an example to the people and then only the people will go in for handloom goods.

11-30
a.m.

“ Sir, I find that out of the handloom cess fund, certain ‘ dead ’ capital is invested for, what is called, improvement of looms and reeds. I am told that the Government have spent large sums of money on shuttle looms and the improvement of reeds. They cannot be used profitably because they are very heavy, being made of steel and other materials which, I believe, are stocked in the Government department. All this shows that the Government do things in their own way without consulting those who are engaged in the industry.

“ Now I wish to refer to another matter. Even this morning it was stated that the Government have certain schemes for the development of cottage industries. This Government are appointing so many committees and commissions and they are submitting reports. When we ask about the implementation of the report, we are told that the report is under consideration, but when it comes before us, we see that it is already a *post-mortem* examination. The Taxation Enquiry Commission has submitted its report. The Government of India, though they have not taken any definite decisions on it, have printed that report and circulated it to the members of Parliament. Reports of such Expert Committees and Commissions should be first made available to the members of the House, thereby affording them an opportunity to discuss those reports. The Government can also ascertain the

23rd March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

general sense of the House. I am not for a moment suggesting that all the details must be put forward before this House. It is only after decisions are taken that matters come before the House. So, with regard to the next Five-Year Plan, before the Government definitely embark upon their industrial policy, this House should be given an opportunity, apart from this discussion on Demands, to pronounce its opinion on it.

“ Then I wish to refer to the Government Hydrogenation Factory at Kozhikode. That has also figured in this House. The construction of the factory has been completed and capital has been invested, but due to some reason or other, it has not yet started functioning. It is for the Government to decide one way or the other, either to start work or stop it altogether. There is no use of keeping it in abeyance indefinitely. That is all I want to say.

“ Now I shall refer to the special needs of Malabar. The coir industry is one which deserves careful consideration. Even the one which is being run by the Government at Beypore is not being expanded, but, on the other hand, its activities are being curtailed. The coir industry is a very important industry in the West Coast. The Central Government are helping the Travancore-Cochin Government. I request that this Government, in close collaboration with the Central Government, should see that this industry stands on its own legs because it engages a large number of workers.

“ Then, there are the clay industry and the timber industry, which are all peculiar industries in the West Coast. The other day the Hon. Minister said that in one year 14 industrial concerns were closed down and that about 4,000 workers were thrown out of employment. These industries require special consideration.

“ I once again request that the Government should take this House into confidence when they chalk out their policy in connection with the Second Five-Year Plan and should have a special eye on solving the unemployment problem. They should inform their policy beforehand before implementing it and then finding out lacunae.”

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, when moving this Demand, the Hon. Minister for Industries pointed out that the emphasis during the last five years has been on Irrigation, Agriculture and Electricity. He also said that during the next five years, the emphasis will slowly shift to Industries and that Government have large programmes on hand for establishing both large and small scale industries in the State. We cannot minimise the importance of industries, though the main occupation of our people is agriculture. Agriculture will continue to be the main field of employment, but industries will definitely absorb a large number of people, trained technicians,

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [23rd March 1955]

skilled workers and others in urban areas, who are now without employment. So the emphasis should rightly be on increasing both large scale and small scale industries during the next five years.

“ We can classify industries into three heads, basic industries or heavy industries, consumer goods industries and small cottage industries. The field of basic industries and heavy industries has been reserved in the 1948 resolution of the Government of India for exploitation exclusively by the Government. So the duty is cast upon the Government to see that large-scale industries are started by themselves. In this context alone, the Government have decided to exploit the Neiveli resources without which the growth of any other industry is impossible in this State. Coal is the prime mover and it should be available before other industries can be started. Many hon. Members pointed out that an iron and steel industry should be established in our State. I wish to say that it is impossible to start an iron and steel industry unless lignite becomes a real possibility. I am a great believer in industries and let nobody misunderstand me. Let nobody think that an iron and steel industry can come into existence, something like what Alladin did with his wonderful lamp. It is a difficult industry. We must have coaking coal or lignite converted into coke before the iron and steel industry can become a possibility in this State. I strongly urge upon the Government to take all possible steps to make the lignite project a complete success. When lignite becomes available, a number of new industries will spring up. As pointed out by the Hon. Minister, synthetic oil, Montane wax, China-clay, fertilisers and the iron and steel industry can all come into existence. I would request the Hon. Minister, in spite of the handicaps with water to see that the best technicians are brought to Neiveli and success is made of the pilot project.

“ We have a large number of consumer goods industries like textile, sugar, leather and others. All the so-called industrialists of to-day readily came forward to establish these industries because they yielded quick profits and practically there was no control over their production or distribution till about the middle of the last war. The textile industry in fact made colossal profits during the last war at the expense of both the consumers and handloom weavers. This will be apparent if we go through the figures of profits earned by the mill owners in Coimbatore. How can the handloom industry ever grow if yarn is to be sold at prices fixed by the Coimbatore Mill owners? Unless we control the price of cotton yarn right from the start, the handloom industry can never survive competition from the mill industry. Payment out of the cess fund or lip sympathy will do no good unless we control right from the start the price of yarn and see that the yarn is sold to the handloom weavers at a very low price so that the handloom industry can effectively compete with the mill industry. In this connection. I would commend very seriously for consideration the question of reserving certain varieties of cloth exclusively for

23rd March 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

the handloom industry as was suggested by Rajaji. This Government should impress upon the Central Government and see that sarees and dhoties are exclusively reserved for the handloom industry. Unless this is done, the handloom industry will never be able to make any headway. This is absolutely necessary and no other method will ever commend itself to the solution of this difficult problem.

“ With regard to small scale and cottage industries, a Board has recently been set up and the Government of India have come forward with a contribution for the development of these industries. Of course, a beginning has been made. I would suggest to the Hon. Minister that in respect of these industries we must have proper planning and we must have proper advisers to help the Ministers in the discharge of their functions. Both the Director and the Joint Director, who are now on the Board are non-technical men. We should have a body of technical experts to advise the Government. No planning could be done unless people with technical knowledge of the industry advise the Government to formulate plans. So, I would suggest to the Hon. Minister to set up a special Board consisting of both technical and commercial men to aid and advise the Government in the development of these industries.

“ For instance, out of the sum of Rs. 50 lakhs ear-marked and handed over to the Government for the development of small scale and cottage industries, the Government can take up the question of producing neem oil and manufacturing neem soap out of that oil. I understand that there are vast possibilities of producing neem oil—we call it in Tamil ‘Veppannai’—in Ramanathapuram district. There are large tracts in that district where plenty of neem trees are growing. The Government can very well take up the question of producing neem oil to be used for the manufacture of soap. I therefore request the Hon. Minister to advise the Cottage Industries Section to open a neem oil factory in Ramanathapuram district and manufacture soap out of that oil. This will satisfy also the hon. Members coming from that district who have been asking for the development of this industry on a large scale.

11-40
p.m.

“ With regard to other Government Undertakings, I wish to say that some of them have been working well. The Kerala Soap institute, Kozhikode, is working well. My disappointment is only with regard to Industrial Engineering Workshops, Madras. Though this workshop is producing fairly good results, still it is not able to cope up with the demands of both this Government and the Central Government. In this State, we have the Railways, and a large Integral Coach Factory. The P.W.D. Engineering workshop should not only meet the requirements of the Railways, but also that of the Integral Coach Factory. At present, all the requirements of the Coach Factory are being fabricated from Calcutta and brought over here. All the wagons for our Railways are built by the wagon building factories in Calcutta. Why

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [23rd March 1955]

should not our Government try to find out the requirements of the Railways and see to what extent their workshops cannot meet this demand. Railways require many hundreds of varieties of stores and most of them can be manufactured if we have efficient Mechanical Engineering Workshops in our State. Though we cannot have a steel industry in the South for making steel, right from the ore, we can have small Electric Smelting Furnaces for making special steel from scrap and light castings and various other special steel can be made. Why should not the Government P.W.D. workshop undertake all this work?

“ In the field of technical education too, the Government have been doing very well. A good number of Polytechnics are being run in the State. It has also been proposed to start two more courses at the Arthur Hope Polytechnic, Coimbatore, one on Agricultural Engineering and the other on Mining. Both these courses are very essential and will be useful. I think, the Government are doing all that is required for imparting technical education. But that is not enough; we need skilled workers and artisans. These people do not require much of education. It is enough if they study up to 5th or 8th standard. Unless we have skilled workers, industries cannot thrive. We should have a number of Trade Schools, perhaps one trade-school in every taluk headquarters, imparting technical education, and skilled artisan courses for our young boys. Instructions in various courses should be imparted in all these trade schools and should not be restricted to mere mat-weaving, basket-making and bee-keeping. They should be made real artisans and skilled workers so that when heavy industry comes into existence these boys will not only get a good wage, but the industry will get good men. We have one or two schools now run in the City and elsewhere. I think an attempt has been made in this direction at the Thakkar Bapa Vidyalaya, Theagarayanagar. This school which was started for the purpose of imparting technical education to young Harijan boys is not functioning well at all; there are frequent strikes. In fact, there have been two strikes this year. The Government have given them over Rs. 2.5 lakhs by way of capital and other grants. The training facilities provided in this school are very poor and has become the centre for political intrigue and manouvres. I would urge upon the Government to appoint a Committee to go into the working of this Institute. As this Institution is very badly managed, I do not see any reason why this should not be taken over by Government and run as a broad-based technical school, similar to the Ramakrishna Mission Industrial workshop, run by the Labour Department of the Central Government. Unless these institutions are run properly and efficiently, they will not achieve the desired objectives. Private institutions generally do not work satisfactorily unless the management is efficient and hundred per cent honest. This standard is rather difficult to get. It will be better for Government to take over this institution and appoint a good Mechanical Engineer to run it. More new courses

23rd March 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

should be introduced in that school and the strength increased to at least 500 so that the institution founded by Mahathma Gandhi will not bring discredit to him."

SRI A. RATNAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 11-45 இந்த மானியத்தின் மீது பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை a.m. ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"இந்த ராஜ்யத்தில் தொழிற் ஸ்தாபனங்களை அனுசரித்து வியாபாரங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நாம் சிறிய சிறிய தொழில்களின் வளர்ச்சிக்காக பல பல திட்டங்களைப் போடுகிறோமே தவிர, சிறிய தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் முதலியவைகளை இந்த நாட்டில் வளர விடாமல் செய்வதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. சிறிய தொழில்களை எல்லாம் வளரவிடவேண்டுமென்ற மனப்பான்மையே பலரிடம் கிடையாது.

"குறிப்பாக முன்பு நம் நாடு அடிமைப்பட்டிருந்ததின் காரணமாக மேலை நாட்டு வியாபாரிகளும், அவர்களது நாட்டு மூலதனமும் நம் நாட்டில் ஏராளமாக வந்துவிட்டன. அதனால் வேறு நம் நாட்டுச் சிறு தொழில்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன. அதோடு தற்காலத்தில் மேல் நாட்டின் உதவியினால் பல பல தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. நம் நாட்டிலுள்ள பெரும் மூலதனக்காரர்கள், அவற்றில் ஷேர் ஹோல்டர்களாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய போட்டியினாலும் கூட எவ்வளவுதான் மத்திய சர்க்காருக்கும், நம் சர்க்காரும் சிறிய சிறிய தொழில்களுக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென விரும்பினாலும் கூட, அவற்றிற்காகப் பல திட்டங்களைப் போட்டாலும் கூட அவற்றினால் பிரயோஜனமே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அரசாங்கம் சட்ட திட்டங்களை உண்டாக்கி, பணத்தைக் கடனாகவோ, மானியமாகவோ கொடுத்து உதவினாலும் கூட இந்தப் பெரும் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துகிறவர்கள் சிறிய தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் தடைக்கற்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே தான் சிறிய தொழில்கள் இன்னும் வளரவில்லையே என விசரிக்கிறோம். அதோடு கூட இந்தச் சிறிய தொழில்களின் வளர்ச்சிக்காக நாம் ஐக்கிய நாணய சங்கங்களை ஏற்படுத்தி பல உதவிகளைச் செய்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரு சிலர் இந்த ஐக்கிய நாணய சங்கங்களின் டைரக்டர்களாக புகுந்துகொண்டு ஐக்கிய நாணய சங்கங்களின் மூலம் சிறிய தொழில்களின் வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்படும் பணத்தைக் கையாளுகிறார்கள்.

"அதுமட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் எப்படி பூஜை அறை தனியாக இருக்கின்றதோ, அதைப்போலவே ஒவ்வொரு தொழிலாளிகள் வீட்டிலும் வேலை செய்வதற்காக ஒரு தனி அறை இருக்கவேண்டும். சிறிய தொழில்களோ, பெரிய தொழில்களோ எதுவாக இருந்தாலும் அங்கங்கு பல பல சிறிய சிறிய சாமான்களை முதலிலே செய்து பின்னர்தான் அவற்றை ஒன்றாக இணைப்பது வழக்கம். பெரிய மிஷின்களுக்கு வேண்டிய சிறிய சிறிய சாமான்களை எல்லாம் ஒவ்வொரு தொழிலாளியினுடைய வீட்டிலும் செய்யக் கூடிய அளவு நம் நாட்டில் சிறிய தொழில்கள் நிறைய வளர வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

"குறிப்பாக ஜப்பானிலே சிறிய சிறிய சாமான்களைச் செய்யும் இயந்திரங்களை மக்களிடம் கொடுத்து, சிறிய சிறிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். அதோடு அந்த இயந்திரத்தின் விலையையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசூல் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். அதைப் போலவே நம் நாட்டிலும் செய்தால் குழந்தைகளுக்கான விளையாட்டுச் சாமான்கள், இன்னும் நம்முடைய அத்யாவச்யத் தேவைக்கான சாமான்கள் எல்லாவற்றையும் அவரவர்களே உற்பத்தி செய்து கொள்ள முடியும். சிறிய சிறிய தொழில்கள் நிறைய நம் நாட்டில் பெருக வேண்டும்

[Sri A. Ratnam]

[23rd March 1955]

அந்தத் தொழில்களுக்கு எல்லாம் மின்சார வசதியையும் செய்துகொடுக்க வேண்டும். ஆனால் ஆயிரக்கணக்காக, லட்சக்கணக்காக முதலீடு செய்யப்படும் பெரிய தொழில்களுக்கே மின்சார சக்தி அளிக்கப்படுகிறது.

11-52
a.m.

“நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கத்தின் மூலம் பல தொழில்கள் இந்த நாட்டில் உற்பத்தி ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. நெய்வேலியில் பல பொருள்கள் கிடைப்பதற்கு வழி இருக்கின்றது. அங்கு கிடைக்கும் பழுப்பு நிலக்கரி முதலிய பொருள்களைக் கொண்டு பெரிய இயந்திர உற்பத்தி தொழிற்சாலைகளை நிறுவலாம். நெய்வேலித் திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்து நல்ல முறையில் உருவாக்கி செயல் முறையில் பல இயந்திர சாலைகளை நிறுவுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். சேலத்தில் இரும்பு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கும் நெய்வேலித் திட்டம் உதவிசாரமாக இருக்கும். நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி, கரிமண், பெட்ரோல், எண்ணெய் போன்ற பல பொருள்கள் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுவதால் அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.. பாத்திரங்கள் போன்றவைகள் செய்வதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களும் அங்கிருந்து கிடைக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. சேலத்தில் இரும்பு உற்பத்தி தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும் விஷயம் நெய்வேலித் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடிவடைவதைப் பொருத்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நெய்வேலித் திட்டம் முடிவடைவது மத்திய சர்க்காரைப் பொருத்திருக்கிறது. கோடிக் கணக்கில் பணம் செலவாகக் கூடிய திட்டம். அண்மையிலே சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் நெய்வேலிக்குச் செல்ல இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இது விஷயத்தில் ஒரு முடிவு செய்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிக மோசமான நிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏன் அடிக்கடி மூடப்படுகின்றன என்பதைக் கவனித்து தொழிற்சாலைகள் மூடப்படாமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலைகளில் பணம் போட்டவர்கள் ஏராளமான லாபத்தை எதிர்நோக்குகிறார்கள். பல்வேறுவிதமான கஷ்டங்களும், வருமான வரி போன்றவைகளினால் அவர்களும் ஓரளவு பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், பெரிய பெரிய கட்டிடங்கள் கட்ட ஆரம்பிக்கிறார்கள். தொழிலாளிகள், பாட்டாளி மக்கள், உழைக்கின்ற மக்கள், அடித்தட்டிலுள்ள மக்களின் உழைப்பைச் சிந்தி அதிலிருந்து முதலாளிகள் பெருத்த லாபம் அடைகிறார்கள். தொழிலாளிகளுடைய நன்மைக்காக முதலாளிகள் ஒன்றும் செய்வது கிடையாது. தொழிலாளிகளுடைய நலன்களை முதலாளிகள் புறக்கணிக்கிறார்கள். லாபம் அடைவதே முதலாளிகளுடைய எண்ணமாக இருக்கிறதேயொழிய அவர்கள் லாபம் அடைவதற்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடிய தொழிலாளிகளை நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருப்பதில்லை. அந்நிய ஆட்சி இந்த நாட்டில் இருந்த காலத்தில் தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய சில அத்தியாவசியமான வழிமுறைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு இருப்பிடம் (டொனமெண்டுகள்), அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு படிப்பு வசதி போன்ற சிலவற்றைச் செய்துவந்தார்கள். ஆனால், இந்தாண்டு முதலாளிகள் லாபத்திலேயே கண்ணை இருக்கிறார்களேயொழிய தொழிலாளிகளுடைய தேவைகளையும் கவனிப்பதற்குத் தவறிவிடுகிறார்கள். சென்னை சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் நியமிக்கும் கமிட்டிகளில் பெரு முதலாளிகள் இருந்துக்கொண்டும், பெரிய மேனாட்டு வியாபாரிகளின் தொழில் முறைகளில் உறு துணையாக இருந்துகொண்டும், மேனாட்டாரின் கம்பெனிகளில் (ஷேர் ஹோல்டர்களாக) பங்குதாரர்களாக இருப்பதினால் நிச்சயமாக, நியாயமாக எண்மையாகக் கூறுகிறேன்—பாட்டாளி, தொழிலாளி ஆகியவர்களை நல்ல முறையில் நடத்தாமல், அவர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களை வகுக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் இன்று நம் நாட்டிலே தொழிலாளிகள், பாட்டாளிகள் இருக்க இயில்லாமலும் மற்ற வசதிகளும் இல்லாமலும் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகள் படிப்பதற்குக்கூட, பாடசாலை வசதிகள் கிடையாது.

23rd March 1955]

[Sri A. Ratnam]

“குடிசைத் தொழில்கள் (காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ்) விஷயத்தில் கடந் உற்பத்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. கடந் நூல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சில ஸ்தாபனங்களுக்கு பண உதவி கொடுக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்வதில்லை. அந்த முறையில் எல்லா ஸ்தாபனங்களுக்கும் விரிவான முறையில் கோடிக்கணக்கான பணத்தை ஒதுக்கி குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஊக்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏதோ ஒரு சில ஜில்லாக்களில் அங்குமிங் தும் குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பித்துவிட்டு, அதைக் கொண்டு நாடு முன்னேற்றமடைந்துவிடுமென்று சொல்வதோ நினைப்பதோ முறையாகாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

* SRI N. MAHALINGAM:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I 11-55
rise to support the Demand for Industries and Cinchona. Cin- a.m.
chona is normally forgotten, as the estate is in a corner of the State. The estate is situated in the Valparai hills and so it is a forgotten factor in the Budget discussions. I am glad that after the present Minister took up the portfolio, he has bestowed attention to this major industry that is being developed in our State. We have spent a considerable amount of our financial resources upon the development of cinchona, but I am sorry to say that the money has not been properly spent. Nearly 5 to 6 thousand acres of lands are now ready with cinchona plants. But the factory has not gone into production; so the cinchona barks are transported to Ooty where there is a small factory. Two cinchona estates, one at Ooty and the other at Valparai are a big economic waste. It is high time that Government have only one estate and it is well that they should decide upon the cinchona estate in the Anamalai Hills. The extent of acreage is very large and now they have spent a considerable amount in building up a factory. The extent of waste is due to considerable lack of supervision there. Because the estate is in a corner of the State, there has not been much check by superior officials or by the Government in its day-to-day working. If we compare the working of this estate with the neighbouring tea estate, we will find that the supervisory personnel that is in the cinchona estate is twice or even thrice the staff in the tea estate. Further the cinchona estate labourers are not treated properly and their wages are not equal to those of the workers of the tea estates. In spite of repeated representations to the Government both by the workers and by me also, the Government have finally decided that as the cinchona estate is not a profitable venture, it is not possible for the Government to give wages as in the tea estates. I beg to submit to the Government that the Government should give proper wages at least equal to those in the neighbouring estates.

“ In the cinchona estate there is a very big building for a hospital and it can be used as a Central Hospital for all the plantations. Though the Government have spent nearly 10 to 12 lakhs of rupees on the hospital, there are only one or two doctors. It can be used as a very useful central institution if only the hospital is made to serve the whole plantation area; Government can also get financial assistance from plantations. Now, patients for treatment of major diseases have to go to the Coimbatore Headquarters Hospital. Though the estate hospital is a big one, there is

[Sri N. Mahalingam]

[23rd March 1955]

no mobile van for the treatment of labourers whose living quarters are scattered, miles and miles away from one another and from the hospital. In sudden and serious cases requiring immediate medical attention, they are not able to go to the hospital, nor are the doctors able to rush to the living quarters of labourers. This is an important factor to be considered by the Government.

“ For the quinine produced, there is not a proper market, due to the latest discoveries of many synthetic drugs. I therefore suggest that a part of the Cinchona Estate may be converted into a Tea estate so that it may be an economic proposition. We have invested already in that estate a considerable sum of money and it is the duty of the Government to see that the whole estate becomes an economic proposition.

“ Then with regard to the Industries Demand, I wish to submit that we have got a great way to go in the field of industrial development. I only wish to say that we do not have the necessary preliminary set up.

12
noon.

“ The Director of Industries is neither technically qualified nor has he got technical assistance. For the development of industries in our State, we need highly qualified technicians. I suggest to the Hon. Minister to get proper men even if it is necessary from outside the country to assist the Director of Industries in the proper development of the industries in our State. I wish to support the suggestion made by hon. Member Sri Ramasamy that the polytechnics should be used for training skilled workers. There are a number of polytechnics started by this Government which are producing a number of supervisory personnel. The young men turned out from these polytechnics are not immediately fit for employment as field workmen. They are mainly trained for the purpose of supervising the work of skilled workmen. It is better to change the syllabus followed in the polytechnics and see that the polytechnics train more skilled workmen rather than supervisory personnel. There are five polytechnics in the State. In three of them there are no Principals for the last 5 or 6 months. In one of them, I think there has been no Principal for the last one year or so. Some persons are temporarily posted to act as Principals. This has been a headache to most of the students. This has also been the reason for trouble in some of the polytechnics. It is high time the Government selected suitable persons for the posts and appointed them as Principals. A number of people were sent abroad by the Government for advanced training with a view to absorbing them in the Department of Industries on their return. Some of these people were employed by the Government, but proper positions were not given to them. So, a number of Engineers, after serving for the prescribed period of five years under the contract, left the department and have taken jobs elsewhere. Though these people have been trained by this Government, it is really a matter for regret that they could not

23rd March 1955] [Sri N. Mahalingam]

be appointed for higher posts in the Industries Department and thus retained in the Department itself. I request the Hon. Minister to pay immediate attention to this matter.

"In the matter of industrial development, there is one field to which we must pay adequate attention and that is the manufacture of automobile spares. Sir, we are importing into this country spare parts worth nearly Rs. 50 crores annually. Even if we manufacture a few items of spares that are very badly needed in this country, it will go a long way towards industrial development.

"In the field of cottage industries, I wish to support the suggestion made by hon. Member Sri Rama. The rules of the Public Health Department and the Municipalities create a lot of difficulties in the way of the development of cottage industries. The rules should be so relaxed as to allow 3 horse power electric power to be freely used in any residential house. This will greatly help the development of cottage industries. I request the Hon. Minister to relax the rules in such cases.

"Everybody in this State does not know the scope of industrial development and what industries could be started and in which places they could be started. The Government must draw up a list of industries that are capable of being developed in this State. If this is done, I am sure people will come forward to start such of the industries which may be developed with advantage. I request the Hon. Minister to take up this question and draw up a list of suitable industries that can be started and developed in this State. Thank you, Sir."

* **SRI M. P. SUBRAMANYAM** :—"கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தின் கைத்தறியானது ராஜ்யத்தின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு முக்கிய அங்கமாக இருந்து வருகிறது. இன்னும் பல ஆண்டுகள் அதே நிலைமையில் இருக்குமென்பதை நாமெல்லோரும் உணர்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். ஆனால், இவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் பல லட்சக் கணக்கான மக்களுடைய நிலை வெளிப்படையாகத் தெரிவது போல் அவ்வளவு திருப்திகரமாக இருக்கவில்லை என்பதையும் நாம் நன்றாக உணரவேண்டும்.

12-05
p.m.

"மில் துணியின்மீது செஸ் வரி போட்டு அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை கைத்தறியின் முன்னேற்றத்திற்கு அரசாங்கம் ஒதுக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் திருநெல்வேலியில் ஒரு மில் ஏற்படுத்துவதற்கும், வெளிநாடுகளிலே இதற்கு ஒரு நிரந்தர சந்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் செலவிடப்போகிற கூட, இந்தக் கைத்தறிப் பிரச்சினைக்கு அவைகளெல்லாம் நிரந்தர பரிகாரம் ஆகாது என்பதை அரசாங்கமும் உணர்ந்திருப்பதாகவே தெரிகிறது. இருந்தபோதிலுங்கூட இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையை அனுசரித்து இதற்காக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் போதாது என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

"இம்மாதம் 20-ந் தேதியிலிருந்து 26-ந் தேதி வரையில் 'கைத்தறி வாரம்' கொண்டாடப்படவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் ஏற்பாடு செய்து அம்முறையில் கொண்டாடப்பட்டு வருவது

[Sri M. P. Subramanyam] [23rd March 1955]

மகிழ்ச்சிக்குறிய விஷயமே. கைத்தறி வாரக் கொண்டாட்டத்திற்காக கூட்டப்படும் கூட்டங்களில் அரசாங்கமும் மற்ற சம்பந்தப்பட்டவர்களும் தங்களுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து விட்டால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சினை தீராது என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையைப் பார்ப்போமானால், கைத்தறித் துணி உற்பத்தி பெருகியிருந்தபோதிலுங்கூட, உற்பத்தி பெருகிய அளவுக்கேற்றப் போல் மக்கள் அந்தத் துணிகளை வாங்கவில்லை என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது.

“இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு கூட்டுறவு மத்திய சங்கத் தலைவர் ஒரு கூட்டத்தில் விடுத்த அறிக்கையிலிருந்து தெரிவதென்னவென்றால், இந்த மத்திய சங்கத்தில் மட்டும் ஐம்பது லட்ச ரூபாய் பெறுமான கைத்தறித் துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது, என்று அந்த அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. ஆங்காங்கே சிறிய சங்கங்களிலெல்லாம் சமார் இரண்டு கோடி ரூபாய் பெறுமான கைத்தறித் துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது. அந்த அளவு அந்தந்த வட்டாரத்தில் கைத்தறித் துணி விற்கப்படாமல் நெசவாளிகளுக்கு கிடைக்கவேண்டிய பணம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்திற்கு நினைவுறுத்த விரும்புகிறேன்.

“புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்களுக்கு வாரம் முழுதும் வேலை கிடைக்கவில்லை என்று பல விண்ணப்பங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வாரத்தில் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குமேல் வேலை கிடைப்பதில்லை. ஒரு குடும்பத்தார் ஒரு தறிக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளமுடியாமல் நாண்கைந்து பேர்கள் ஒரு தறியை வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் வாரத்திற்கு மூன்று நாட்கள் மட்டும் வேலை செய்து காலம் கழிப்பதென்றால் உண்மையாகவே எவ்வளவு கஷ்டமான நிலையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

“இம்மாதிரி நிலைமையைப் போக்கி அவர்களுக்கு நிரந்தர பரிகாரம் தேடுவதற்குப் பதில் செல் நிதியிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வரிப்பணத்தை எத்தனை ஆண்டுகள் கைத்தறிக்காக கொடுத்த போதிலுங்கூட நிரந்தர பரிகாரம் ஏற்படாது என்பதை அரசாங்கத்திற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன்.

“இதே சபையில் 1952-ம் வருஷம் திரு. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் முதல் மந்திரியாயிருந்த காலத்தில் நம் சட்ட சபையினர் ஏகமனதாக நிறைவேற்றிய தீர்மானம் ஒன்றுதான் ‘உண்மையான நிரந்தர பரிகாரம்’ என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் கூட இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கைத்தறி விழாவில் பேசுகிறபோது தெரிவித்திருக்கிறார். நாட்டிலுள்ள நிலைமைக்குத் தக்க பரிகாரம் எது என்று அரசாங்கமும் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் திட்டமாகத் தெரிந்திருந்துங்கூட அதைத்தவிர வேறு வழி இல்லை என்று தெரிந்தும் உணர்ந்தும் இருந்தபோதிலுங்கூட திட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு இன்னும் முன்வரவில்லை. சட்ட சபையில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் இதுவரை நல்லதொரு முயற்சி எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருந்துங்கூட, மத்திய சர்க்கார் இன்னும் நம்முடைய ராஜ்ய மக்களின் விருப்பத்திற்கு, நம்முடைய அரசாங்கத்தின் விருப்பத்திற்கு இணங்கி நிரந்தரமான பரிகாரம் கொடுக்கமுடியாத வகையில் இருந்து வருகிறார்கள். நம்முடைய சபையின் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் இன்னும் அமுலாக்கப்படவில்லை என்றால், மத்திய அரசாங்கம் சென்னை ராஜ்யத்தைப் புறக்கணிக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. குறைகளை உணர்கிறோம். அதற்கு பரிகாரம் இன்னதென்றும் நன்றாக நாம் உணர்கிறோம். ஆனால் செய்யமுடியவில்லை. ஏன்? இதைத்தான்

23rd March 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

இந்த சபையிலுள்ளவர்கள் நன்கு சிந்திக்கவேண்டும். நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியின் உதவியை மனதில் கொண்டு சேலத்தில் இருக்கும் இரும்புக் கனிப்பொருளை வெட்டி எடுக்க ஒரு Pilot plant ஏற்படுத்தும் விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுகையில் மத்திய அரசாங்கம் தென்னிந்தியாவின் நலனில் அக்கறை காட்டாது புறக்கணித்து வருகிறது என்று நாங்கள் எடுத்துக் கூறுகையில், அது எங்கள் பக்கத்திலுள்ளவர்களின் பிரமை, கனவு (imagination) என்று கனம் அமைச்சர் கூறினார்கள். இதற்கும் அதுபோல்தான் கூறுவாரா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று. இது மாதிரி வார்த்தைகளால் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுவது பிரச்சினைக்கு பரிகாரம் ஆகாது. இதனால் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ பிரமையினால் தங்களை ஏமாற்றிக் கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த நாட்டையும் ஏமாற்றுவதாக ஆகும் என்பதையும் அவர்கள் உணர்வேண்டும். நாங்கள் கூறுவது கற்பனை என்று கூறுவதை விடுத்து, அதற்கு தக்க பதில் கூற வேண்டுகிறேன். இந்த கைத்தறி பிரச்சனை ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியின் பிரச்சனையல்ல. லட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வுப் பிரச்சனை. விவசயத்திற்கு அடுத்தபடியாக பெரும் அளவில் மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த பிரச்சனையை தீர்த்துவிட்டால் அந்த அளவுக்கு பெரும்பாலோரின் பிரச்சனையை தீர்த்ததாக ஆகும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு கம்யூனிஸ்டு, சோஷியலிஸ்டு, திராவிடக் கட்சிகள், திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும் தங்களுடைய ஆதரவைத் தர தயாராக இருக்கின்றன. ஆதலால் இந்த விஷயத்தில் சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் துணிவுடன் போராட வேண்டும். இந்த சபையின் தீர்மானம் மத்திய அரசாங்கத்தால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு அமுலாக்கப்படவில்லையானால் தங்கள் பதவிகளை ராஜினாமா செய்யவும் அமைச்சர்கள் தயாராக இருக்கவேண்டும். அதனால் இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு அரசியல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டாலும் கெடுதல் ஏற்பட்டுவிடாது. இந்நாட்டு வருங்கால சரித்திரத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல இடம் இருக்குமென உறுதியாகக் கூறுகிறேன்.

“இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில் கூட கைத்தறி துணிகளுக்கு ஆதரவு தர பல வழி வகைகள் இருக்கின்றன. கைத்தறி விஷயமாகவும், கதர் விஷயமாகவும் அரசாங்கம் கடைப் பிடிக்கும் கொள்கை தவறான போக்குடையது என்பதே என் அபிப்பிராயம். விஞ்ஞான கண்ணோட்டத்தோடு நோக்குவோமேயானால் கைத்தறி ஒரு பிற்போக்கான தொழில் முறையாக இருந்தாலுங் கூட பல லட்சக் கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையாக இருப்பதால் இதை நாம் ஆதரித்து இன்னும் பல ஆண்டுகள் நிலைத்திருக்கப் பாடு படவேண்டும். ஆனால் ஏற்கனவே உள்ள கைத்தறிப் பிரச்சனையை நாம் தீர்க்க முடியாமல் அவர்களுக்கு போதிய வேலை கொடுக்க முடியாமல் இருக்கும்போது, இதைவிட நிலைமை மோசமாகக் கூடிய வகையில் பிரச்சனைகள் வளரக்கூடிய கதர் அபிவிருத்திக்கு அரசாங்கம் ஊக்கம் காட்டுவது தவறு. ஆதலால் அரசாங்கத்தினுடைய முழுவதும் அக்கரையும் கைத்தறிப் பிரச்சனையில் செலவழிக்க வேண்டுமே தவிர கதர் அபிவிருத்தியில் செலவழிக்காது கூறிக்கொள்கிறேன். இதே கொள்கை நீடித்தால் பிரச்சனை தீராது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அரசாங்க சிப்பந்திகளின் தேவைகளுக்கும், ஆல்பத்திரிகளின் தேவைகளுக்கும், போலீஸ், இராணுவம் போன்றவைகளின் தேவைகளுக்கும் கைத்தறித் துணியே பயன்படுத்தப்படவேண்டும். போலீஸ், இராணுவம் போன்றவைகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ற மாதிரி நல்ல ஆடைகளை கைத்தறியால் நெய்து கொடுக்க முடியும். அரசாங்கம் இதற்கு ஆராய்ச்சி செய்து நல்ல துணிகளை நெய்ய வழி வகைகளை கண்டு பிடிக்க உதவ வேண்டும். இதனால் கைத்தறிக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் கிடைக்காவிட்டாலும் பெரிய அளவில் பிரச்சனையை தீர்க்க உதவும் என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும்.

“தொழில் வளர்ச்சிக்காக இந்தியா முழுவதற்கும் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 173 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சென்னையின் பங்கு என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

[Sri M. P. Subramanyam] [23rd March 1955]

“தென்னிந்தியா தொழில் வளத்தில் மிகப் பின் தங்கிய பிரதேசம் என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அதுவும் வட நாட்டையும் தென்னிந்தியாவையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இந்த உண்மையை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இதை நாங்கள் இதே சபையில் புள்ளி விவரங்களுடன் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயத்துறையில் முன்னேற்றங்காண பெரிய நீர் தேக்கங்கள், அணைக்கட்டுகள் ஏற்படுத்த இனி இந்த ராஜ்யத்தில் வசதிகள் இல்லை என எடுத்துக் கூறி யிருக்கிறார். ஆதலால் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாக சென்னையில் தொழில் வளர்ச்சியில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியமும் நீதியும் இருக்கிறது. ஆனால் உண்மை என்ன? இந்தியாவுக்கு முழுவதும் ஒதுக்கியுள்ள 173 கோடியில் ஆந்திரா பிரியாத சென்னை ராஜ்யத்திற்கு 2 கோடி ரூபாய்தான். அதிலும் குடிசைத் தொழில்களுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவழிக்கப்படும். பெரிய தொழில் ஆராய்ச்சிக்காக மட்டும் சில லட்ச ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு மேலும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

“முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இன்னும் ஒரு வருடத்தில் முடிவடைய இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை தயாரிக்கும் முயற்சியும் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கவும், தொழில் வளர்ச்சிக்காகவும் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சென்னைக்கு உறித்த பங்கு கிடைக்குமென நம்புவதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை.

“சென்ற கூட்டத்திலேயே முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி இந்த சபை விவாதிக்க ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்குமென நிதி அமைச்சர் கூறினார். இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. இரண்டாவது திட்டமும் தயாராகிறது. ஆகையால் இந்தக் கூட்டத்திலாவது முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் விளைவுகளையும் இரண்டாவது திட்டத்திற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளையும் கூற ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

12-15 DEPUTY SPEAKER :—“Hon. Members will have only five
p.m. minutes each.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, I want ten minutes.”

DEPUTY SPEAKER :—“No please. The hon. Member will finish his speech in five minutes.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, in the limited time given to me by you, I intend concentrating only on one aspect of industrial development in the State, viz., technical education. I may immediately make a reference to the big technical institution which is serving the population of this City and State, viz., the P. T. Lee. Chengalvaraya Naicker's Technical and Industrial Institute. This is an Institute which was founded as early as 1870 by a philanthropist of a high order who amassed much wealth in this State and who wanted to be a benefactor to future generations in the matter of providing technical education to the people. The Institute has passed through various phases of development. The nucleus was provided in the year 1870 or thereabouts and the Institute took such a long time as 1905 to be recognized by the Government. Ever since that time, to this day, the Institute has been under the control of the Department of Industries and Commerce. Sir, I shall

23rd March 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

presently explain how the Institute has been treated by this Government. It has not received adequate support and grants which it ought to have legitimately got. Any industrial institute of this type started by private individuals in the private sector should receive every possible encouragement at the hands of the Government. Started with private finances, the Institute has ripened into a pucca institution to-day and it is comparable to any technical institute in the western countries. It should, I feel, be the earnest endeavour of all of us and I plead with the Government also that we now go to its rescue in its hour of financial strain and stress. This Institute is presenting candidates for diplomas in the three well-known courses, viz., L.C.E., L.E.E. and L.M.E. Besides, it is offering certificates to trainees in certain subjects who are less educated than those who take to the diploma course. The diplomas came to be given from 1939 onwards and that was after a very long and bitter struggle. Before that they were not recognized and so the Institute could not make much headway.

“ Then, Sir, the Madras Education Rule 92 was for a long time not made applicable to this Institute in spite of the fact it was in force in respect of all Government institutions. It is a well-known fact that Harijans and Backward Class people are getting governmental aid under this rule for a long time. Unfortunately, this was not in force in this Institute until 1952-53 when the concession was extended to it. Even this demand was acceded to by the Government only after protracted and lengthy correspondence. I am explaining all this only to show that the Institute should be rendered necessary financial aid if it is to maintain its progress. I find from a pamphlet published by the President of the Pachaiyappa's Trust Board on the Founder's Day of the P. T. Lee. Chengalvaraya Naicker's Institute that there is a proposal for opening automobile engineering, tele-communication and other certificate courses for overseers.

“ These three subjects have far-reaching importance. I do not think these three courses could be started with inadequate finances. Sir, in this connexion, I understand that the Central Government is going to give two-thirds of the total cost as grant and they want the Institute to contribute one-third of the cost. I submit respectfully that it will not be possible for the Institute to contribute one-third of the cost, from its funds, for the starting of these three laudable engineering courses. I pray that this Government may be so pleased as to bear one-third of the total cost, from out of its finances. I do hope such good gesture would come from Government. If only the tens and fifteens of lakhs of rupees annually spent by the Government for the various Polytechnics in this State with inadequate returns had been spent on this particular Institute, I am sure greater progress would have been possible by this time. One more thing and I will finish, Sir.

“ This Institute is quite well known and I do not want to advance any elaborate arguments about the importance of the Institute. It is quite well known to one and all. It has produced

[Sri V. R. Nagarajan]

[23rd March 1955]

illustrious men. To cite only a few, Sri L. Venkatakrishna Ayyar, who has been the Chief Engineer of Public Works Department here in Madras, was a product of this Institute. Sri Jambulinga Nayakar, the Joint Consulting Architect to Government, who designed this building in which we are holding discussions to-day, was a product of this Institute. We can speak volumes of the illustrious men which this Institute has produced. I earnestly pray that the Government would go through the petitions and manifestoes produced by this Institute. If only they do so, I am sure that they would certainly give their aid to the Institute."

*SRI K. T. RAJU:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப் போது ஈரோட்டிலே துணியில் அச்சடிக்கும் தொழிற்சாலைகள் ஆறு இருக்கின்றன. இவைகளில் நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். சாதாரணமாக கைத்தறி சீட்டித்துணிகளில் அனேக ரகங்களில், பல விதமான வேலைப் பாடுகளுடன் அச்சடித்து அழகான விதவிதமான பார்டர்களைத் தயார் செய்கிறார்கள். மிகவும் நல்ல முறையிலே இந்தத் தொழிற்சாலைகளை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆறு தொழிற்சாலைகளில் நான்கு தொழிற்சாலைகளை மூடிவிட்டார்கள். இந்தத் தொழிலில் போட்டி போட்டி ஒன்றும் கிடையாது. நான்கு தொழிற்சாலைகளை மூடிவிட்டபடியால் அங்கு வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளிகள் வேலையில்லாது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கைத்தறித் துணிகளுக்கு ரிபேட் அளிப்பது போல் தேங்கிக்கிடக்கும் பலவிதமான வேலை பாடுகளுடன் அச்சடிக்கப்பட்ட துணிகளுக்கும் அந்த சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டால் ஏராளமான துணிகள் செலவாகும். அதனால் தொழிலாளிகளுக்கும் நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட சலுகைகளை இந்தத் துணிகளுக்கும் அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது நான்கு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதால், ஈரோட்டில் இருக்கும் ஆறு மிஷின் பிரண்டிங்கும் வேலை செய்தால் 9,000 கைத்தறிக்கு வேலை கிடைக்கும். தேங்கிக் கிடக்கும் துணிகள் விற்பனையானால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கமுடியும்.

"முன்பு இருந்த நூலின் விலையை விட இப்பொழுது ஆறு மடங்காக அதிகரித்திருக்கிறது. நூலின் விலை குறைந்தால் இவர்களும் மற்றத் துணிகளுடன் போட்டி போட முடியும். இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நூலின் விலையை குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"இப்பொழுது கைத்தறி துணி 50 லட்ச ரூபாய் பெருமானமுள்ள சரக்கு தேங்கி இருக்கிறது. சர்க்கார் இதற்கு உடனடியாக மேற்சொன்ன சலுகைகள் அளித்து எக்ஸிபிஷனில் விற்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்தால் நிறைய விற்பனையாகும். இன்னும் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கும், போலீஸ் காரர்களுக்கும், கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கும் இந்தத் துணியில் ரூ. 25 அளவுக்கு கடனாகக் கொடுத்து ஆறுமாதத் தவணையில் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்தால் நலமாக இருக்கும். அவர்கள் அந்த ரூபாய்க்கு இரண்டு புடவைகள் வாங்கலாம். இந்த முறையில் சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் பயன் அடைவார்கள். அதே சமயத்தில் தேங்கிக் கிடக்கும் துணிகளும் செலவாவதற்கு வழி பிறக்கும். தொழிலாளர்களின் நிலைமையும் மாறும்.

"இப்பொழுது கைத்தறி பொருட் காட்சி நடைபெறுகிறது. அங்கு இத்துணிகளை விற்கலாம். சர்க்கார் இந்தக் கைத்தறித் துணியை வாங்கி சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கடனாக ஆறுமாத தவணைகளில் கொடுத்தால் அவர்கள் மாதத்திற்கு முன்று அல்லது நான்கு ரூபாய் கட்டி கடனையும்

23rd March 1955]

[Sri K. T. Raju]

சீக்கிரம் தீர்த்து விடுவார்கள். இப்படிச் செய்தால் தேங்கிக் கிடக்கும் கைத்தறி நிறைய செலவாகும். இன்னும் ரயில்வேக்களிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இவ்விதம் கொடுக்கலாம். அவர்களும் வாங்குவதற்குத் தயாராக இருப்பார்கள்.

“நம் நாட்டில் கைத்தறித்துணிகள் அதிக அளவில் உற்பத்தியான போதிலும் அவைகள் விற்பனையாகாமல் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன? காரணம் மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி இல்லை. ஆகவே சர்க்கார் உண்மையாக கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆதரவு காட்ட வேண்டுமென்றால் மக்களின் வாங்கும் சக்தியை பெருக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக சாயத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். சாயம் கைத்தறி தொழிலுக்கு ஒரு முக்கியமான பொருள். இந்த சாயத்தை நியாயமான விலைக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“தீக்குச்சி தொழிலை எடுத்துக்கொள்வோம். இத்தொழில் சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ள சிறு தொழில். இத்தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களெல்லாம் அளிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரே ரீணயை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் வாசித்த ஸ்டீட்மென்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக பல நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பதாக கூறப்பட்டிருந்தது. தொழில் வளர்ச்சிக்காக சர்க்கார் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் இந்த ஒரு விஷயத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இத் தொழில்களில் மூன்று விதம் உண்டு. கனத் தொழில், சிறு தொழில், குடிசைத் தொழில். இம்மூன்றும் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து முன்னேற வேண்டுமென்பது நம்முடைய குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறில்லாமல் ஒன்றோடொன்று போட்டி போட்டால் நம் நாடு முன்னேற்றம் அடைய முடியாது.

12-25
p.m.

“கனத் தொழிலும், சிறு தொழிலும், குடிசைத் தொழிலும், பெருகு வதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு அதனால் உற்பத்தி அதிகரித்தால் மட்டுமே போதாது. அவ்வுற்பத்தியை அனுபவிக்க மக்களிடம் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். அதுதான் முதல் அஸ்திவாரம். கனம் மந்திரி அவர்கள் நேற்று கேள்வி நேரத்தின்போது உற்பத்திப் பெருக்கு இருந்தாலும்கூட மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி குறைவாக இருப்ப தால்தான் விலை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாங்கும் சக்தி பெருக வேண்டுமானால், வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தை சமாளிக்க வேண்டுமென்றால் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படி ஒத்துக்கொண்டால் தொழில் வளர்ச்சிக்காக அதிக ஆட்களை அமர்த்த வேண்டும். சர்க்கார் ஒரு பக்கம் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கம் பெரிய முதலாளிகளை ஆதரிக்கும் வகையில் rationalization வேண்டு மென்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல் லும்போது விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும்போது rationalization without tears என்று அழகாக வார்த்தைகளை உபயோகித்தார். ஆனால் rationalization என்பதற்கு என்ன அர்த்தம்? தொழிலாளர்கள் கண்ணீர் விடாமல் பார்த்துக்கொள்வதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். Rationaliza- tion என்பதற்கு அர்த்தம் என்ன இருந்தாலும் அது அதிக மான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போவதில்லை. இப்பொழுது தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களைக் குறைப்பதற்குத்தான் ஏது வாக இருக்கும். இது முதலாளிகளுக்கு அனுசூலமாக இருக்குமே தவிர தொழிலாளர்களுக்கு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு உதவிகரமாக இருக்

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1955]

காது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆதலால் **rationalization without tears** என்ற விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக தொழில் படிப்பு விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கார் நடத்தும் தொழில் பயிற்சி ஸ்தாபனம் இருக்கின்றது. குறிப்பாக தக்கர் பாபா வித்தியாலயம் எப்படி நடக்கிறது என்பது பற்றி சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசாமி அவர்கள் கூட எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறார். உண்மையிலே இம்மாதிரியான ஸ்தாபனங்கள் மாணவர்களுக்கு தொழில் பயிற்சி அளிப்பதற்கு உதவிகரமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர ஆசிரியர்களின் நலன்களை மாத்திரம் கருதுவதாக இருக்கக்கூடாது. மாணவர்களின் மலிவான உழைப்பை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களால் செய்யப்பட்ட பொருள்களை விற்பனை செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களே தவிர உண்மையிலேயே மாணவர்களுக்கு தொழில் முறையில் பயிற்சி அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. மாணவர்களின் உழைப்பை விற்பனை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு மாறி விடக்கூடாது. என்ன தொழில் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிற தென்று சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். மாணவர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைக் கொண்டு தொழில்களைக் கற்றுக்கொடுப்பதில்லை. ஏதோ ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை மாணவர்களின் உழைப்பைக்கொண்டு ஈடு செய்வதாகத்தான் இருக்கிறது. மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

12-30 p.m. “சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிக்கூடத்தில் இருக்கும் குறைபாடுகளை ஸ்ரீ மகாலிங்கம் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஆசிரியர்கள் இல்லை என்று அங்குள்ள மாணவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பல இயந்திரங்கள் வாங்கிப்போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையே பயிலச் சொல்லுகிறார்கள். திறமையான ஆசிரியர்கள் வைத்துக் கற்றுக்கொடுப்பதில்லை. மாணவர்கள் ஐந்து வருஷம் கற்றும்சூட பள்ளியை விட்டுப்போகும்போது தாங்களே ஒரு இயந்திரத்தை வைத்து நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு பயிற்சி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

“மற்ற வசதிகள், அதாவது **hostel** போன்ற வசதிகளைப்பற்றி மாணவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவைகள் சர்க்கார்முன் கவனத்தில் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

“அதோடு நாம் தொழில் வளர்ச்சிக்கு போவதற்கு முன், இருக்கக் கூடிய தொழில்கள்—தோல் பதனிடும் தொழில், கல் பட்டறைத்தொழில் இவைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் சுருட்டு, பீடி தொழில்கள் பாதுகாப்பின்றி சிதைந்து வருகின்றன. திருச்சி நகரத்தில், என்னுடைய தொகுதியாகிய உறையூர் சுருட்டு தொழிலில் மிக பிரபலமாக இருந்தது. 2,000 பேர் வேலை செய்து வந்த அந்த தொழில், இன்றைக்கு 500 பேர் வேலை செய்ய முடியாமல் நசித்திருக்கிறது. அதே போல் தோல் பதனிடும் தொழில். தோல் பதனிடும் தொழிலைப் பாதுகாக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இல்லையென்று நான் சொல்ல வில்லை. இந்த தொழில் சம்பந்தமாக ஒரு விசாயனை கமிட்டி போட்டார்கள். ஆனால் அந்தக் கமிட்டியின் ரிபோர்ட்டு என்ன வாயிற்று என்று தெரிய வில்லை. அதே போல் **Minor Irrigation Industries** சம்பந்தமாக ஒரு **Tripartite Committee** போட்டார்கள். கமிட்டிகள் மட்டும் போட்டால் போதாது. அந்தக் கமிட்டிகள் செய்யக்கூடிய சிபாரிசுகளின் அடிப்படையில் துரிதமாக நடவடிக்கையெடுக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக கைத்தறியைப் பற்றி இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லி, என் பேச்சை முடிக்க விரும்புகிறேன். கைத்தறி பிரச்சனை ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியின் பிரச்சினையல்ல. நமது தேசத்தின் முக்கியமான தொழில். நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாய தொழிலுக்கு அடுத்தபடியாக முக்கியமான தொழில் என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆகவே அந்த தொழிலின் பாதுகாப்பில்

23rd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

எல்லோருக்கும் அக்கரை இருக்கவேண்டும். நாம் உடுத்தும் துணிமணிகளெல்லாம், கைத்தறி துணிகளாக யிருக்க வேண்டுமென்று எல்லா கட்சிகளும் பிரசாரம் செய்கின்றன. ஆனால் இந்தப் பேச்சு நடைமுறைக்கு வருவதில்லை. இது வரையில், தென்னாட்டில் இருக்கக்கூடிய மில்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூலைக்கொண்டு கைத்தறிகள் இயங்கக்கூடிய நிலையில் இருந்து வந்தது. ஆனால் இப்போது மில்களே வாயில் புடவைகளையும், வேஷ்டிகளையும் மலிவாக தயாரிப்பதால், கைத்தறி துணிகள் விற்பனை குறைந்து, கைத்தறி தொழிலே பாதுகாக்கப் பட்டவேண்டிய நிலையிலிருக்கிறது. மில் துணிகளுக்கு வரி போட்டு, அதன் மூலம் கைத்தறியை பாதுகாப்பது என்பது முக்கை தலையைச்சுற்றி பிடிப்பது போல இருக்கிறது. கைத்தறி தொழிலுக்கு நேரிடையாக பாதுகாப்பு அளிக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்ற உணர்வை எடுத்துக்காட்டத்தான் நாங்கள் ஏகோபித்த ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதாவது கலர் புடவைகள், கரை போட்ட வேஷ்டிகள், இவைகளின் உற்பத்தி கைத்தறிக்கு என்று ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று எடுத்துக்கூறியிருக்கிறோம். இதற்கு முன்பெல்லாம் composite mill-கள் நமது நாட்டில் அதிகம் கிடையாது. ஏதோ ஒரு சில composite mill-கள் தானிருக்கும். மற்ற பெரும்பாலான மில்கள், நூலை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மில்கள் தான். அந்த நூலைக்கொண்டு கைத் தறிகளின் மூலமாக, துணிகள் தயாரிக்கப்பட்டு வந்தன. மில்களில் துணி தயாரிப்பு ஆரம்பித்தவுடன் Competition ஏற்பட்டு கைத்தறித் தொழில் நசிக்க ஆரம்பித்தது. ஆகவே, கைத்தறிக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றால், கலர் புடவைகள், கரை போட்ட வேஷ்டிகளின் உற்பத்தியை கைத்தறிக்கு என்று ஒதுக்கவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தி, மத்திய சர்க்காருடன் போராடி அந்த உரிமையை பெற்றாக வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, அதோமட்டுமல்லாமல், நூலின் விலையை குறைக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பருத்தி விலை குறைந்தமூட நூல் விலை இன்னும் குறையவில்லை. மில்களில் Rationalization-ஐ கொண்டுவந்து, ஆட்களை குறைக்க சர்க்கார் அனுமதிக்கிறது. அப்படியிருந்தும் மில்கள் நூல் விலையை ஏன் குறைக்கவில்லை? மில் முதலாளிகளுக்கு லாபம் மட்டுப்பட்டால் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்காமலிருக்க சர்க்கார் அனுமதிக்கிறது. ஆனால் முதலாளிகளின் லாபத்தை கட்டுப்படுத்தி, நூல் விலையை நியாயமான விலைக்கு கொண்டுவர முன் வருவதில்லை. சர்க்கார் இதைச் செய்ய முன் வந்தால், அது கைத்தறிக்கு உண்மையான பாதுகாப்பாக இருக்கும். மில் ஜவுளிக்கு வரி போடுவதால் மட்டும் கைத்தறிக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு ஏற்பட முடியாது. ஆகவே, நூல் விலையை குறைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, சமீபத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் Hundi system வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், அதையும் வரவேற்கிறேன். இந்த System கைத்தறி துணிகளை வற்புறுத்தி விற்க சலபமாகயிருக்கும். துணிகளை தூக்கிக்கொண்டு போய் விற்பதற்கு பதிலாக சட்டை கொண்டு வந்து விற்பதும் சலபமாக இருக்கும். ஆனால், இந்த System ஒன்றினால் மட்டும் பலன் ஏற்படாது. ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா குறிப்பிட்டது போல், சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும், ஸ்தல ஸ்தலபன சிப்பந்திகளுக்கும், 6 மாத அல்லது ஒரு வருஷ தவணையில், கைத்தறி துணிகள் வாங்குவதற்கு என்று, கடன் கொடுக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களேயானால், அது சிப்பந்திகளுக்கு மட்டும் உதவுகிறது என்றல்லாமல், தேங்கிக் கிடக்கக்கூடிய கைத்தறி துணியை Clear செய்யவும் வழி செய்தது போலாகும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கடனை கொடுக்க, சர்க்கார் பணத்திற்கு வேறெங்கும் போகவேண்டியதில்லை. ரிசர்வ் பாங்கியில் கடன் வாங்க வேண்டியதில்லை. இப்போது மூலதன செலவுகளுக்காக ஒதுக்கியிருக்கும் எல்லா பணத்தையும் சர்க்கார் உடனே செலவுபித்து விடப்போவதில்லை. இந்த கடனை கொடுக்க 50 லட்சம், அல்லது 1 கோடி ரூபாய்க்கு

[Sri M. Kalyanasundaram]

[23rd March 1955]

மேல் செலவாகாது. இந்தப் பணத்தை மூலதன செலவிற்காக ஒதுக்கி யிருக்கும் பணத்திலிருந்து எடுத்துக்கொடுத்தால் உடனே ஆறு மாத காலத்திற்குள் recover செய்து காலணு அதிகச் செலவில்லாமல் ஈடு செய்து விடலாம். ஆகவே இந்த யோசனையை சர்க்கார் ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-35
P.m.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very glad that fairly sufficient time has been allotted for discussion on this very important subject on this last day allotted for discussion on Demands. I must express my appreciation for several hon. Members who have evinced a keen interest in the industrial development of the State and who have made very valuable suggestions. It is but right that we should concentrate on the preparation of the Second Five-Year Plan and in carrying out that Plan on the industrial development rather than on the agricultural development. It was but right that some hon. Members complained that adequate allotment was not made for industrial development in this State in the First Five-Year Plan. In the conditions of this State it was thought that more emphasis must be laid on agricultural development. Therefore it was that considerable allotment was made for Irrigation and Electricity departments. Some figures which one can notice from the Census Report of 1951 should be very revealing. According to the 1951 Census Report, the total extent of land that is cultivated, that is cultivable and that can be brought under cultivation in India works out to 97 cents per head whereas the world average—it is indeed interesting to see the world average—of land that is available for cultivation and that can be brought under cultivation works out to 351 cents per head. Therefore, it is clear that the land available for the growing population is very limited. On the one hand, from the point of view of agricultural development, we have to concentrate on more intense cultivation and production of wealth to the extent to which it would be possible from the land. For providing employment to the people, we have to look elsewhere, outside the land, although the country is essentially agricultural. On the other hand, we have to concentrate on industrial development. One objective is the production of wealth and that has to be realized both by large-scale industries and small-scale industries. The other objective of providing employment to the people in the country could be achieved more by the spread of small-scale industries and cottage industries than by that of large-scale industries. As the hon. the Deputy Leader of the Opposition pointed out—I entirely agree with him—there should be no conflict between large-scale industries and small-scale industries. One must be related to the other. But we should not miss the importance of small-scale industries in this country particularly, and several hon. Members did appreciate the importance of small-scale industries.

“ Some hon. Members suggested that there must be an Industrial Planning Board consisting of technical and non-technical men to advise the State regarding industrial development. I shall consider that suggestion. I would like to tell the House that the

23rd March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Government have convened a conference of representative industrialists, representatives of Chambers of Commerce and others interested in those institutions. The Government have convened that conference to meet day after to-morrow, and we propose to have a preliminary exploratory discussion with them regarding the steps to be taken for the industrial development of the State and for the preparation of the Second Five-Year Plan.

“ The hon. the Deputy Leader of the Opposition referred to the rationalization policy. He particularly referred to what I said, namely, that rationalization cannot be given up in the interest of production of more wealth but at the same time it should not affect the interests of labour. I do not think it is impossible to reconcile one with the other. Rationalization should mean facilitating production of more wealth in which we are interested as raising the standard of living of the people depended on the production of more wealth. At the same time what I meant was, that those who are already employed should not in the least be affected. It should be possible so to implement the rationalization programme as not to touch even a single worker who is already employed. We are rather more interested in providing employment for more and more people who are unemployed. Whatever name be given to it, rationalization or any other, certainly we will not be a party to taking any action which would mean depriving even a single worker of his job that he already holds and which provides him the means of living. 12-40
p.m.

“ Hon. Members referred to the importance of cottage industries. Even this morning during question hour I referred to the direction in which this Government has been concentrating their attention by way of promoting various small-scale industries and cottage industries in the several districts of this State. Only two or three days ago I visited a number of villages in the dry areas of Tiruchendur and Nanguneri taluks of Tirunelveli district. Two months back when I was there I found there were great possibilities of promoting cottage industries. Therefore I asked the Department of Industries to take that up. Within a period of two months I find number of small industries have been organized taking full advantage of the raw materials—the palmyra—that are available in plenty in the villages there. The fibre that is made in the villages is being exported to Amercia where they make brushes out of the fibre. The people in the villages have not got the necessary implements to make these things. Now implements are being supplied by the Industries department for the manufacture of the fibre. I am thinking of organizing a co-operative society for the export of the fibre that is being made by these people in the villages.

“ In another village I found handsome hand-bags being made out of palmyra leaves. These are being exported to America, where there is great demand for it. Recently 500 bags were sent. Now there is an order for the supply of 10,000 hand-bags. Such nice things can be made for consumption locally as also for export to other countries. So where we see there is possibility of developing such cottage industries, we shall certainly take advice from both

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[23rd March 1955]

the technical and non-technical people. And, Sir, Government are interested in developing cottage industries throughout the State taking into account the conditions prevailing in each district.

“ Several hon. Members particularly referred to the question of permanently rehabilitating the most important cottage industry of ours, namely, the handloom industry. I have been explaining on the floor of this House several times what the Government have been doing for this industry and how Government have been seeking to utilize the cess fund that is made available by the Government of India to this Government. Sir, of course, the problem is of such a magnitude that whatever Government were able to do and are doing looks as if Government have been able to do nothing at all. But I can assure the House that we are taking every step possible to help and promote this very important industry. In regard to marketing of these products, there is the question of enabling these weavers to manufacture things that are required in the country. Sometimes the handlooms produce things which are not easily saleable in this country. We are also organizing foreign markets for the sale of our handloom goods. The hon. Member from Erode pointed out a particular case of fine handloom cloth to which also we might extend the benefit of rebate. I shall certainly examine that suggestion. The hon. the Deputy Leader of the Opposition referred to the price of yarn. I shall take it up and have it examined. Of course, the price of yarn might be reduced so as to make the handloom goods easily saleable. But then there is the other question of increasing the price of cotton in the interest of the growers. Both these things have to be taken into account and I shall certainly see what steps this Government could take in this matter. Several hon. Members urged that certain varieties of cloth that are generally worn by people in our country should be reserved for the handloom and the mills should not be permitted to manufacture such cloth. That is one method of encouraging handloom cloth and this Government have been urging this on the Government of India. They have not given up their case. But nothing short of declaration of war by this State on the Central Government would satisfy my hon. Friend from Athur. I cannot help that, Sir. But this Government will take all possible steps to urge on the Government of India the need to reserve certain varieties for handlooms. On the other hand, I must also express my appreciation of the interest taken by the Government of India and the aid that is given by the Government of India by way of cess fund and other things. They have themselves been suggesting various schemes. We are taking up colonization schemes and housing schemes for these handloom weavers in Arupukottai and Salem. Industrial co-operatives are being organized by the Government of India. The Government of India have shown great enthusiasm and interest in rehabilitating this industry and have been suggesting to us many schemes and have accepted several of our proposals. Therefore, Sir, in full collaboration with the Government of India we have been trying to see in what ways we could rehabilitate the handloom industry.

23rd March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

“ Sir, reference was made to Khadi and handloom cloth. I would like to tell hon. Members that khadi is also a handloom product. I would like to tell particularly to the hon. Member from Athur that khadi is woven in handloom by the weaver's own hands and not in a mill. Let there be no mistaken impression that khadi is something other than handloom cloth. Khadi is cent per cent handloom. It is not only cloth woven by hand but the yarn used is also made by hand. So far as use of these handloom cloths by Government is concerned, hon. Member K. P. Gopalan raised the question about the use of soaps and other things produced by Government concerns in our jails. I wish to assure him without hesitation that Government have been using in jails and other places only Kerala soaps and other things produced in their own factories. In regard to supply of cloth also wherever Government have to supply to their staff cloth for making the uniforms, Government have been insisting on the supply of khadi first and then handloom. Even railways have taken to supplying to their staff khadi uniforms.

“ In this connection I would like particularly to appeal to hon. Members, especially to the hon. Member sitting opposite to me, that they should set an example in this matter of using only handloom cloth. Some of them are not wearing handloom cloth. Most of them are wearing mill-made cloth. I would humbly appeal to all hon. Members (Hon. Members: Our dhotis are handloom products.) It is not good doing it partially. Even ‘Khadi people’ used to satisfy their conscience and the conscience of other people by wearing only khadi dhoti and wearing mill-made cloth all round. That will not do. Particularly this week we are celebrating the ‘Handloom week’. They should go this evening to the handloom stalls and purchase handloom cloth and come here tomorrow or the day after dressed themselves in handloom cloth. There is no party politics in this. There is no difference of opinion in the matter of promoting the handloom industry. It would be a matter of great pleasure to all of us sitting in the Treasury Benches, if all hon. Members on the other side come dressed in handloom cloth. There is a particular advantage in making the purchase this week. A rebate of 2 annas in the rupee instead of the usual rebate of Re. 0-1-6 is allowed on purchases made during this week. I do hope, Sir, that hon. Members, all of them without exception would set a good example in this matter.

“ Then, Sir, the hon. Member who moved the cut motion referred to the need for adequate publicity for the products manufactured in Government factories and in that connection he mentioned the Kerala Soap Factory. I entirely agree with him in respect of that matter and I have no doubt that my Colleague in charge of Finance will not grudge sanctioning the necessary amount for adequate publicity. Of course, I agree that we must look at it as a business proposition. I myself went and saw the factory. I found that there was a regular sale of its products and it was improving. If the production of the factory is increased there will be greater sale of its products and any expenditure to be incurred

12-50
p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1955]

for giving adequate publicity should certainly be worthwhile even from a business point of view. I can assure him that we are looking into that aspect of the matter and we shall see that adequate publicity and advertisements are given so that the fine products manufactured in our factories would have a good market.

“ Then, Sir, certain reference was made to the technical institutions run by the Government particularly by the hon. Deputy Leader of the Opposition and the hon. Member from Pollachi. I would at once tell them that we do not have an exaggerated account of the defects that are there but, at the same time, I do not deny that it is not all perfect. I myself am looking into the matter and I am trying to improve the institutions. The hon. Member from Mylapore also referred to the Thakkar Baba Vidyalaya. There was trouble there recently but fortunately now it is all over. Still I shall certainly look into the matter and examine it and if necessary we shall have a committee to go into the working of that institution.

“ Then, the hon. Member from Madurai and other hon. Members referred to certain restrictions imposed under the Public Health Act in the matter of running cottage industries in urban areas. I may tell them that very recently the Government have ordered the removal of such restrictions. Hereafter there will be no difficulty about it and cottage industries using power can be run in urban areas also.”

SRI N. MAHALINGAM:—“ The request was made that the restriction should be removed in the residential areas in towns.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ That is exactly what I meant. I do remember that only a few days ago we issued orders to that effect.

“ Then the hon. Member Sri Mahalingam referred to cinchona. The hon. Member from the Nilgiris, Sri Bomman, who could not participate in the discussion to-day has already met me and made some suggestions in respect of that matter. It is no good comparing cinchona with teak. I can at once tell the House that there is need for quinine and the Government of India have agreed to ban the import of quinine and other products. We have made new arrangements for the marketing of quinine produced in our factories. I am glad, however, that it is being already sold. Of course it is not a satisfactory state of affairs to have plantations in one place and the factory in another place. The factory is in Naduvattam in Nilgiri district but the main plantations are in Anamalais. Now the construction of the new factory has almost been completed and it will begin to function very shortly. I do not think that the Government should take to teak plantations in the place of cinchona plantations. I have no doubt about the future of cinchona plantations. Then another hon. Member suggested that we should also take to the cultivation of medicinal plants. We are already doing research in that direction. There is some research already going on

23rd March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

in Naduvattam in Nilgiris district and in Anamalais. We shall certainly pursue the matter further and see whether it is useful and worthwhile to cultivate medicinal plants also.

“ Then the hon. Member from Villupuram referred to the working of the Chengalvarayan Naicker Technical Institute. It is a great institute founded by a great philanthropist in olden days. We do welcome such institutions and all our sympathies are for such institutions which are training good men. Some reference was also made to the training given in these technical institutions. We shall certainly have the whole matter looked into and see what we can do to promote further this technical training which is so badly needed in the country and particularly in this State.

“ Then the hon. Member Sri Rama referred to the silk industry. I myself have been thinking in that direction and I have been bestowing some attention on the question of fruitfully extending the mulberry cultivation to some more areas. For instance, in the Gobichettipalayam taluk there are certain areas which are quite favourable to the mulberry cultivation. I have seen the mulberry cultivation in places like Hosur and Coonoor where poor farmers have benefited largely on account of this mulberry cultivation. I can tell the House that I shall look into the matter still further and see how we can extend the mulberry cultivation to some more areas, and thereby expand the silk industry. This is all I wanted to say during the limited time allowed to me. I once again thank hon. Members for having evinced such keen interest in this matter and I assure them that with their co-operation and guidance, we shall do everything to promote industrial development in the State. I do hope that the hon. Member who moved the cut motion will not press it.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ In view of the considerate reply given by the Hon. Minister, I withdraw my cut motion.”

The cut motion was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,50,94,200 under Demand XXI—Industries and Cinchona.” ”

The Demand was carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“ Before the Hon. Minister for Public Works moves his Demands, I must tell the House that, with the two Demands to be moved by the Hon. Minister and voted by this House, we will have discussed and voted 30 Demands which is a record in the history of this House. Last year we discussed and voted only 23 Demands.

“ As soon as the Hon. Minister moves his Demands, I will call one Member from the Opposition side and one Member from the Government side to speak on the Demands and then the Hon. Minister will reply. By the time he finishes his reply it will be 1-30 p.m. and we shall have discussed 30 Demands.”

[23rd March 1955]

(3) DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works be reduced by Rs. 100.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works be reduced by Rs. 100.’ ”

(4) DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS AND PLANT.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.’ ”

1 p.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant be reduced by Rs. 100.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant be reduced by Rs. 100.’ ”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, Sir, I would like to make a brief statement. The bulk of the budgeted expenditure under the first

23rd March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Demand is required for road works. The existing roads and new roads to be formed in the State are classified under five categories, namely :—

- (1) National Highways,
- (2) State Highways,
- (3) Major District Roads,
- (4) other District Roads, and
- (5) Village Roads.

“ The general policy of the Government in regard to the roads is that important through roads which consist of National Highways, State Highways and Major District roads including the portions of such roads in municipal limits should be developed and maintained by Government and that roads of local importance which consist of other District roads and village roads should be maintained by the local bodies concerned. Accordingly, about 8,624 miles of important through roads including about 1,065 miles of National Highways are under Government and the remaining 17,301 miles of roads (including 3,321 miles of Major District roads which are yet to be taken over by the Government gradually) are under the control of District Boards. The National Highways outside municipal limits are maintained by this Government at the expense of the Government of India and the amount paid by that Government is shown under recoveries against Highways Department. The roads dealt with under this Demand are only those under the control of Government (including National Highways). The roads under the control of District Boards will be dealt with by the Hon. Minister for Local Administration under Demand XXVI.

“ Although the policy of this Government is that they should directly be responsible for all roads of State importance, it has not been found possible owing to the financial stringency, to take over any portion of such roads either in 1952-53 or 1953-54. In 1954-55, 28 miles of such roads were taken over for maintenance. In 1955-56, it is proposed to take over 338 miles of such roads, involving an annual expenditure of Rs. 6.28 lakhs on their maintenance.

“ In the overall five-year development plan for the State from 1951-52 to 1955-56 the Planning Commission has allotted only a sum of Rs. 3.57 crores for development of roads other than National Highways in this State. It is proposed under the Five-Year Plan to take up construction of 19 new bridge works at an estimated cost of Rs. 5.37 lakhs during 1955-56. The expenditure that is likely to be incurred on these new works in 1955-56 is Rs. 4.12 lakhs.

“ A number of original works have also been taken up under the head ‘ Excluding Post-war Reconstruction ’ (b. Communications). Some of these works are financed from the State allocations of the Central Road Fund. In 1955-56, it is also proposed

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [23rd March 1955]

to sanction from State funds six works estimated to cost Rs. 7.04 lakhs and a provision of Rs. 2.1 lakhs has been made towards expenditure on these works in the next year.

“As already stated by the Finance Minister in his budget speech the Government of India have agreed to give us grants amounting to about Rs. 138 lakhs for a certain number of road works of inter-State or economic importance. The Government of India have also since agreed to meet the full cost of works on the West Coast Road from the 1st April 1955. A sum of about Rs. 96.74 lakhs has been provided for these works in the budget.

“On account of financial stringency, sufficient allotment could not be made for maintenance of Government roads in 1955-56. Incidentally it may be mentioned that in order to improve the condition of roads with intensities of traffic exceeding 1,000 tons per day, the Government have permitted the Chief Engineer to utilize the annual maintenance allotment for providing dustless surface to such roads, i.e., surface dressing with precoated chips. It is hoped that this new policy will ultimately lead to a large mileage of roads being provided with such surface.

“All original works, of which the cost is less than Rs. 5 lakhs, are ordinarily included in Demand No. XXIV, while works costing more than Rs. 5 lakhs are dealt with under Demand No. XXXVII—81—Capital Outlay on Civil Works. The total provision for building works under Demand XXIV is about Rs. 57 lakhs of which about Rs. 31 lakhs is required for original works and Rs. 26 lakhs for special and annual repairs to existing buildings. The provision for original works is required for continuing works which had been started in previous years, and also for taking up new works. In order to give an integrated picture of the building programme of this Government, it is necessary to refer to the provision required under Demand XXXVII also. A total sum of about Rs. 97.401 lakhs has been asked for under that Demand for continuing schemes under execution and for execution of fresh schemes sanctioned. Owing to the high cost of labour and building materials, the policy of the Government is not to sanction generally any new building, unless imperatively and inescapably necessary for carrying on the administration. So no new big building schemes are proposed to be started in 1955-56.

“The second Demand includes provision for the staff of the Public Works and Highways Departments and also for the Steam Boilers Departments. The Highways Department also attends to District Board works and necessary debit is made against the District Boards concerned in proportion to the cost of District Board works in the Division during the year. The provision made for ‘Tools and Plant’ under this Demand is for the maintenance of road rollers, lorries and heavy plant and machinery in the Public Works and Highways Departments and also for the purchase of additional tools and plant required for speedy execution of works.”

23rd March 1955]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, the two Demands that have been moved by the Hon. Minister for Public Works are very important ones. It is in the interests of the public that roads are laid and without means of communication nothing can be done in this age of civilization and culture. I understand that the Government of India have agreed to give grants amounting to Rs. 138 lakhs for roads of economic importance. I would ask the Hon. Minister whether in the matter of selection of roads of economic importance, the Government give their earnest consideration to all aspects. Sir, in my constituency, the condition of the roads is very bad in Talliparamba and Irikkur firkas. The Hon. Minister and hon. Members may feel why I am raising a local issue when discussing an important demand like this. If some roads are constructed in Talliparamba and Irikkur firkas, it will go a long way in developing the cottage industries and so many other industries in the State. The firkas are full of rich resources but for ages together they have been completely neglected.

“ There is a road from Talliparamba to Irikkur and there is also a small culvert and a bridge. The bridge is in a dilapidated condition and has not been repaired for the last two years. From Irikkur to Irutti there is a bridge which is also in a dilapidated condition and no attempt has been made to repair it. The question of economic importance should be considered in selecting the roads and I would request the Hon. Minister to see that these bridges, culverts and roads are repaired in time.

“ Another important matter which I wish to refer is about the pay, living conditions and status of the employees working in the Public Works Department. The lascars, the watchmen, the wiremen and drivers of motor boats are not given any living wage. Apart from that, till 1949 these lascars were given Rs. 18 as basic pay, but from 1949 their pay has been reduced to Rs. 12. In spite of several representations, no reply has been received from the Government. The lascars attached to Tahnur, Kootoi and Pooraperamba are getting only Rs. 12. They are full-time workers and as a matter of fact these workers have to be at their posts during all the 24 hours. They do not know when the boats will come. They have to raise the shutters for purposes of navigation and they are working for full 24 hours, in the literal sense of the term. I should say it is a tragedy. I would request the Hon. Minister to consider their case and see that these posts are provincialised. We all know, Sir, that Malabar is a land of rivers. Nearly about 25 to 30 motor boats are plying in my own constituency limits. I understand that it is the Executive Engineer who gives licence for plying motor boats. But nothing has been mentioned in the conditions governing the licence with regard to the rates of wages, leave facilities, etc., of workers employed in this trade. Recently the pay of the drivers has been fixed. The wages of other workers

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [23rd March 1955]

have not been yet determined. Apart from that, the conveniences of passengers also have not been considered at all. No platforms or sheds for the use of passengers travelling in these motor boats have been provided. Most of the boats have not at all been disinfected. The boats are maintained in a very deplorable state of affairs. So, I would request the Hon. Minister to go into this matter and see that not only workers are assured of ample remuneration but also passengers are provided with travelling facilities.

“ I wish to refer to another matter with regard to collection of tolls by the Government. These tolls are collected for travelling over certain railway bridges which have been recently converted into ordinary bridges by the Highways Department. As far as my knowledge goes, there is a bridge at Balliapatta where tolls are collected and this bridge is closed for the use of the public after 9 p.m. Round about that area there are about 40 villages and even vans and cars carrying pregnant women having labour pain are not allowed to pass through the bridge after 9 p.m. till 6 a.m. the next day. I understand that even medical men have represented to the Government in this connexion. As a matter of fact, I also made representations to the Government on behalf of the All-India Kisan Sabha Conference in 1953 and I have been given a reply by the Government that the matter will be considered. Though it was nearly two years since the Government have given their reply, still the Government are considering it and nothing has been done at all. I request the Hon. Minister to be kind enough to consider that matter also.

“ Another thing which I wish to mention is with regard to the deepening of the Canoli canal. It is a very important canal and it can be used for carrying merchandise to the various parts in Malabar. I would request the Hon. Minister to see that the deepening of this canal is taken up immediately so that this can be used for navigation as it was used before.

“ In this connexion, I wish to point out to the Hon. Minister one other matter. I find every year Government sanctioning estimates for a large number of works. They have sanctioned estimates for a large number of schemes in 1952, 1953 and 1954. When I came first to this Assembly three years ago—before I came here, I was an agitator and a worker like most of the hon. Members—and when huge Budget books containing 500 and 600 pages were given to me, I was under the impression that all the proposals contained in those Budget books would be implemented because they had been sanctioned by the Government. But I am surprised to find that many of these schemes have not been implemented at all. Even this year, the Government have sanctioned a number of schemes. But there is no guarantee that all these schemes will be implemented this year itself. With regard to the Headquarters Hospital and the Hospital for Women and Children

23rd March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

at Kozhikode, nothing has been done though allotments have been made during the last two years' Budgets. Similarly is the case with regard to the proposal to construct building for Cannanore Training School also. The proposal to repair old buildings of the Kozhikode Headquarters Hospital also has not been taken up so far. My object in pointing out all these things is to impress on the Hon. Minister the need for implementing all schemes which have been sanctioned by the Government. With regard to the construction of a bridge over Kuppam river the Hon. Minister pointed out last time itself that he had called for tenders for undertaking the construction of the bridge. But, Sir, in 1952 also tenders have been called, but subsequently cancelled. Afterwards, no action was taken. Though the scheme is estimated to cost Rs. 7 lakhs and odd only Rs. 25,000 has been provided for in the Budget for the coming year. May I know from the Hon. Minister whether the scheme will be taken up this year at least? I hope that as far as the schemes concerning Malabar are concerned, they will be taken up this year and implemented without any further delay."

* SRI E. K. SANKARAVARMA RAJA :—" Sir, in respect of Demands XXIV and XXV—Civil Works, I have to bring to the notice of the Hon. the Minister for Public Works that most of the roads in North Malabar are in a very bad condition. As pointed out by hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, the work of constructing a bridge over Kuppam river should be taken up immediately this year itself.

" With regard to North Malabar areas and particularly with regard to my constituency I wish to make a few remarks. Sir, the Kuttiyadi ghat road between Badagara and Mananthody is a very important ghat road. The distance from Mananthody to Badagara (via) Kuttiyadi is about 44 miles and about $4\frac{1}{2}$ miles of the ghat road has already been laid up by the villagers themselves. Along with the laying of the remainder portion of the road, three bridges have to be constructed. For one bridge at Thottipalam, the Government have to spend about a lakh. For the other two bridges, the Government may not have to spend large sums of money because plenty of rocks are available nearby required for the construction of the bridges and on both sides of the stream there are high rocks. People in that area want that the construction of these bridges and the laying of the ghat road should be taken up this year itself, and that too as early as possible. I hope the Hon. Minister will see to it that this work is taken up as early as possible either under the Five-Year Plan or under any other plan.

" I wish also to refer to the question of completing the earthwork on both sides of the Kallyamvalli Bridge as the old one is in a dilapidated condition. I request, Sir, that the earthwork may be taken up early by the Government either by acquisition of land nearby for raising earth or by some other means.

[Sri E. K. Sankaravarma Raja] [23rd March 1955]

1-20 P.M. Some time back I wrote to the Transport Department for running a bus from Guruvayur to Ponnani (via) Chalaseri as derived by the public of Ponnani. That has not been possible because the road from Guruvayur (via) Chalaseri according to by the Transport department has to be widened. But the widening work has to be done by the Public Works Department. I request the Hon. Minister to see that the widening of the road is done as early as possible so that the roundabout route (via) Thiruthala which is a circuitous one may be abandoned and passengers may save As. 8 per trip if the road mentioned above is put up. That may kindly be taken into immediate consideration of the Government."

SRI K. VINAYAKAM—" : I want only two minutes, Sir."

MR. SPEAKER:—" How much time the Hon. Minister wants? "

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—" I will finish very quickly, Sir."

MR. SPEAKER:—" Then the hon. Member Sri Vinayakam may take five minutes."

SRI K. VINAYAKAM:—" Mr. Speaker, Sir, I do not propose to expatiate on this cut motion, but shall only deal with a few points as far as my constituency is concerned. There is the Buckingham Canal flowing from Madras down south, passing through Mahabalipuram. This canal carries away only salt water. Yearly, the silt is being removed from this canal by the Department, but the silt so removed from the canal is spread over the agricultural lands adjoining the canal and the agriculturists who own these lands have been incessantly complaining about this saltish silt that is spread on their lands and the consequent damage to crops. The department generally do not seem to take any interest and they do not even take care to look into their complaints. This is being repeated every year and the crops are destroyed. Even last year a representation was made through me to the Hon. Minister, but I do not think any action has been taken so far. At least this year, I request that necessary instructions may be issued to the officials concerned that they should respect the complaints of the agriculturists. It seems to me that they are of the opinion that the entire bund belongs to them. It may be that the bund belongs to that department and there is no objection if they deposit the silt on the bund. They think their job is over if they remove the silt and throw it anywhere. During rainy season what happens is after a heavy fall of rain, the silt on the bund is washed away into the fields and thus the havoc is done to the crops. I suggest that the level of the bund may be raised. When there is rise in water-level in the canal, the water overflows and it comes in contact with agricultural lands with the result that crops are affected. Therefore, I request necessary instructions may be issued to the department in this regard.

23rd March 1955] [Sri K. Vinayakam]

“ Then, there is the Cooum river. There emanates abnoxious smell from it. For flushing the Cooum water some irrigation research was conducted at Poondi. I have also seen the model there. It looks all right so far as the model is concerned. But in practice, what we find is the flushing of water from the sea into the Cooum has not removed the bad smell to any appreciable extent. Enquiries show that the model is quite O.K. but since the level of Cooum river is too high, there is difficulty in fishing sufficient water from the sea with the result the obnoxious odour could not be got rid off. So what is required is that the Cooum river should be deepened for flushing sea water in larger quantities. This could not be attended by the Corporation. It is not their property. It is the Government who have to do this.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ Mr. Speaker, Sir, Mr. Nambiar while talking on his cut motion has mentioned specially about the economic backwardness of certain areas in Malabar. Well, I do not want to go into the details of the various places mentioned by him. But if economic conditions are going to be the criterion, I may assure the hon. Member that Malabar will get the first place and as such he need not worry.

“ He referred to the provision made by the Government of India for development of roads of inter-State importance. He was mentioning about Thaliparamba, Erukkur and various other places. I would like to assure him that it will all be remembered and Malabar will certainly get due representation, not at the cost of other places that are not spoken of here in view of the shortness of time; all the places will be served according to their needs.

“ Then, Sir, the bruing question with reference to this Demand has always been the poor pay, emoluments and service conditions of the work-charged establishment and regularizing their services. It has been a very vital question and I entirely sympathise with that. My heart is with them and I want to do something for them, but then finance is standing in our way. But I hope a time will come when we could solve that. I am not trying to defend what we are doing just now. We know it is a very vital question and our attention is already focussed on it. It is certain that we will be able to do something, if not this year, at least in the next Budget. I am sure that I will be able to move my Colleague to tackle this problem and I hope also that our financial position will be better by that time, so that he won't turn a deaf ear.

“ Then reference was made to motor boats and their staff. It was stated that their pay was lowered and they were kept in an insanitary condition. I shall certainly call for an inspection to be made. I cannot understand why their pay which was at Rs. 18 has gone down to Rs. 15 according to the hon. Member.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [23rd March 1955]

It is very wrong and if it had happened, I shall certainly cause an investigation to be made and try to restore, if not add anything more.

“ Then an hon. Member referred to the tolls also in certain places and how it has been causing a lot of inconvenience, especially in cases of certain maternity cases and so on. I do not know how it has been charged and I am sorry for that. I shall have it looked into and shall have it examined.

“ Then with regard to the Kuppam Bridge, I must say that the delay was not due to us. There has been a very controversial issue going on with reference to alignment of the West Coast road and we had to wait till that was settled . . . ”

1-30 P.m. MR. SPEAKER :—“ It is now half-past one of the clock. I am going to guillotine the remaining Demands.

“ It being half-past one of the clock, Mr. Speaker, proceeded pursuant to the Assembly Rules to put forth the questions on the cut motions and the Demands under discussion and then successively put forth the questions on the other Demands, notice of which had been given by Government. The question is—

‘ That the allotment of Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works be reduced by Rs. 100.’ ”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the allotment of Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant be reduced by Rs. 100.’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishments and Tools and Plant.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1955]

A.—Other Demands.

DEMAND II—EXCISE DEPARTMENT.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,08,900 under Demand II—Excise Department.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,96,200 under Demand III—Stamps Administration.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND V—REGISTRATION DEPARTMENT.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,39,700 under Demand V—Registration Department.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVIII—FAMINE.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,50,000 under Demand XXVIII—Famine.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIX—PENSIONS.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,80,53,400 under Demand XXIX—Pensions.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,07,20,600 under Demand XXX—Stationery and Printing.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXI—MISCELLANEOUS.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,06,70,300 under Demand XXXI—Miscellaneous.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[23rd March 1955]

B. Other Expenditure.**DEMAND XXXIV—COMPENSATION TO ZAMINDARS.**

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 22,00,000 under Demand XXXIV—Compensation to Zamindars.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 33,31,900 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 97,40,100 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Civil Works.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XL—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 15,65,000 under Demand XL—Commuted Value of Pensions.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF STATE TRADING.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,75,03,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—" I now adjourn the House to meet again tomorrow, 24th March 1955, at 8-30 a.m."

The House then adjourned.

23rd March 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 1556 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1955, page 194 supra.]

Following efforts have been made to infuse in the general public a sense of confidence and security as stated in paragraph 50, item (1) at page 17 of the Report on the Administration of the Police of the Madras State, 1953 :—

(i) Villages are being visited by Police Officers, and meetings are held to secure the co-operation of the public.

(ii) Village officers and private individuals are freely rewarded for their good work, wherever necessary.

(iii) Courtesy weeks are observed.

(iv) Village Vigilance Committees have been re-vitalized.

(v) Local leaders are being contacted by the Police Officers in matters relating to the Law and Order situation in their respective areas.

Y. SIVARAMA MENON,

Deputy Secretary to Government.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[23rd March 1955]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 1584 asked by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1955, page 218 supra.]

Statement showing the action taken on the representations made by the Lignite Mines National Workers' Union and the Lignite Mines Labour Union, Neyveli.

1. LIGNITE MINES NATIONAL WORKERS' UNION.

*Representations.**Action taken.*

(1) The union may be accorded recognition.	(1) This is separately under consideration.
(2) The workers should be granted permanent status.	(2) As the project is a temporary pilot project the question of granting permanent status does not arise.
(3) The wages of the workers should be fixed with reference to their skill, previous experience and educational qualification.	(3) This is being done.
(4) First-aid facilities should be made available for injured workers.	(4) This is being given and a full-time doctor is available.
(5) Fifteen days privilege leave and fifteen days' casual leave per year should be granted to the workers.	(5) Leave is granted according to the Standing Rules framed for the Pilot Scheme.
(6) Sick leave should be granted to the workers.	(6) This is being given according to the provisions of the Workmen's Compensation Act.
(7) Sanitary facilities should be provided for the workers.	(7) This is being attended to. There is already a Sanitary Inspector in the project.
(8) A months notice should be given before effecting retrenchment of staff.	(8) This is under consideration.
(9) Cheap food and tiffin should be made available to the workers through the canteen.	(9) Wages have been fixed according to the local conditions and supply of food and tiffin at concessional rates does not arise.
(10) The workers should be provided free transport from their residence to the place of work.	(10) This is being done with due regard to the need and economy.

2. LIGNITE MINES LABOUR UNION.

(11) The pilot scheme is being dragged on unnecessarily.	(11) This is not true. The excavation work in the pilot quarry has been completed for the present and certain essential ground-water investigations are in progress.
(12) There is discrimination in wages and treatment between North Indian labourers and South Indian labourers.	(12) This is not correct.
(13) No Muslim is appointed in the project and that the Muslims already working in the Project are being discharged from service.	(13) Do.
(14) The machinery and equipment are not maintained properly resulting in expenditure and loss to Government.	(14) Do.

23 March 1955]

*Representations.**Action taken.*2. LIGNITE MINES LABOUR UNION.—*cont.*

(15) The services of senior and experienced departmental men deputed for work in the Project were not properly utilized. (16) There is no real progress in the excavation side of the pilot quarry. (17) The union has not been recognized .. (18) The operators and other workers are being discharged when the quarry operations have not been completed.	(15) This is not correct. Persons are posted to sections where they will be able to do useful work. (16) This is not correct. The excavation work has ended on 9th December 1954 and no machine work is possible. (17) See remark in item (1) above. (18) The operators were discharged as the excavation work has been completed. The workers employed in drilling or boring operations are being kept on in service for the further investigation of the ground-water position.

